

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

Katedra sociologie

Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích

Bakalářská práce

Přílohy k bakalářské práci

Autor: Veronika Mrázová
Studijní program: B6703 Sociologie
Studijní obor: Sociologie obecná a empirická
Forma studia: Prezenční
Vedoucí práce: Mgr. Josef Bernard, Ph.D.

Hradec Králové, 2017

Obsah

Cizinci	1
Respondent 1	1
Respondent 2	12
Respondent 3	20
Respondent 4	35
Respondent 5	41
Respondent 6	52
Respondent 7	61
Respondent 8	69
Češi.....	78
Respondent 1	78
Respondent 2	85
Respondent 3	96
Respondent 4	106
Respondent 5	114
Respondent 6	122
Respondent 7	130
Respondent 8	139

Cizinci

Respondent 1

T: Takže ahoj, já sem Veronika Mrázová, děkuju, že jsi souhlasila s rozhovorem k mé bakalářské práci na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Souhlasíš s nahráváním?

R: Souhlasím.

T: Děkuji. Je to teda celý anonymní a na začátek se chci zeptat, kolik ti je let?

R: Je mi 18.

T: Děkuji, teď teda se zeptám, jak se ti žije ve Smiřicích?

R: No pro mě Smiřice jako dobrý město, je tady všechno. Obchody, knihovna taky, pošta, všechno, co potřebuješ. Mám tady rodinu, celou tady. Teď se nám narodila sestřička. Mám tady taky kamarády, i když ne moc. Žiju tady od 12 let, takže jsem si zvykla.

T: Ne moc?

R: No bývalé spolužáky a pár kamarádů.

T: Takže ti tu nic nechybí?

R: Asi ne. Nevím teď. Ale jsem spokojená tady.

T: Dobře. Děkuju. Teďka tady mám několik bloků, od bydlení, přes sociální vztahy až k volnému času. Začala bych teda s bydlením. Tak první otázka. Mohla bys mně popsat, jak jsi spokojená s bytem nebo domem, ve kterém bydlíš? A jestli bys mi mohla říct o věcech, které ti tam vyhovují nebo naopak které ti tam vadí?

R: Bydlíme teďka v bytu, vlastním. A jsem docela spokojená s bytem.

T: A bydlíš sama nebo s rodinou?

R: S rodinou.

T: A co s tím, co ti vyhovuje a tak?

R: No všechno mi tam vyhovuje. Nic nám nechybí. Byt je už náš, takže všechno v pohodě teď je.

T: Takže tam fakt není nic, co by ti vadilo? Hluk se silnice, vlak nebo...?

R: Ne, není.

T: Dobře. Teď teda se chci zeptat, jestli plánuješ ve Smiřicích zůstat, nebo se chceš přestěhovat někam jinam? Nemyslím jako teď, ale třeba v budoucnu, až budeš starší, tak jestli se budeš stěhovat?

R: No zatím bych ještě zůstala tady ve Smiřicích, ale chtěla bych na výšku pryč, tak pak. Přestěhovala bych se.

T: Kam bys chtěla?

R: Určitě do Prahy.

T: Jen nad Prahou uvažuješ?

R: No i třeba někam jinam. Nějaké velké město.

T: A takže plánuješ Prahu. Sama tam?

R: No s kamarádkou. Pronajaly bychom si tam byt asi.

T: A proč Praha?

R: No tady je všechno, ale tam je toho ještě víc.

T: A kam? Nebo jaký zaměření?

R: No asi ekonomika, to mě baví. Protože teďka jsem na ekonomce takže.

T: Tak to jsi teda dobrá. Já jsem na tohle nikdy neměla vlohy, jakože vůbec ty jo. Máš můj obdiv. Já jsem úplněj opak. Nic s matikou, počítačema a tak není nic pro mě.

R: To mě to hodně baví.

T: Dobře, děkuju. A poslední otázka tadyhle v tom bloku je, jestli by ses mohla zamyslet nad tím, co by mohlo zlepšit tvoji spokojenost s bydlením. Tys teda sice říkala, že seš úplně spokojená, takže bys asi nic neměnila.

R: Ne, zatím ne.

T: Dobře. Děkuju. Teď teda sociální vztahy. Mohla bys mně popsat tvoje vztahy se sousedy? Kolik jich znáš a s kolika udržuješ pravidelný kontakt?

R: Znáám asi 3 nebo 4 a ...

T: Ty znáš 3, 4 a máte jich tam víc nebo...?

R: Máme jich víc.

T: Máte jich víc, ale znáš jen 3 nebo 4.

R: Jo. No a pravidelný kontakt. No když vidím, navzájem jako pozdravíme a jako občas pár slov.

T: Takže spolu volný čas nějak netrávíte, spíš se pozdravíte. Dobře. Jak moc je pro tebe důležité znát lidi z tvého okolí?

R: Pro mě je důležité znát lidi z okolí, ale spíš teďka se stýkám s lidma z Hradce ze školy. Takže spíš tak se setkávám s kamarádama tam.

T: Udržuješ s těma kamarádama tady ve Smiřicích nějaký kontakt? Nebo spíš s těma kamarádama v Hradci? Se kterýma se teďka víc vídáš?

R: No asi spíš s Hradce.

T: Takže se Smiřičákama nejsi teď v kontaktu?

R: No jo, napíšeme si na facebooku a tak.

T: Takže jen takhle přes sociální sítě?

R: No asi tak.

T: Dobře. Teď se zkus zamyslet nad tím, s kým trávíš volný čas. Jsou to právě lidi z okolí nebo zas právě lidi z Hradce?

R: Z Hradce. Já moc tady nemám na nikoho čas, jsem v obchodě hned po škole domů. Ale když teda čas mám, trávím občas s bývalými spolužáky.

T: Dobře. Popiš mně prosím tvoje vztahy s nově přistěhovanými obyvateli.

R: No tak s novými obyvatelema se neznám vůbec.

T: Jakože fakt nikoho? Vůbec?

R: No z obchodu o nich vím, ale vůbec neznám.

T: Dobře, děkuji. Mohla bys mi teďka říct, jestli je pro tebe důležité seznamování se s novými lidmi? A jestli by ses mohla zamyslet i nad tím, zda, teda jestli se ráda seznamuješ a jestli ti jde seznamování samo?

R: No...

T: Nejdřív teda, jestli je pro tebe seznamování důležité?

R: Jo je pro mě důležité, třeba v té škole. V rámci školy. A tady ve Smiřicích moc ne.

T: Takže tady ve Smiřicích si vystačíš jen s těma, co už znáš.

R: Jo, přesně tak.

T: Jasně. A teďka jestli se ráda seznamuješ?

R: Ráda se seznamuju.

T: A když se ráda seznamuješ, tak ti jde asi seznamování samo.

R: Jo samo.

T: Dobře. Tak, teď se teda přesuneme na bezpečnost. Mohla by ses zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích? Cítíš se tady bezpečně?

R: Já si myslím, že ve Smiřicích je dobrej ten, bezpečnostní systém a jako cítím se bezpečně.

T: Dobře děkuju. A jaký máš názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města a jestli by ses mohla zamyslet i nad jejími výhodami a nevýhodami? Cítíš se tady díky ní bezpečněji?

R: No teďka ta nová policejní stanice... my ji máme hnedka naproti, takže to je výhoda

T: Jasně. A nějaká nevýhoda?

R: Nevýhoda? Bych neřekla. No možná v současné době flákaj práci, vůbec je nevidím. Takže tam ta stanice v podstatě jen stojí.

T: Byla jsi někdy svědek jejich zásahu? Já jo.

R: Jednou u nás jeden pán kradl cigarety, a když tat'ka zavolał policajty, tak se podívali na kameru, ale vůbec to neřešili.

T: Vážně? To nechápu. Když jste to měli i natočený.

R: Jo. Asi se jim nechce nic dělat.

T: Jo. Teď další otázka. Jsou ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíš chodit a co bys v takovýchto lokalitách změnila?

R: No večer bych určitě nešla do parku, a pak na Zderaz. Ale to ani ve dne.

T: Ani kdybys šla s někým?

R: S nikým asi. Do parku možná. Zderaz jen projíždíme autem a navíc tam není chodník.

T: Dobře. A co bys teda v těch lokalitách změnila? Aby to zlepšilo tvůj pocit... no pocit bezpečí?

R: No určitě víc policejních hlídek v tom parku a na Zderazi. Ale ty policajti by mohli jít i do centra víc.

T: Souhlasím. Ono už kdyby lidi ty policajty jen viděli, tak by se tam neshromažďovali a tak no. Tak teď poslední otázka k bezpečnosti. Co by ve městě zlepšilo tvůj celkový pocit bezpečí?

R: No tak už jsem to říkala, ty hlídky víc.

T: A hlavně, aby ty hlídky něco dělaly, vid'?

R: Přesně.

T: Super. Tak teď se přesuneme k dopravě. Jak hodnotíš dopravu ve městě?

R: Jsem spokojená s dopravou prostě a třeba před tím ty vlaky nejezdily na čas, ale teď už dobrý.

T: A třeba auta? Jak hodnotíš tu průjezdnost... nebo spíš teda to množství aut ve městě a zácpy a tak?

R: No ty tady nejsou a mohlo by to být horší.

T: A co třeba kamiony, jaký máš názor na kamiony?

R: No to se mi zrovna nelíbí. Jezděj rychle a není to moc bezpečný. Taky ty kamiony s tou...řepou. Jak to je všude popadaný.

T: Jo to se mi zdá taky hodně nebezpečný. Obzvláště v zatačkách no.

R: No bylo by lepší, kdyby to zrušili.

T: Jasně. Které dopravní prostředky nejvíc využíváš?

R: Nejvíc tak jezdím každý den vlakem, někdy taky autobusem

T: Autobusem taky?

R: No, on staví kousek od mé školy, takže tím někdy jedu.

T: No mně se třeba autobusy vůbec nelíbí, protože to hrozně dlouho trvá a jede to všema těma vesnicema a je to hrozný.

R: Souhlasím, ale občas jedu. Taky tam je hodně lidí ráno, tak jezdím spíš ze školy autobusem domů.

T: Než ráno, jasný. Dobře. Vyhovuje ti četnost spojení vlaků a autobusů?

R: No moc spokojená nejsem. Mohlo by to být častěji. Vlaky jezdí jenom jednou za hodinu, tak by to mohlo být častější.

T: A víš, že tu kdysi stavěly i rychlíky?

R: Ne, to jsem tu asi ještě nebyla. A ty autobusy taky jezdí skoro ve stejnou dobu jako vlaky, třeba 5 min jinak.

T: Jo, přesně.

R: No když vlak jezdí v 7, tak mohli dát autobus v 7:30.

T: Jasný, to by bylo super. Dobře. Je ve městě dostatek míst k parkování? Pokud ne, tak kam bys je umístila? Teda asi spíš co tvoji rodiče si o tom myslej. Ale i jestli jsi ty sama něco zaregistrovala.

R: No myslím si, že je tu nedostatek míst na parkování. No a kam bych je umístila, to je těžký říct. Lidi asi nebudou chtít chodit moc daleko. Teďka u Brože je víc míst, u školy.

T: No moc se to tady nedá.

R: No oni to lidi asi potřebujou někde u obchodů blíž.

T: Dobře, ještě jestli bys mi mohla popsat tvoji spokojenost s průjezdem města.

R: To jsem taky spokojená, jenom ty kamiony no.

T: Děkuji, teď se přesuneme k čistotě města. Jak bys hodnotila čistotu tady ve městě?

R: Tak ve Smiřicích je tady čisto. Třeba v létě čistěj chodníky, v zimě sypou chodníky a cesty.

T: Odhrnujou sníh, jasný. Všimla sis, jak tady kropěj?

R: Jo v létě, když je fakt velké vedro.

T: Jo. Já nevím, jakej to má vlastně důvod a ani kdo to dělá. Hasiči?

R: Jo, hasiči. Jinak ulice jsou čistý, ale mohlo by to být lepší. Jsem spokojená.

T: Super. Tak a teď jestli bys mně mohla popsat, jak seš spokojená s čistotou ovzduší? Jestli jsi tady teda zaznamenala nějaký zhoršení ovzduší? Já třeba dneska ráno jsem se probudila, otevřela okno a nějaký hroznej smrad venku. Já nevím, jak nějak z prasečáku.

R: No asi dobrý. Ale určitě ty plyny z aut...

T: Výfukový plyny?

R: Jo. To s tím nejsem spokojená. A taky s kouřem od lidí, když pálí něco doma na zahradě večer.

T: Jo to znám, to je hnusný. Dobře. Teďka se přesuneme na obchody, služby a občanskou vybavenost. Jak hodnotíš obchody a služby ve městě? Jejich množství, dostupnost a podobně?

R: No tak já si myslím, že maj tady všechno. I benzinku, kavárnu, nábytek, jídlo, oblečení.

T: A je tu všechno, co potřebuješ?

R: No jo. A když není, jedu do Hradce. Třeba pro oblečení.

T: Co třeba cenový rozpětí?

R: Oblečení je tady drahý.

T: Dobře. Mohla by ses teď zamyslet nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích? Jak jsi spokojená s nabídkou škol od mateřský, přes základní, střední až ZUŠku?

R: S mateřskou a uměleckou nemám žádný zkušenosti. A jinak jsem chodila sem na základku a to jsem taky spokojená.

T: Jo aha. A střední škola? Máš nějaký reference o Smiřickým Harvardu?

R: Mám jednu kamarádku a vím, že je tam.

T: A ona je ze Smiřic?

R: Jo ze Smiřic. Takže to má kousek. Nemusí dojíždět.

T: Jo, právě že je super, že tady aspoň nějaká střední je.

R: Jo.

T: A co základka? Tou sis teda prošla. Jaký to tam bylo?

R: No dobrý. Začátek nic moc kvůli češtině. Ale já mám jazyky ráda a šlo mi to.

T: A co spolužáci? Přijali tě?

R: Jo, většina jo.

T: Dobře, to jsem ráda. Tak teď, jak hodnotíš lékařskou péči? Navštěvuješ lékaře tady, nebo dojíždíš jinam?

R: No my chodíme sem, ale moc ho nenavštěvujeme.

T: Nejste nemocní nikdy?

R: No ne. Hlavně rodiče tam nechodí vůbec.

T: Takže vám ta péče nevyhovuje?

R: No moc ne.

T: Jasný. Já se taky setkávám s lidma, který říkaj to samý. No nevyberem si.

R: Jo.

T: No jsou to doktoři, který jsou dobrý jen na to, aby napsali... potvrzení nebo něco takovýho.

R: Jo.

T: Dobře. Využíváš nabídky kulturních akcí ve městě? A jak často navštěvuješ Dvoranu nebo loutkový divadlo?

R: Tak třeba do Dvorany jsem chodila se školou a byla jsem i často na plese.

T: A na plese s...?

R: S kamarády. A v loutkovém divadle jsem nebyla, to už jsem byla stará, když jsem přijela.

T: Dobře, škoda. A ještě jestli jsou pro tebe tyhle akce důležité nebo to nějak neřešíte doma?

R: No jsou důležitý. Třeba s nima můžu strávit volnej čas.

T: Jo. Teď tu jsou i nová divadla s hercema z televize. Měla bys zajít.

R: Jo možná.

T: Super, tak děkuju. Teď se přesuneme k volnému času, kde bys mi mohla popsat, jak jsi spokojená s volnočasovou nabídkou ve městě a jestli nějaké využíváš? A ještě jak moc je pro tebe nabídka těchto aktivit důležitá. Jestli teda něco z toho využíváš?

R: Tak jsem taky spokojená. Občas je využívám.

T: Co tě z toho baví?

R: Třeba chodím na dvě kroužky. Badminton a fotbal.

T: Fotbal?

R: Jo, já vim, jsem holka. Ale baví mě to. Pokud mám čas.

T: A zajímalo by tě tu ještě něco jinýho?

R: Už asi ne.

T: Ani třeba takový to cvičení pro ženský? Aerobik, pilates?

R: To vůbec ne.

T: Dobře. Takže žádný takovýhle skupinový.

R: Ne.

T: Dobře. A je tadyta nabídka aktivit pro tebe důležitá? Nebo je to spíš důležitý pro ostatní?

R: No spíš pro ostatní.

T: Dobře. Jak hodnotíš nabídku sportovních aktivit a sportovišť ve městě? Zkus se zamyslet nad výhodami a nevýhodami.

R: No tak třeba ty sportovní hřiště jsou tu hodně, to před školou, stadion, skatepark, ... Je jich tady dost.

T: Byla jsi někdy tam u skateparku?

R: Ne. A jinak teda lidi jsou teď hodně závislí na počítačích, tak by to mohlo být prospěšné pro ně nesesedět jen doma.

T: To určitě. To jsou teda spíš výhody. A nějaký nevýhody?

R: Asi žádný nevidím.

T: Jasný no, co může být špatnýho na sportu.

R: Jo.

T: Teď teda jak jsi spokojená s cyklostezkou a písákem? Jestli teda využíváš něco z toho?

R: No nevyžívám.

T: Vůbec? A víš aspoň o nich?

R: No líbí se mi spojení Hradce a Jaroměře. Ale nechodím.

T: To je zvláštní.

R: Proč?

T: Já jsem snad ještě nepotkala nikoho, kdo by tam nechodil. A hlavně jako je to super místo, stromy a tak, voda.

R: Určitě někdy zajdu. Ale myslím, že je to dobré.

T: Dobře. A písák teda taky ne?

R: Ne, je špinavý.

T: Jo a lidi pak z toho mají vyrážky. Dobře. Ted' teda takový poslední blok celková spokojenost. Mohla bys mi popsat nějaké věci, které ti tady chybí?

R: Jsem celkově spokojená, ale mohly by třeba být víc bankomatů, třeba ještě Česká spořitelna a jídlo.

T: Jídlo?

R: No občerstvení, restaurace.

T: Jo jasný, chápu. To máš pravdu. Ale ono tady vždycky něco je, ale hned to zkrachuje. A je tady třeba něco, co se ti nelíbí?

R: No náměstí je hrozný.

T: Co se ti na něm nelíbí?

R: Odstranili všechny stromy.

T: Jo jasný, to je na prd. Tak, Cítíš se tady ve Smiřicích jako doma?

R: Tak mám tady rodinu, takže se tady cítím doma.

T: Dobře a poslední, jak by si zhodnotila svou celkovou spokojenost s městem?

R: No tak asi na vysoké úrovni.

T: Něco bys tady měnila nebo neměnila?

R: No asi nic. Teda to náměstí.

T: Dobře, děkuju za rozhovor.

R: Není zač.

Respondent 2

T: Tak my se známe, tak se nebudu představovat, ale tenhle rozhovor je teda k mojí bakalářské práci, na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Souhlasíš s nahráváním?

R: Ano, ano souhlasím.

T: Díky, mohl bys mi teď popsat, jak se ti žije ve Smiřicích? Nějaký poznatky? Co bys vypíchnul?

R: Víš co, já už tady žiju 7 let, žiju tady, ale já tady nejsem doma, vieš. Česko mě krmí, ale já nejsem na tohle zvyklej. Na tohle prostředí. Já zvyklej na takovou větší stoku, vieš.

T: Dobře, to stačí. Teď tady mám teda těch 8 sekcí. A začala bych s bydlením. Popiš mi prosím, jak jsi spokojený s bytem nebo domem, ve kterém bydlíš? A ještě, jestli bys mi mohl říct věci, které ti tam vyhovují nebo naopak, které ti tam vadí?

R: Jakože u mě doma?

T: Jo. Nemusíš říkat všechno, prostě co tě napadne.

R: Vieš, jakože nebydlím pod mostem. Někdo nemá ani to. Je to v pohodě. Já jsem zvyklý žít skromně.

T: A bydlíš teda kde?

R: V bytě, s mamkou. Malý byt, 2 + 1. Ale já jsem s tím spokojený, je malý, ale já jsem spokojený s tím.

T: To je super.

R: Já nechápu takovou tu... Posedlost ostatních, vieš. Když vidíš, jak nějaký lidi žijou, bazén a tak, někdo nemá ani to.

T: To je dobrej názor.

R: Ale víš jak, někdo nemá ani to.

T: To je taky pravda. Plánuješ ve městě zůstat, nebo se chceš přestěhovat?

R: Určitě, určitě. Já jsem přemýšlel nad třemi zeměmi, vieš jako.

T: Jo jako rovnou do zahraničí? A kam?

R: No já chci do buď Německa, Anglie nebo Amsterdam.

T: To je super. Taky bych chtěla, to jsi můj člověk.

R: Já mám vysoká cíle, vieš. Už jsem něco začal.

T: To je super, že ses s tím jen tak nesmířil. A proč teda?

R: Necítím se tady jako doma, prostě dobře. A taky kvůli práci samozřejmě, Česko mě teď živí, ale málo.

T: A proč ne třeba do nějakýho města v rámci ČR?

R: No možná do Prahy, nebo velkýho města.

T: Dobře a mohl by ses ještě zamyslet nad tím, co by zlepšilo tvoji spokojenost s bydlením tady? Kdybys tady zůstal?

R: Já prostě vieš...mi nevadí, že mám byt 2 + 1, mám ho pěkněj a čistej. Já žiju rád skromně.

T: Super. To se mi taky líbí. Pěkný a čistý. Dobře. Teď sociální vztahy. Mohl bys mně popsat tvoje vztahy se sousedy? Kolik jich znáš a s kolika udržuješ pravidelný kontakt?

R: Tak jakože sousedy přímo z baráku skoro nikdo. Jakože pod náma žijou jedny Ukrajinci. Já s nima nemám moc dobré vztahy a ani to popravdě nevyhledávám.

T: Takže s nima žádněj pravidelnej kontakt nemáš?

R: Vůbec, vůbec.

T: A jak moc je pro tebe důležité znát lidi z okolí? Nemyslím tady z baráku, ale jakože celkově ze Smiřic?

R: No jasně, já znám pár lidí, ale jenom ty, kteří se chovají hezky ke mně a mojí matce. Třeba tvoji bratři.

T: Máš víc kamarádů tady, nebo v Hradci?

R: Tak v Hradci tam jsou spolužáci, ale to jsou takoví šašci, jakože ahoj, jak se máš a ha ha ha. A konec, jdu domů. Jsou to pro mě tak bezcenný lidi. Nemám o takový lidi zájem. Tak nemám pocit, že jsem nějak zapadnul sem k vám.

T: Aha, to je blbý. Co třeba lidi z práce? Trávíš s nimi čas? Nebo spíš s lidma tady?

R: No z práce vůbec. Já tady chodím ven s pár lidma a oni jsou jako moje rodina už. S nima trávím čas, vieš. My si skočíme na hřiště na basket a tak. Jakože já i smámou rád jsem.

T: Dobře. Popiš mně prosím vztahy s nově přistěhovanými obyvateli, jestli teda nějaký znáš?

R: No ani ne, vůbec. Mám už kamaráda a další nevyhledávám. Ale jakože ani od vás, ani Ukrajince. Mně to stačí. Nejsem takovej.

T: Takže se se stejně starýma lidma neseznamuješ?

R: Ani ne.

T: Dobře, tak to vynechám další otázku. Teď bezpečnost. Mohl by ses zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích? Cítíš se tady bezpečně?

R: Jo, cejtím, Já říkám, hodně lidí mě zná, takový ty Romové, Nikdy jsems nima neměl problém. Prostě v pohodě. To spíš dřív prudili, to na nás útočili. Ale já jsem v pohodě, jsem nekonfliktní typ, si myslím.

T: Dobře, teď jakej máš názor na nově umístěnou policejní stanici ve městě?

R: Na nic jsou.

T: Cítíš se díky ní bezpečněji?

R: Nejvíc mě serou. Protože tady je jeden policajt a ten... Já s ním nemám dobrej vztah. Já vlastně nemám dobrej vztah s nikým tam. Já si pamatuju, jak pořád mě zastavují. To je takovej člověk, nikomu nic zlého nepřeju, ani jemu, ale lituju jeho manželku. Zbytek to samý.

T: A má teda nějakou výhodu? Tahle stanice?

R: Já v tom nevidím žádnou. Tady se nezabíjí, víš, tady jsou kamery, takže tady se nic neděje. A já s nima nemám dobrý vztahy, nemuseli by tu ani být. Já je vůbec nemám ráda. Hasiči zachraňují životy, sanitka taky, ale policajti otravují životy. Jednou mi

někdo v autě rozbil sklo, ukradl rádio, oni přijeli a nic s tím neudělali. I když to bylo na té kameře. Chápeš, oni s ničím nic neudělaj. Nevím, nic proti jiným, ale tihle hrozný.

T: Dobře. Je ve městě nějaká lokalita, kam by ses bál chodit? Co bys tam změnil? Třeba když jsi byl mladší?

R: Vieš, já se nebojím nikam chodit, jsem tu už dýl, je to tu už takový nudný.

T: A když jsi byl malej, nebál ses chodit třeba do parku?

R: Ne, to ne. Já jsem od malička už chodil sám domů.

T: To jsi měl štěstí, to nás mamka nikdy nepustila.

R: No jo, vieš. Já jsem vždycky říkal, vieš, že samota, někdo z toho má schízu, všechno sám, ale samotu mě naučil můj táta.

T: Já to chápu, taky jsem ráda sama. Teď co by zlepšilo tvůj pocit bezpečí, tak to nemusíme, když vím, že se tu cejtíš bezpečně a nikam se nebojíš. Jak hodnotíš dopravu ve městě? Jelikož vím, že máš auto, tak jak to hodnotíš?

R: Doprava je tady v pohodě, vieš. Není to tady tak velký, že bys tu musel jezdit MHD. Když je problém, sedneš do vlaku a hotovo, vieš.

T: Takže vlakem taky jezdíš?

R: No jasný.

T: A s tím se teda pojí další otázka, jestli ti vyhovuje četnost spojení vlaků a autobusů?

R: Je to v pohodě, je to akorát. Všude se dostaneš.

T: Dobře. Je ve městě dostatek míst k parkování? A pokud ne, kam bys je umístil?

R: Ale je, já už mám taky svoje místo, vieš. Je to lepší, nebývalo to tak. V pohodě.

T: Dobře. A ještě průjezdnost města, jak ji hodnotíš? Jestli tady s tím máš problémy nebo jestli je to plnynulý.

R: Je to klidný, v pohodě. Nevím, jestli je to dobře nebo špatně. Je to tady hodně klidný.

T: Dobře. Jak hodnotíš čistotu města? Stará se o to město dostatečně?

R: V pohodě, jakože nevidím tady žádný odpadky. Jako sem tam se něco najde. A město se o to stará, když jezdím ráno, tak vídám takových těch oranžových, však vieš.

T: Joo, ty lidi z úřadu.

R: Jo, však tvůj bratr to taky jednou dělal.

T: Pravda. Jak seš spokojenej s čistotou ovzduší?

R: V pohodě. Prostě dýchám.

T: Takže tady necítíš nějaký smrady? Smog, auta, čističku, Dupont?

R: Ani ne, ani ne, vieš. Já si takových věcí moc nevšímám.

T: Dobře, teďka obchody, služby a občanská vybavenost. Jak jsi spokojený s obchody a službami ve městě? S jejich množstvím, dostupností a podobně? Jestli ti tu všechno stačí, nebo musíš někam často dojíždět?

R: Tak ty základní věci tady jsou. Jedny, druhý Vietnamci. Bude teplo, je tu kavárna, Apač, to je super věc.

T: Jojo, to je nejlepší pro maminky a tak.

R: Jo přesně, i si tak posedět, na pivo a tak. Je tady úplně všechno. A když chceš nějaký oblečení, elektroniku, tak zajedeš do Hradce. Není to daleko.

T: Jasně, jasně. Teďka jestli by ses mohl zamyslet nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích? Do mateřský jsi tady nechodil, ale třeba základka?

R: Jo já jsem tady chodil do základky chvíli. Ale jako s jinýma školama nemám zkušenosti.

T: Kam jsi chodil na střední?

R: Tady ne, do Hradce. Ale o tom nechci mluvit moc.

T: Dobře, jasně. A co třeba ZUŠka?

R: To je co?

T: Umělecká škola.

R: To ani nevím, že to tady je, vieš.

T: Dobře, aspoň teda vím, že jsi tam nechodil.

R: Ne.

T: A střední?

R: Myslíš Harvard? Tam bych nikdy nechtěl chodit. Ale na základku rád vzpomínám, škola v přírodě, diskotéky s holkama, pak jsi kvůli nějaký brečel. Jo pěkný dětství. To k tomu patří.

T: Jo, to k tomu patří. Jak hodnotíš lékařskou péči tady ve městě? Chodíš k lékaři tady nebo někam jinam?

R: Chodil jsem tady k dětskému, ten byl dobrý. Ale vieš, ten dospělý není v pohodě. To je hrozný. Radši chodím do Černožic. Tady k tomu šarlatánovi ne.

T: Jasně, chápu. Víc lidí má takovejhle názor.

R: To chápu, to se nedá tohle. On je takovej frajer, že když jsem nebyl ve škole, tak zajdeš k němu, cvakne razítko. Dobrej přístup.

T: Jasně, dobře. Teď tu mám, jestli využíváš kulturní akce, které pořádá město? Jak často navštěvuješ Dvoranu a loutkové divadlo?

R: Ani jedno. Nikdy jsem tam nebyl. Nikdy jsem nebyl u moře, ani v cirkuse.

T: Tam ani nechod', to je týrání zvířat.

R: Jasný. A ve Dvoraně jsem byl jednou se školou.

T: Takže když tady mám, jestli je pro tebe kulturní vyžití důležité, tak asi ne, co?

R: Ne, vůbec. Nevyhledávám to, vieš.

T: Dobře. Popiš mně prosím tvoji spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit ve městě? Které z nich využíváš a je pro tebe nabídka těchto aktivit důležitá? Tím myslím všechno, co se tady dá dělat ve volném čase.

R: Co se tady dá dělat... Takže určitě hřiště, to je super věc. Nebo se projít, nebo Apač.

T: A co třeba Hrncel nebo tak?

R: To vůbec nevyhledávám. To už nepotřebuju. Já jsem, hrál fotbal kdysi.

T: A teď se soustředíš spíš na práci asi.

R: Jo přesně, už jsem z toho vyrostl. Právě že to je, že hodně sám. Do práce brzo, z práce brzo. To se ale nechci vymlouvat.

T: Jak hodnotíš nabídku sportovních aktivit a sportovišť? Někaké výhody a nevýhody?

R: To je super, kurty, basketbalový hřiště, umělka, stadion, super.

T: Souhlasím.

R: Děti maj co dělat, jsou závislí na facebooku, instagramu, ale včera bylo 25 stupňů a na umělce jsme byli jen já a tvůj brácha.

T: Fakt? Ale vždyť bylo krásně! To nechápu.

R: Já taky ne.

T: A ještě jak seš spokojenej s cyklostezkou a písákem? Využíváš je?

R: Tak písák spíš jako ne, jako já bych z toho měl vyrážku.

T: A cyklostezka?

R: To nechodím.

T: Vůbec?

R: Jo jako to se tam projdeš, nebo na kole, ale já říkám, ráno vstanu brzo, přijedu pozdě, já na to nemám čas. A kolo ani nemám.

T: Ale je to tam pěkný. Teď mohl bys mně popsat, jaký věci ti tady chyběj?

R: Mně nic nechybí, já jsem zvyklí na míň. Nejsem moc zvyklej na tohle, tohle všechno je pro mě hodně. Jsem zvyklej na míň.

T: Cítíš se tady jako doma? Ale asi vím odpověď.

R: To vůbec, vieš. Ani ve Smiřicích, ani v Česku tak. Ale neber to nějak urážlivě. Neber to fakt zle.

T: Ne, prosím tě vůbec.

R: Ten váš český národ, nemám ho rád.

T: To mě mrzí, ach jo. Tak teď, jak bys zhodnotil celkovou spokojenost s městem?

R: Tak třeba se mi nelíbí vůbec náměstí, ale jinak jsem spokojený, já si nerad stěžuju. Ale jako chtěl bych jet do toho Amsterdamu a začít od nuly a někdy zajet na Ukrajinu na chvíli, sem ne.

T: Dobře, hodně štěstí a děkuju za rozhovor.

R: Není zač.

Respondent 3

T: Takže, my se známe, tak se nemusím představovat, ale chci teda říct, že tohleto je za účelem, ehm, nebo prostě to je k bakalářský práci na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Je to plně anonymní, nebudu tam zmiňovat tvoje jméno, žádný údaje. Jenom bych se chtěla zeptat, takhle, chci se zeptat, dáš mi svolení s nahráváním tohodle rozhovoru?

R: Určitě.

T: Dobře. A úplně na začátek, řekla bys mi, kolik ti je let?

R: 25

T: Dobře. Tak úplně první otázka. Mohla bys mně popsat, jak se ti žije ve Smiřicích? Nějaký poznatky, něco prostě...jestli můžeš vypíchnout.

R: No tak, žiju tu už skoro 10 let, s rodiči. Jsem tu spokojená tak v rámci možností.

T: Jenom takhle? Nebo máš i nějaké sourozence?

R: Jo i s bratrem, mladším.

T: Jasně.

R: Na Ukrajině jsme ještě bydleli ve společné domácnosti s babičkou a pak jsme se odstěhovali sem do paneláku. V současné době bydlím v paneláku. Ve druhém poschodí s rodiči a no...jak se mi bydlí. Dřív jsem to vnímala víc, když jsme sem přišli, protože jsem chodila často ven, po obchodech...

T: Se mnou! (smích)

R: A teď to nějak vypouštím, neřeším.

T: Protože chodíš do práce?

R: Ano, ano.

T: Kde trávíš hodně času.

R: Ano.

T: Jasný no. A ještě třeba jak se tam žije rodičům? Nebo bráchovi? Jsou taky spokojení ve Smiřicích nebo...?

R: Myslím si, že ano. Oni obecně nemají rádi velký města, proto jsme i zvolili Smiřice, protože to je něco takový mezi vesnicí a velkoměstem. Není to vyloženě velký město, takže myslím si, že jo...

T: Vesnice...to mi připomíná, jak teď ve Víkendu o nás mluvili jako o malé vesničce. Nechápu, to si to nenastudovali nebo...docela to tady naštválo lidi...slyšela jsi o tom?

R: Ano.

T: Super. Takže...první blok, teda mám tady těch bloků 8. První blok se zabývá bydlením...

R: Jo.

T: Kde bych se chtěla zeptat...mohla bys mně popsat svou spokojenost s bytem, teda teďka tady mám s bytem nebo domem, ale vím teda, že už bydlíš v bytě...a jestli bys mně teda řekla o věcech, který ti tam vyhovují nebo naopak, který ti tam vadí.

R: Vyloženě byt jako takový nebo...?

T: No...

R: Můžu třeba zmínit, jak máme málo prostoru...

T: Úplně všechno, co tě k tomu napadne, když se řekne spokojenost s bytem nebo tam, kde bydlíš. V podstatě v tom paneláku...

R: Dobrá. Je to...není to přímo...v podstatě takový centrum...

T: Takový skoro centrum.

R: Jo, skoro centrum města...ehm...dosah já nevím pošta, to je jako v dosahu...

T: Všechno v dosahu...

R: Jo. Akorát bydlíme přímo u silnice, takový tý hlavní, která prochází středem. Máme to pár desítek metrů. Takže pro děti, když vběhnout, tak to není tak...to, bezpečný. Toto jako zrovna ne, i třeba kvůli šumu. A co se týče bytu, tak máme malej byt, ehm, určitě bych uvítala víc prostoru, větší pokoje a tak. Jinak panelák mi asi nevadí, takže jsem na něj jako zvyklá...Co se týče prostředí...tak jako taky nebydlím ve smogový oblasti...

T: No jasně...

R: Takže to tady taky není úplně nejhorší. Je u nás spoustu zeleně, což je taky jako v pořádku.

T: To je taky pravda.

T: A je tam...není tam fakt nic, co ti vyloženě fakt vadí? Co by bylo úplně nesnesitelný? Kromě teda tý silnice? Asi ne?

T: Myslím si, že ne.

T: Dobře, tak... Hodláš ve městě zůstat nebo plánuješ stěhování někam jinam? A v případě jestli jo, tak proč?

R: No, určitě se jednou chci přestěhovat. A proč? No, já jsem ti to už určitě říkala. Ale prostě se mi nelíbí chování lidí k nám. Jakože nejen ke mně, ale i rodině a kamarádům z Ukrajiny. Je to teda teď lepší, ale pořád mi to dost vadí.

T: A proč tu teda ještě bydlíš?

R: No... tak mám tady rodinu, je tady přece nemůžu nechat. Jsem taky jeden ze zdrojů příjmů týhle domácnosti. Navíc se mamka stará o babičku. To nejde zatím.

T: To absolutně chápu. A mrzí mě to.

R: Ale jako vracela bych se, to jako zas jo.

T: Dobře. A tak poslední, co v tomhle bloku je, jestli by ses mohla zkusit zamyslet nad tím, co by zlepšilo tvoji spokojenost s bydlením? Kdyby ses nechtěla přestěhovat. Tak co by jako tu spokojenost zlepšilo?

R: Jako myslíš současně?

T: Hm, jo.

R: Co by zlepšilo moji spokojenost s bydlením...

T: Když jsi říkala, že ti tam vaděj ty silnice...

R: Asi trošku velikost bytu... a ta silnice je na nic.

T: Takže, dál tu mám sociální vztahy. Mohla bys mně popsat svoje vztahy se sousedy? Kolik jich znáš? S kolika udržuješ pravidelný kontakt? Anebo další věci, který tě napadnou na tohle téma?

R: Se sousedy...no znám skoro všechny podle vidění. Teda ty ze vchodu... Žádný vztah s nima neudržuju (smích)...

T: Vůbec žádnéj? S nikým?

R: Pozdravíme se na chodbě a to je tak všechno...vzhledem k tomu, že ani nejsem moc doma teď. Takže je to opravdu...že jsem tam teďka...

T: Ani když jsi byla mladší? Nějaký kamarádi?

R: Ne, vyloženě jsem to...no v tom paneláku ne. Ale měla jsem kamarádku, se kterou jsem tam chodila na volejbal...

T: Aha. A proč si myslíš, že to tak je?

R: No tak jako prostě nemáme dobrý sousedský vztahy. I když mi teda nepřijde, že bychom byli nějak konfliktní nebo tak. Spíš jakože... Prostě když jsme se sem přistěhovali, byli jsme pro ně jako vzduch. To jsem nechápala. Teď je to lepší. Ale pořád cítím takovej ten odstup. Jinak tady taky nikdo nikdy nebyl v mém věku, což mě dost štvalo.

T: Aha. Takže v podstatě sousedy neznáš, teda jenom prostě...nebo myslím, jako že se s nima jako jenom zdravíš...

R: Jo.

T: Takže s nima neudržuješ nějaký pravidelný kontakt.

R: Ne...

T: Ani s jedním? Ani třeba s těma, co máte hnedka...no hnedka na patře

R: Ne no.

T: A co třeba rodiče?

R: No rodiče už vůbec ne.

T: Dobře.

R: My zrovna máme sousedy, kde není zrovna jako...nic...jediný na patře jsou s námi vlastně, nebo ve stejném věku třeba s rodičema...ale ne no...

T: Jasně.

R: Všude jsou důchodci, tam není jako kdo...

T: Dobře. Dál, jak moc je pro tebe důležité znát lidi z tvého okolí? Jelikož jsi tady třeba říkala, že s Lúcou sis tady psávala, vím, že jsi znala hodně lidí tak celkově...tak jestli je to pro tebe důležité to...znát se s lidma právě z Hradce?

R: No dřív to pro mě bylo asi důležitý...ale teď spíš jako...mám jakoby pracovní kolektiv v Hradci. Taký spolužáky z vejšky. I vzhledem k tomu, že jako kamarádi a spolužáci se stěhují a takže už to není tak jakoby frekventovaný.

T: Jasný. Dobře. A mohla by ses zamyslet i nad tím, s kým trávíš volnej čas? Jsou to lidi z okolí nebo právě zas naopak z práce?

R: Spíš z práce a školy.

T: Takže se to v podstatě od té doby, co jsi tady, nějak změnilo? Říkala jsi, že si znala víc lidí.

R: No jakoby...pokud jsem studovala na střední, tak to vlastně byli lidi z mého okolí, protože tam chodili i ze Smiřic, ale od té doby, co pracuju, tak jakoby...teda neříkám, že se jako nestýkám s lidmi z okolí, ale určitě je to méně časté.

T: A určitě i s méně lidma, předpokládám.

R: Tak, tak.

T: Takže se zmenšil ten okruh přátel...

R: Ano.

T: Jsem teda ráda, že v něm sem (smích).

R: No jasně (smích).

T: No a mohla bys mně popsat, jaký máš vztahy s nově přistěhovalými obyvateli? Tím teďka myslím, jak je teď ta...my tomu říkáme staročeská vesnice. Tak tam je hodně lidí, anebo tam směrem na Černožice...?

R: Neznám.

T: Neznáš tam vůbec nikoho?

R: Ne, ale vím, že rodiče tam znaj jednoho pána. Jakože ho znaj, ale nějaký bližší vztah...to nevím. Nevím, když potřebuje něco, tak mu taťka pomůže a tak...

T: Jasný.

R: Tak jako to jo, ale já toho času moc nemám a nevidám se...

T: Jasně. Jak moc je pro tebe důležité seznamování se s novými lidmi? Zamyslela by ses i nad tím, zda se ráda seznamuješ a jestli je pro tebe...jestli ti jde seznamování samo?

R: Jo to mi nevadí. Ale seznamuju se s novými lidmi v rámci...určitě ne v rámci bydlení. Nebo jako v rámci sousedů. Spíš ty lidi potkávám díky, já nevím, práci, škole.

T: Jasně. Takže ve Smiřicích jako...takhle, poznáváš ve Smiřicích nějaký nový lidi?

R: Ne, vůbec.

T: Takže ty máš v podstatě ten okruh starých přátel, teda v uvozovkách starých přátel a nový lidi z práce...

R: Z práce a školy no.

T: Nebo...

R: No mám jako nové přátele jakoby v Hradci, když se sejdem jako parta, tak poznám jakoby další lidi.

T: Takže seznamování není problém.

R: Ne.

T: Dobře, tak, další blok, bezpečnost. Mohla by ses zamyslet nad tím, jestli je...nebo nad bezpečností ve Smiřicích? Cítíš se tady bezpečně?

R: No, asi jo...

T: Měla jsi třeba někdy nějaký problém s někým, kdo by ohrožoval tvoji bezpečnost? Já třeba jo.

R: No když jsem byla mladší a jezdila jsem sem za druhou babičkou, tak jsem měla problém. Teda nejenom já...no problém se sousedním vchodem, kde žili Romové a to bylo docela častý, protože...

T: A kolik jich tam žilo? Jako nějaká rodina?

R: No rodina.

T: Jedna?

R: No a ty trošku jako to...dělali problémy. Měli hodně konflikty spíš jako s bráchou. Ale od té doby myslím, že ne...navíc tu je teď nová nějaká ta policejní stanice. Často, když projíždím, tak vidím i jako policisty procházet.

T: Já si teda myslím, že je to lepší...

R: No že se to jako výrazně zlepšilo...

T: No já jsem taky měla takovej podobnej problém...kdysi jsem procházela okolo jedné holky...taková malá...no a jen jsem se na ni koukla, tak ona hned na mě, ať nečumím, řekla mi sprostě a plivla mi do vlasů...hnusný...

R: Ono někdy stačí se na ně jen blbě podívat...a oni si to berou hrozně osobně

T: No...přesně. Hodně lidí s nima mělo problém, ale nejenom s nima, byli tam i takový ty...prostě ty jiný rodiny, nebudu říkat jména.

R: Jo, jasně.

T: No ale jako vyloženě s Romama jsem problém neměla no ale...naštěstí.

R: Jo. No oni pak když jdou...v hloučku tak,...

T: Dobře. Tak teďka teda, když jsi zmínila tu policejní stanici, já tady mám na ni přímo otázku. Jaký máš názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města a mohla by ses zamyslet i nad tím, jaké má výhody a nevýhody? Cítíš se díky ní bezpečněji?

R: Cítím, beru to jako dost dobrý umístění. Úplně nejlepší jako! Je to úplně v centru a mám i pocit, že zrovna v těch místech se...no kdysi se tam scházeli nějaký pochybný

lidi...jakože i večer a o víkendu po diskotékách. Takže si jako myslím, že místo ideální. Někdo k tomu může mít jako výhrady, jako třeba ty mladší nebo tak ale.

T: Mladší? Vždyť nejsi tak stará (smích).

R: Ta lokalita je suprová určitě bych ji nedala jinam. Víš jak, kdyby to bylo na okraji města, tak je to k ničemu.

T: No to je pravda, tady to maj všechno na očích. Navíc tam jsem zjistila, že tam jsou kamery a navíc jsou i na více místech. A všimla sis třeba nějaké větší aktivity těch policajtů?

R: No, že právě když projíždím, tak je vidím hlídkovat ve městě...třeba jde dvojice, což jako dřív nebyvalo, abych potkávala policisty...a taky se mi líbí, jak tam jsou ráno...u přechodu a zastavujou dopravu kvůli dětem, co jdou do školy.

T: To je pravda! Když jsem byla já malá, mamka se mě bála přes tu cestu pouštět!

R: Jo!

T: A nějakou nevýhodu?

R: No hodně lidí říkalo, že no že choděj po městě jen proto, aby rozdávali nesmyslný pokuty...tak nevím...mně se to ještě nestalo...no a ještě u Brože zabíraj místo na parkování.

T: Jo? To mi ani nepřišlo.

R: No já to jako kvůli parkování беру...nebo jako nemůžu na to nic jako říct, protože nevím dispozice a tak. A ty pokuty mně jako nevaděj. Od známýho vím, že oni musí za ten den, nebo nevím, za jak dlouho...no musej ukázat, pokud opravdu porušej přestupek, tak oni musej udělit co nejvíc... Oni maj prostě taky nějaký sledovaný počet udělených pokut, a protože se teď pohybuju víc v Hradci a ještě víc vnímám, jak lidi jezdí autem, parkujou a tak dále.

T: Jo.

R: No tak jen ať jim tu pokutu daj (smích).

T: Jasně.

R: Člověk si pak uvědomí, že stojí na nesprávném místě. Nebo hele jako...

T: Jasný no.

R: Já jsem v životě pokutu nedostala a jezdím už pár let...jsem slušnej řidič. No víš jak, oni pak zaparkujou na takových blbých místech...jako jednou může být nějaká mimořádná ta, jakože zaparkujou blbě...ale můžou to být lidi, co to dělaj pravidelně...tak at' se nad sebou zamyslej.

T: Jo. Mně třeba vadí, když parkujou před krámem na přechodu...no to jako nemůžu vystát...No. Jsou ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíš chodit? A co bys v takových lokalitách změnila?

R: Ty jo, teď nevim. Teď se jako...dřív jsem chodila na procházky, tak jsem vnímala...nebo báli jsme se chodit do parku.

T: No jasně! Já jsem se bála do parku třeba večer, fakt jsem se tam bála

R: Jo, jo, to bylo jako vyloženě odstrašující místo...teď mám pocit, že se to hodně změnilo teďka, přemýšlím. Jinak já jsem třeba v životě nevstoupila na Zderaz sama. Tam se bojím i teď.

T: To já taky ne.

R: To bylo pro mě jako zakázaný území, něco jako Bronx z New Yorku, prostě místo, kam bych nešla

T: To je pravda.

R: Taky ten park ty jo a na Zderaz bych prostě sama nešla. A teď mě asi nic jinýho nenapadá.

T: Jo, ale teď tam jsou už kamery, tak je to snad lepší. Dobře. A ten park taky no, s tím souhlasím. Scházej se tam pochybný existence (smích), tak nevím. A poslední v tomhle bloku je, co by ve městě zlepšilo tvůj celkový pocit bezpečí? Jestli kromě té stanice ještě něco? Něco, co by se tam dalo zlepšit?

R: No nějak ohlídat ten park, možná lepší osvětlení v parku asi. No protože jako kamery se tam asi objevily na více místech, tak si myslím, že i tam jsou. Ale nevím. Možná to osvětlení no, nevím jestli... Ve všech ulicích by se mělo zlepšit. To osvětlení pouliční.

T: Dobře, tak, další je doprava. Jak hodnotíš dopravu ve městě? Celkově prostě jakej je tvůj názor na dopravu teďka?

R: No tak teďka akorát co mě napadlo, že když jsou nějaký objížd'ky, nebo prostě opravy silnic, tak ve Smiřicích je to prostě znát, protože tady jezdí samej kamion a je to nebezpečný prostě. Jak jezděj různý kamiony, náklad'áky víc než asi jak to bylo předtím

T: Jo no. Mně přijde, že tam celkově jezdí víc aut a kamionů než dřív.

R: No a ještě ty kamiony s cukrovou...

T: Řepou?

R: Jo řepou! Prostě pak když vidím, jak jsou poházený řepy po zemi, to někoho mohlo trefit no a jako byl by mrtvej.

T: No a jinak co si myslíš, jezděj řidiči bezpečně? Nebo jezděj jako prasata?

R: Ne, ne. Oni tím, že vidí, že projíždí středem, tak jsem se nesetkala, že by...no jezdili hrozně. Tak snad asi jako...že...nic hroznýho. Jezdím autem denně a neviděla jsem zrovna ve Smiřicích nějakej. Za Smiřicema už jo, jak se jede zadem na Hradec. Navíc já vím, že i tam u tý benzinky, tam je ten měřič rychlosti.

T: Jo. A jeden je ještě tam dál. Směrem k nádraží.

R: Jo pravda! U toho sklárství.

T: Dobře. Které dopravní prostředky nejčastěji využíváš? Předpokládám, že to auto.

R: Jo. Dřív vlak, když jsem dojížděla do školy střední. Teď...

T: A co třeba MHD? Teda ne, autobusy (smích).

R: Ty jo, těma jsem nikdy nejela.

T: Tys nikdy nejela autobusem? Fakt ne?

R: Ne.

T: Ty jo.

R: Vždycky vlak. Měla jsem pocit, že to jelo hroznejma oklikama.

T: Tak ono je to asi taky hlavně pro ty, co dojížděj do a ze Skalice, Skaličky a tak. Takže ten vlak je asi výhodnější. Dobře. Vyhovuje ti četnosti spojení vlaků a autobusů? Autobusů teda v tvém případě ne.

R: No mně by už asi ani ty vlaky teď moc nevyhovovaly. Protože co si pamatuju, tak jezdily každou hodinu nebo hodinu a půl.

T: Jo, každou hodinu. A v deset to třeba nejede vůbec a kdysi tady stavěly i rychlíky. Úplně jako kdysi, když jsme byli malí. Teďka prostě to nestojí za nic.

R: Ale myslím si, že spojení jako takový je dobrý, protože spousta lidí využívá těchlech spojů vlakem k dojíždění do zaměstnání, a i když je to ob tu hodinu, tak jim to asi jako vyhovuje.

T: No mně to třeba vadí. Nebaví mě čekat někde o hodinu dřív... Víš jak. Ale mohlo by to být horší. I když by to mohli udělat frekventovanější.

R: Nebo by aspoň mohli udělat to, že by vlak jel třeba v celou a autobus v půl.

T: Jo, přesně. Protože teď jezděj vlastně skoro ve stejnou dobu

R: To by bylo asi ideální, bych řekla.

T: Dobře. Je ve městě dostatek míst k parkování? Pokud ne, kam bys je umístila?

R: Myslim si, že je. Teď už je, protože dřív ne. Ale jako myslím si, že je toho dostatek zatím, protože Hradec taky znám, kam dojíždím a je tam jakoby, nevím, v určitých lokalitách se třeba nedá vůbec zaparkovat nebo jakoby s poplatkem. Takže si myslím, že Smiřice na tom jsou ještě dobře.

T: Pravda. Já jsem šla včera vedle školy a taky tam asi dělaj parkoviště. Nebo něco prostě. Ale asi parkoviště pro rodiče.

R: Jo, to si myslím, že je fajn jako.

T: Dobře. A poslední, mohla bys mně popsat, jak si spokojená s průjezdností města?

R: S průjezdností... no, už jsem to zmiňovala jakoby v té dopravě, kdyby nebyly ty nákladáky a prostě ty nákladní auta, tak myslím, že by to bylo lepší. Někdy jsou Smiřice... nebo ne někdy, zrovna v ten čas, kdy se lidé buď dopravují do zaměstnání, nebo ze zaměstnání, tak je to trochu ucpaný no.

T: Já teď právě přemejšlím, že jsem asi nikdy nezažila úplně ucpaný Smiřice

R: Ale jakoby tahle silnice je hodně rušná.

T: To jo no. Dobře. Čistota města. Jak hodnotíš čistotu města? Třeba v porovnání s nějakým jiným místem, který znáš?

R: Myslím si, že velmi kladně. Já si i všímám, že tu jsou technický služby, úklidový služby. Jsou tam i lidi, který sbírají odpadky. Co se týče popelnic a nepořádku okolo, tak to si myslím, že za náš panelák je to v pohodě. Já si třeba myslím, že je hrozně málo těch popelnic na tříděný odpad. Nebo třeba my máme popelnici na papír hrozně daleko. Plasty jo, ale většinou je to hrozně nacpaný. Úplně jako. Taky mě štve, že lidi neuměj mačkat prázdný flašky

T: Tak o tom nebudu radši ani mluvit. Protože to mě akorát...

R: Prostě nechápu, co je na tom těžkýho? Zmačkat nebo sešlapat flašku. My třeba sbíráme víčka, tak tam vyhazujeme jen ten zbytek. Jako je chválihodný, že to teda tříděj, ale akorát to zabírá místo.

T: Jo. A my třeba, jako velká rodina, máme hodně odpadu. A ono to tam je pak úplně narvaný a tak. Dobře. A myslíš si, že se město stará o tu čistotu dostatečně?

R: Myslím si, že ano. Jsou města, který se o to staraj o hodně hůř.

T: No s tím jsem se taky setkala. No a mohla bys mi ještě popsat, jak jsi spokojená s čistotou ovzduší? Teda zaznamenala jsi něco, co by tu čistotu narušovalo?

R: No občas je cítit Danisco, teda teď se to jmenuje jinak. Dupont! Ale to je málokdy. A myslím si, že bydlíme v docela dobrý oblasti. Nebo že jako Hradecko si to docela chválí, co se týče čistoty ovzduší.

T: Tak. Obchody, služby a občanská vybavenost. Jak hodnotíš obchody a služby ve městě? Jejich množství, dostupnost a tak?

R: Tak jako určitě je tady toho víc než dřív. Třeba teď je tady hodně těch večerek, co maj Vietnamci. Jinak jak jsem říkala, je tady všechno. Prostě velký potraviny, večerky, knihovna, pošta, Dvorana, kaple, doktoři, všechno.

T: Jo no.

R: Na to, jak malý město to je, tak je to super. Je tady toho hodně. Třeba vedle Černilov, co je stejně velké, nemá nic. Tady jsou i fabriky.

T: Dobře. Zkus se zamyslet nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích. Zkus mi popsat spokojenost s nabídkou škol od mateřské, přes základní, střední a zúškou?

R: No tak já jsem tady na školy nechodila, ale výběr je tady velký. To se mi líbí. A taky lokalita. Víš jak. Jako mít základku uprostřed města? Luxus!

T: S tím úplně souhlasím. Já jsem tu na školy chodila všechny, teda kromě střední. A spokojenost.

R: Jo. A taky je hned před školou umělka. Tam chodí hodně brácha. A já jsem tam chodila občas na volejbal. Pamatuješ?

T: No jasně. To byly časy. Teď se chci zeptat na lékařskou péči. Jak jsi tady spokojená s lékařskou péčí? Navštěvuješ lékaře zde nebo chodíš někam jinam?

R: Ale Veru. Ty přesně víš, co odpovím (smích).

T: Jo (smích). Ale potřebuju to mít nahrání.

R: No dobře. Takže doktor tady? Nikdy! Měla jsem s ním hodně špatnou zkušenost, jakože hodně špatnou. Skončila jsem nakonec na pohotovosti. Ale to je jedno...prostě obvodřák hrůza. Chodím do Hradce.

T: No jo. Co se dá dělat. Není to žádná hitparáda.

R: Vůbec. Takže sem prostě ani omylem.

T: Chápu. Teď ještě kulturní vyžití. Využíváš kulturních akcí, které pořádá město? A je pro tebe kulturní vyžití důležité?

R: No, tak jako vím, že ve Dvoraňě jsou občas kulturní akce. Jako divadla a plesy. Mám pocit, že i travesti show.

T: A chodíš tam?

R: Ne, na to nemám čas a ani mě to nějak neláká popravdě no.

T: Dobře. A je to teda pro tebe důležité? Tohle to...kulturní vyžití?

R: Pro mě určitě ne. Nevyhledávám to.

T: Vůbec?

R: Ne. Ale jako určitě to je pro nějaký lidi důležitý.

T: Dobře. Dík. Tak teď volný čas. Mohla bys mně popsat svoji spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit? Které z nich využíváš a jak moc je pro tebe tahle nabídka důležitá? Tím myslím třeba... Asi fotbal nehraješ, předpokládám.

R: To ne. Kdysi jsem využívala tenisový kurty, rekreačně. Hřiště jsem kdysi využívala. Na volejbal víš. Jinak teď jako jsem nejradši s přáteli nebo sama doma, na zahradě, v kavárně a tak. Už mě tohle nějak moc nebere. Ale teda jako cyklostezka třeba super. Tam si někdy jedu na kole. Do Jaroměře třeba.

T: Dobře. Jaký hodnotíš nabídku sportovních aktivit a sportovišť. Zamyslelas by ses i nad výhodami a nevýhodami?

R: No teď už to má jen samý výhody. Dřív si děti neměly kde hrát v podstatě. Teď je tu hřiště před školou... to je velký přínos. Hřiště u Apače taky super. Prostě se to super rozjelo.

T: Dobře. Díky. Teď bych se chtěla zeptat, jestli ti ve městě něco chybí. Pokud teda něco takovýho je.

R: Heleď asi vůbec nic. Jak z obchodů a těch...

T: Služeb?

R: Jo. Líbí se mi třeba, že tu nejsou obchodáky. Protože by to určitě zvedlo dopravu.

T: Takže ti tu fakt nic nechybí?

R: Ne. Za vším si můžu dojet do Hradce, kde stejně trávím hodně času.

T: Dobře. Cítíš se ve Smiřicích jako doma?

R: Popravdě?

T: No.

R: Tak na půl. Jako mám tu rodinu, ale to je tak vše. Já vždycky říkám, že jsem nechala srdce na Ukrajině.

T: To mě mrzí.

R: Ne, to je v pohodě. Fakt.

T: Dobře. Děkuji za rozhovor.

R: Není zač.

Respondent 4

T: Dobrý den, já vám chci teda úplně na začátek poděkovat, že jste souhlasil s rozhovorem.

R: Není zač.

T: Je to teda pro mou bakalářskou práci, tenhle rozhovor, a ta práce je na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích.

R: Ano.

T: Souhlasíte s nahráváním?

R: Ano.

T: Dobře. Můžu se teď zeptat, kolik vám je?

R: Je mi 31.

T: Dobře, díky. Teď teda, mohl byste mi popsat, jak se vám žije ve Smiřicích?

R: Tak mně se tady žije velice dobře, je tu šikovný starosta. Stará se o hřiště, chodníky a o chod města. Jako město pěkné. Ale chování lidí k nám je nic moc.

T: Co tím myslíte?

R: Já nevím, slečno, jak to říct slušně... Ale dobře, lidi tady o nás mluví jako o naplavenině a to je hrozné.

T: Vážně?

R: Ano.

T: K vám jako vám anebo ještě někomu jinému?

R: Ke mně, mojí rodině... těm, co nejsou Češi.

T: Aha, to mě mrzí.

R: Žiju tady už 6 let, dřív jsem bydlel jinde. A tady i zůstanu, i když bych chtěl pryč.

T: Proč zůstáváte?

R: Ale tak děti se tu v Čechách narodily, mám dvojčata. A líbí se jim tu. Takže zůstávám.

T: Ale není to škoda? Žít někde, kde se vám nelíbí...

R: Tak mně se tady líbí, ale jen ty lidi...

T: Dobře. Teď bydlení. Jak jste spokojený s bytem nebo domem, ve kterém žijete?

R: Jsem spokojený. Žiju v rodinném domě tady u Labe, žijeme nahoře, dole moje maminka. Líbí se mi tahle lokalita.

T: Dobře. Takže vy jste říkal, že byste se teda už nestěhoval?

R: Ne, já tady zůstanu, děti už jsou tady srostlí s místem.

T: Dobře. A je něco, co byste tady na domě změnil?

R: Já si to zařídil tak, jak já chtěl. Takže ani ne vážně.

T: Dobře. Teď se teda přesuneme na sociální vztahy. Mohl byste mi popsat vztahy se sousedy, kolik jich znáte a s kolika udržujete pravidelný kontakt?

R: Já... opravdu sousedy ani téměř neznám.

T: Fakt?

R: No oni s námi moc nekomunikují. A já se k nim vnucovat nechci.

T: Třeba i to je problém... Jakože problém v tom, že se navzájem vyhejbáte a mohlo by z toho i něco být, kdybyste ne. Dobře. Teď, jak moc je pro vás důležité znát lidi z vašeho okolí?

R: Já tu mám pár přátel tady ve Smiřicích.

T: Jo?

R: Ano, hlavně ale lidi od nás, Ukrajince. Je jich tu dost.

T: Čechy ne?

R: Moc ne, slečno. Jen asi 2, 3. To jsou mí dobrý přátele.

T: Teď teda, zkuste se zamyslet nad tím, s kým trávíte volný čas? Jsou to lidi z okolí? Nebo já nevím, třeba z jinýho města?

R: Ano, ano. Tady s kamarády se stýkáme z Hradce z práce, grilujeme, taky na výlety. S dětmi a podobně. Ale opravdu hlavně Ukrajinci.

T: Dobře. Znáte nějaké nové nově přistěhovalé?

R: To nevím... Možná podle vidění. Nevím teď. Já se ani s nima nechci nějak stýkat, nevyhledávám to.

T: Dobře. Jak moc je pro vás důležité seznamování se s novými lidmi? Zamyslete se i nad tím, zda se rád seznamujete a jestli vám jde seznamování samo.

R: Já to nevyhledávám zase. Mám staré přátele, které ale nezanedbávám, abyste si nemyslela, slečno.

T: Takže vůbec nikoho nepoznáváte?

R: V práci ano.

T: Dobře. Díky. Teď se přesuneme na bezpečnost. Zkuste se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích? Cítíte se tady bezpečně?

R: Bezpečně ve Smiřicích... já se tady nebojím, to ne. Když jsme přijeli, měli jsme problém s Romy tady. Ale to se už teď zlepšilo. Ale bezpečně to jo.

T: Dobře. Jaký máte názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města? Vidíte tam nějaké výhody a nevýhody? Cítíte se díky ní bezpečněji?

R: Policejní stanice je výhoda. Lidi se tady hodně scházeli a byly tady rozruchy, teď se ale přestali scházet v centru. To je dobré. Se stanicí tady jsou taky hodně kamery a hodně aut od policie. To je dobré. Lidi to pak od věci odradí.

T: Ano, to je pravda. Dobře. Jsou ve Smiřicích nějaké části, kam byste se bál chodit?

R: Nebojím. Ale asi bych měl špatný pocit venku v noci v parku. Tam nejsou světla.

T: A co byste tam teda změnil?

R: Více kamer, ale ne jen v parku. Všude. Jsou jen na hlavní silnici.

T: Dobře. Teď se tedy přesuneme na dopravu. Jak jste spokojen s dopravou ve městě?

R: Ano, spokojen jsem kladně. Já jezdím autem pořád.

T: Takže když se teď mám zeptat, jaký dopravní prostředek nejčastěji využíváte, bude to jen to auto...? Nebo i vlak, autobus?

R: Ano, auto. Vlakem a autobusem nejezdím vůbec. Ani nevím, kde je na autobus stání.

T: Takže ani nevíte, jak často jezdí?

R: Vůbec.

T: Dobře. Jak jste spokojen s množstvím míst k parkování, když jste řidič.

R: Ale míst je tu hodně, to ano. V mé ulici vždycky zastavím a to mě nejvíc zajímá.

T: Dobře, teď ještě průjezdnost ve městě? Jak jste s ní spokojen? Kamiony a podobně.

R: Kamiony jsou hrozné, ale co se dá dělat. Já se s tím smířil už. Průjezdnost je jinak na jedničku.

T: Dobře, teď čistota města. Jak jste spokojen s čistotou města?

R: Čistota města je velmi dobrá, víte jak, slečno, je tu hodně těch odpadků... Teda kontejnerů na tříděné odpadky.

T: A stará se o tuhle čistotu město dostatečně?

R: Jo, určitě. A ještě super věc je ten sběrný dvůr tam u Zderazi.

T: Dobře, teď ještě čistota ovzduší. Jak hodnotíte čistotu vzduchu tady? Dýchá se vám dobře?

R: Já bydlím na super místě. Mně u Labe řeky dýchá se perfektně.

T: Dobře. Obchody, služby a občanská vybavenost. Mohl byste mi popsat vaši spokojenost s nabídkou obchodů a služeb ve městě? S jejich množstvím, dostupností a podobně?

R: Tady je toho hodně. Málokterý město má třeba lékárnu, knihovnu, všecko. Je tu všecko. Já jsem spokojený, nic mi tady nechybí.

T: Dobře. To je teda k tomuhle všechno?

R: Ano.

T: Jasně. Tak teď vzdělání.

R: Jo.

T: Jak jste spokojený s nabídkou škol ve Smiřicích? Od mateřské, přes základní, střední až základní umělecká?

R: Já jsem spokojený, děti chodily do mateřské a teď nastoupily do základní. Jsem spokojený s tím vším.

T: Na uměleckou ne?

R: Ne, tam ne.

T: Dobře. Lékařská péče. Jak jste spokojený s lékařskou péčí tady? Navštěvujete lékaře tady, nebo dojíždíte někam jinam?

R: Já chodím k doktoru sem, ale teda hrůza, katastrofa.

T: Proč?

R: To se nedá považovat za lékařskou péči. Ten člověk je šarlatán.

T: Dobře, to chápu. Mám podobnou zkušenost. Teď se chci zeptat na kulturní vyžití ve městě. Navštěvujete nějaké kulturní akce ve městě? Chodíte do Dvorany nebo do loutkového divadla?

R: Loutkové divadlo s dětma. A Dvorana... Tam jsem nikdy nebyl. Ani nechci. Nemám rád místa, kde je moc lidí.

T: Takže žádná kultura?

R: Chodím k Apačovi na jedno, ale spíš s kamarády Ukrajinci, a když tam není moc lidí.

T: Jasně. Dobře. Teď volný čas. Jak hodnotíte nabídku volnočasových aktivit ve městě? Které aktivity využíváte a jak moc je pro vás tahle nabídka aktivit důležitá?

R: Já rád chodím k Apačovi s dětma, tam je hřiště, to je super. Ale lidi tam jsou hrozný. Já rád trávím čas s rodinou a přáteli na zahradě nejradši.

T: A co sportoviště?

R: Je tady toho hodně, stadion, kurty, hřiště před školou, cyklostezka. To je super věc, ale nechodím tam.

T: A chodíte třeba na písák?

R: To vůbec.

T: Dobře. Teď celková spokojenost. Je tady ve městě něco, co vám chybí?

R: Nic mi nechybí. Já k životu moc věcí nepotřebuju. Jsem rád, že tu nejsou obchodní domy, takže mají i třeba potraviny u Brože šanci. A nelíbí se mi tady nové náměstí, to jsem ještě chtěl říct.

T: Dobře. Cítíte se ve Smiřicích jako doma?

R: Necítím. Teda ještě ne, ale doufám, že jednou k tomu pocitu dojdu.

T: Dobře, děkuji za rozhovor.

R: Není zač, slečno.

Respondent 5

T: Tak já vám děkuju, že jste souhlasila s rozhovorem k mé bakalářské práci...

R: Není zač.

T: Je to na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Souhlasíte s nahráváním.

R: Ano.

T: Děkuji. Ještě teda, kolik vám je let?

R: 33.

T: A je to teda anonymní. Mohla byste mi teď popsat, prosím, jak se vám žije ve Smiřicích?

R: Takže tady s tím městem jsem... No nejsou tady žádný aktivity.

T: Jaký aktivity?

R: No když chci něco dělat, tak nemám co.

T: Jo ve volném čas, myslíte?

R: Ano, pro volný čas. Jako okolí Smiřic, příroda, všechno dobrý, ale jako v těch Smiřicích ne, ne, ne, ne.

T: Můžu se ještě zeptat, jak dlouho jste v České republice?

R: No... Jsem tu už 15 let teď v únoru.

T: Dobře, děkuju. Teď se zaměřím na bydlení. Popište mi prosím, jak jste spokojená s bytem nebo domem, ve kterém bydlíte? Ještě jestli byste mi mohla říct o věcech, které vám tam vyhovují, nebo naopak, které vám tam vadí?

R: Tak byt dobrej, tam se mně bydlí velmi dobře. Spokojená jsem s bytem.

T: S lokalitou a tak?

R: S lokalitou taky. Ta je super.

T: S velikostí?

R: Taky. Bydlím v bytě 3 + 1. Bydlím tam sama s rodinou, ale je nás málo, takže je velkej víc než dost.

T: Jo, takže spokojenost.

R: Jo, spokojenost.

T: Co třeba vybavení?

R: Tam mám určitě všechno, mám to celý podle svých představ, jak jsem chtěla. Prostě mám super pokoje, takový minimalistický. Měla jsem vždycky takovou představu a teď jsem si ji splnila. Chtěla bych možná psa, ale to tak asi nějak nesouvisí s bytem. Ale pejsek nebo zvíře bych chtěla. Někdy jsem tam sama moc.

T: Takže byste na tom nic neměnila? Není tam nic, co by ještě potřebovalo vylepšit?

R: Fakt asi nic. Já jsem spokojená.

T: To je dobře. Jste šťastnej člověk. To bych taky chtěla.

R: No já jsem fakt spokojená, nemám si na nic ohledně bytu na co stěžovat.

T: Dobře, fajn. Chtěla byste ve městě zůstat, nebo se plánujete přestěhovat někam jinam? A proč?

R: Hodlám tady zůstat. Už jsem tu dlouho, zvykla jsem si na to tady. Ale je tady teda hrozná nuda.

T: Nuda?

R: No hrozná. Já jsem akční člověk. A tady prostě není co dělat.

T: Jasně.

R: Ale zase jsem tady doma, prostě už to tak je a nebudu to měnit.

T: Dobře. Je tady teda ještě něco, co by vaši spokojenost s bydlením ještě vylepšilo, nebo už tam fakt nic není?

R: Asi fakt ne.

T: Tak to jste šťastnej člověk.

R: Děkuju, jsem za to ráda. Nechci ale nic zakříknout. Ale musím teda říct, že tam v paneláku jsou asi všichni spokojený. Smiřice se mi prostě líbí a bydlení taky moc.

T: Dobře, teďka sociální vztahy. Mohla byste mi popsat vaše vztahy se sousedy? Kolik jich znáte a s kolika udržujete pravidelný kontakt?

R: Tak kontakt udržuju jen s jedním, ale jako znám je všechny, Máme dobrý vztahy.

T: Takže s jedním se vídáte a ostatní... Zdravíte?

R: Jo. Teda občas si popovídáme, tak asi tak. Ale taky občas trávím čas se sousedkou, občas jdeme na kafe. Ale nedá se říct, že by to bylo nějak pravidelně.

T: Jasně, to je taková klasika. Dobře. Jak moc je pro vás důležité znát lidi z okolí? Tím myslím jakoby ze Smiřic, v podstatě. Ne jako jen z baráku...

R: Důležitý...

T: No jestli máte přátele i jinde, nebo je váš okruh přátel tady?

R: No okruh přátel mám tady, mám tu hodně přátel. Ale taky mám známé okolo Hradce Králové.

T: Tam je co?

R: Tam mám sestru a práci a jezdím tam často.

T: A jak se vám v Hradci líbí?

R: Tak jako líbí. Je to větší město. Ale doprava je hrozná a je tam špinavo.

T: Takže zlaté Smiřice?

R: Neřekla bych to líp asi.

T: Dobře, to takhle asi stačí. Teď by mě zajímalo, s kým trávíte nejčastěji svůj volný čas? Jsou to právě takhle lidi z okolí nebo odjinud?

R: Volný čas. No já moc času nemám teda.

T: Ale když teda ten čas máte, tak s kým jdete ven?

R: S kým... No tak s přáteli z Hradce určitě. Ale mám tu ty známé tady taky, ty sousedy. Takže i s nima. Ale jak říkám, času moc nemám a tak se s nima moc nestýkám.

T: To je škoda.

R: No ale neříkám, že bych nechtěla. I když teda popravdě, jestli to můžu říct...

T: No jasně. To mě teda zajímá.

R: No já trávím ráda volnej čas doma sama. Jako sama se sebou úplně. Nebo někde, ale sama.

T: A proč se za to stydíte?

R: Rodiče mi vždycky říkali, že jsem divná. Oni jsou dost...

T: Extroverti?

R: Ano. Nikdy to nepochopili.

T: To mě mrzí. Ale já to mám třeba stejně. Tak teď, mohla byste mi popsat vaše vztahy s nově přistěhovalými obyvateli? Jestli teda nějaké znáte.

R: Jak jsem říkala. Jsem často v práci. Takže jako neznám.

T: Vůbec nikoho?

R: Nedokážu si teď žádné vybavit.

T: Aha, dobře. Jste velmi vytížená člověk teda.

R: Hodně. Bohužel, ale já bych měla ráda víc času, kdyby to šlo. Ani na cestování ho nemám a to mě mrzí nejvíc.

T: To věřím. Já miluju cestování! Teď chci do Irska a Norska. Tak snad mi to vyjde.

R: Jo, to vám přeju. Mě spíš lákají...No exotické země, Filipíny, Thajsko a takový ty teplý.

T: Díky.

R: Jo.

T: Teď, jak moc je pro vás důležité seznamování se s novými lidmi? A jestli se ráda seznamujete a jestli vám jde seznamování samo? Myslím tím jako normální lidi. Teda jako ne nově přistěhovalé.

R: Upřímně. Tak jako občas mně to dělá velmi no... Velmi velké problémy. Se seznámit. Kdo se mi nelíbí, tak to přeže mě ne. S někým jo, s někým ne. Ale já se nerada tak seznamuju celkově. A když nemusím, tak vůbec.

T: Jste spokojená s přáteli, které máte tady, jasně.

R: Ano, tak, tak. Já jsem spíš takový vlk samotář.

T: Dobře, teď bezpečnost. Zkuste se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích. Cítíte se tady bezpečně?

R: No. V noci spím. Ale ve dne moc ne. Já nevím, občas se tady prostě moc bezpečně necítím.

T: Jak to? Co se děje?

R: Já nemám ráda ty... Opilce pod hospodama, jak jsou mimo a řvou na lidi. I ve dne právě. Takže to na pocitu bezpečí moc nepřidá.

T: Dobře. Jaký máte názor na policejní stanici v centru města? Cítíte se díky ní aspoň teda bezpečněji? A zamyslete se nad jejími výhodami a nevýhodami?

R: Ne.

T: Ne na co?

R: Jako necítím se tady díky ní bezpečně.

T: No a jaký máte teda názor na tu stanici?

R: No co si pamatuju, tak tam byl ještě obchod, bylo to lepší, tenhle obchod.

T: Jo, já si pamatuju, že tam byly kdysi potraviny. Taťka nám tam kupoval vždycky linecký namáčený v tý... čokoládě.

R: To si já nepamatuju.

T: No to je jasný, mně bylo tak 6. No a co ten názor teda?

R: Já jsem tam ještě nebyla. Ne, to byl vtip. Já nevím, asi to nějak nemá velký vliv na bezpečnost. Nebo teda nezaznamenala jsem to.

T: Žádný nový bezpečnostní systémy?

R: To jako jo, jsou tu kamery. Ale ty mi jako moc nepomůžou, až mě někdo přepadne.

T: A tak tohle jsou teda nevýhody. A má tahle stanice i nějaký výhody?

R: To mě teď vůbec nic nenapadá. Ještě bych teda i řekla, že tam asi ani nic nedělají, mi přijde. Policisty nevidám tak často. Když je někdo potřebuje, tak tady nejsou.

T: Jasně. Jsou tady ve Smiřicích nějaké lokality, kam byste se vyloženě bála chodit? A co byste v takovýchto lokalitách změnila?

R: Cukrovar.

T: Prosím?

R: Na cukrovar.

T: Co? Jako na Zderaz?

R: Jo, já jsem zapoměla název.

T: Jo.

R: No tam já se bojím chodit.

T: A co byste tam teda změnila, aby to bylo lepší?

R: Dala bych tam osvětlení. Víc světel.

T: Dobře. To je asi dostatečná odpověď. Ještě co by zlepšilo váš celkový pocit ve městě? Ne jen na ty Zderazi.

R: Ještě jednou?

T: Co by zlepšilo váš celkový pocit bezpečí ve městě? Ne jen na Zderazi.

R: No policie.

T: A co na policii?

R: Víc obchůzek. Vždyť tady nikdo nechodí, hlavně, že tady máme měšťáky a ještě státní.

T: Dobře. Doprava, jak hodnotíte dopravu ve městě?

R: Ta ujde.

T: A co využíváte?

R: Vlák a auto, jak kdy.

T: Autobus?

R: Ten ne, vůbec.

T: Takže když tady mám, jaké dopravní prostředky nejčastěji využíváte, tak vlak a auto asi nejvíc?

R: Jo, přesně tak je to.

T: A když teda ten vlak. Vyhovuje vám četnost spojení?

R: Co? Nerozumím?

T: Jestli vám vyhovuje četnost spojení vlaků.

R: Co?

T: Množství spojů.

R: Jo. Přes týden to je dobrý, o sobotě a neděli se nikam nedostaneš.

T: Je ve městě dostatek míst k parkování. Pokud ne, kam byste je umístila?

R: Já si myslím, že teď už tu je tolik parkovišť, že to je, to je půlka Smiřic, ty jo.

T: Dobře. Popište mi prosím, jak jste spokojená s průjezdností města. Třeba kamiony a řepáky, jak byste hodnotila?

R: Jo, tak průjezdnost dobrý. Ani mě ty kamiony a řepáci nevadí.

T: Nijak vás neomezují?

R: Ne, vůbec. Neomezují, protože přítel byl taky kamioňák. Když nejedou jako hovada, tak je to dobrý.

T: Čistota města. Jak hodnotíte čistotu města?

R: Ale ujde to. Když někdy vidím tu posádku městskou, tak to ujde. Je dostačující.

T: Takže se o to město stará dostatečně? Jsou ulice čisté?

R: Jak který, jak který ulice. Do některých se ale i bojím chodit. Náměstí je čistý, ale ten zbytek.

T: Takže se o to město moc nestará?

R: Tak měli by se snažit.

T: Dobře. A jak jste spokojená s čistotou ovzduší? Dýchá se vám tady dobře?

R: Tak asi jo, zase bych řekla, že je to dostačující.

T: Jo?

R: No.

T: Dobře. Obchody, služby a občanská vybavenost. Jak hodnotíte obchody a služby ve městě? Jejich množství, dostupnost a podobně?

R: Tak jako fajn. Je tu všechno. Já nemusím nikam dojíždět. Máme tady jedny hodně velký potraviny, to je takovej supermarket. Nemusím jezdit do velkých obchodů a je to tady levnější. V místním obchodě. V samošce.

T: Zkuste se zamyslet nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích? Popište mi prosím, jak jste spokojená s nabídkou škol od mateřské, přes základní, střední a základní uměleckou?

R: No tak to je asi nic moc. Syna jsem měla v mateřské a teď je na základce a nic moc.

T: Co se vám tam nezamlouvá na tom školství?

R: Myslím si, že tady dostatečně nevyučují. Ani k dobrému chování. A hlavně učitelé se k žákům nechovají pěkně. Mám s tím špatnou zkušenost. To je strašný.

T: A ty další školy?

R: Se střední nemám žádnou zkušenost. Ale prý tam chodí hrozný smradi.

T: A umělecká?

R: To vůbec nevím. Na něco hrát, to jde. Ale já nevím no.

T: Dobře. Navštěvujete lékaře zde nebo dojíždíte někam jinam?

R: Nenavštěvuji tady lékaře. Teda navštěvovala, ale už ne.

T: Kam chodíte? Jestli vám to nevadí? Říct myslím.

R: Do Černožic.

T: A proč?

R: Proč tady nenavštěvuji lékaře? Slyšela jsem hrozné recenze a mám s ním i sama zkušenost ne moc dobrou.

T: Dobře. Navštěvujete kulturní akce ve městě? Chodíte do Dvorany a do loutkového divadla?

R: Tak loutkové divadlo ano, to je parádní věc. A Dvoranu... To ani nevím, že je ještě otevřené.

T: A je pro vás kulturní vyžití důležité? Plesy, divadla.

R: Jako když je tady divadlo, tak se to člověk ani nedozví.

T: Nebo třeba trhy vánoční.

R: Trhy jo, ty mě ale moc nenadchly.

T: Dobře. A ještě, jak moc je pro vás tohle vyžití kulturní důležité?

R: No jak je to pro mě důležitý.

T: Asi ne, když tam moc nechodíte, co?

R: Ne, není to důležité. Kdyby tady bylo víc kulturních akcí, tak ano, že jo.

T: Dobře, teďka volný čas. Popište mi prosím vaši spokojnost s nabídkou volnočasových aktivit ve městě, které aktivity využíváte a jak moc je pro vás tahle nabídka důležitá? Už jste tady ten volný čas zmiňovala...

R: Jak jsem říkala, volnočasový aktivity. Tak leda tak na umělku s míčem. Prostě toho tady není moc. To mě nebaví. Nebo k Apačovi si sednou. Chybí tady ta aktivita na zimu a když prší.

T: Jasně.

R: Není kam jít ve špatným počasí.

T: Jak hodnotíte nabídku sportovních aktivit a sportovišť ve městě? Některé výhody a nevýhody? Umělku myslím, stadion, kurty, work out hřiště.

R: A to mám ohodnotit?

T: Ano.

R: Ono by to bylo přínosný, kdyby tam nechodily smrádátá toho typu, že člověku nadávají.

T: Takže tohle je nevýhoda a výhoda nějaká vás napadne?

R: No tak určitě to je dobrá věc pro děti. A někdy dospělý.

T: Dobře. Jak moc jste spokojená s cyklostezkou a písákem?

R: S písákem nejsem spokojená. Protože tam lidi choděj koupat psy a pak se tam maj chodit koupat lidi. Pak tam jsou ryby, ale to je ještě dobrý. Ale když je fakt velký vedro, tak tam jsou sinice a to nemá cenu.

T: A cyklostezka?

R: Cyklostezka je super.

T: Tu využíváte?

R: Jo, ráda.

T: Dobře. Teďka celková spokojenost, popište mi prosím věci, které vám tady chybí.

R: Co mně tady chybí. Hospoda nějaká pořádná. Jsou tady jenom dvě. A ještě k tomu hrozný. Tak jako člověk aby někam mohl si jít popovídat.

T: A ještě něco jiného?

R: Taky restaurace třeba. Zlatá Dvorana, ta hospoda, když byla otevřená.

T: Dobře. Cítíte se ve Smiřicích jako doma?

R: Občas jo, občas ne. Nebo teda spíš na půl. Slovensko je taky můj domov.

T: Dobře a ještě, jak byste zhodnotila vaši celkovou spokojenost s městem?

R: Vyměnit starostu a bezpečnost vylepšit.

T: To je spokojenost, to je spíš nespokojenost. Dobře. Tak já vám děkuju za rozhovor.

R: Není zač.

Respondent 6

T: Dobře, tak my se známe, tak se nemusím představovat, ale tadyhleten rozhovor je k mé bakalářské práci na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Na začátek se tě zeptám, jestli souhlasíš s nahráváním?

R: Ano.

T: Dobře díky, taky ti chci říct, že to je plně anonymní.

R: Dobře.

T: Tak úplně na začátek, kolik ti je let?

R: No 44, ale nejsem stará, že ne.

T: Určitě ne. Dík. Dobře, tak první, na co bych se zeptala je, jak se ti vůbec žije ve Smiřicích?

R: Tak ve Smiřicích docela dobře. Celkem fajn. Tak žiju tu už skoro... 13 let? Mám tady rodinu, takže dobré.

T: Takže celková spokojenost dobrá.

R: Ták.

T: Dobře, tak teď tady mám 8 sekcí. Začínáme bydlením, pak sociální vztahy a tak dál.

R: Jo.

T: Tak mohla bys mně popsat tvoji spokojenost s bytem nebo domem, ve kterém bydlíš? A jestli bys mi řekla o věcech, které ti tam vyhovují nebo naopak které ti tam vadí? V souvislosti s tím domem nebo bytem.

R: No takže ve Smiřicích bydlíme v městském bytě v pronájmě, máme ho zařízený podle svého, obyvák kuchyň, pokojíčky pro děti.

T: Ještě s tebou bydlej?

R: No už jen holka.

T: To to uteklo.

R: Takže jak jsme si to zařídili, tak je to příjemný a útulný bydlení. Co bych možná tam nechala vylepšit v tom bytě, tak to jsou třeba okna na chodbě, jelikož to je městskej byt, tak to je na městu a v zimě tam táhne. Hrozný. Nebo třeba hezčí nábytek taky. No a samozřejmě platit míň peněz za nájem.

T: Jo, jo. To by chtěl každý.

R: No a jinak všechno by šlo.

T: A jinak teda, hodláš ve městě zůstat nebo se plánuješ přestěhovat někam jinam? A popřípadě proč?

R: Neplánuju se už stěhovat, nemám na takový věci věk už. A mám tady rodinu, hodně dětí. A navíc stěhování bylo dost zamlada.

T: Ani kdybys měla možnost?

R: No kdybys mohla a neměla tady rodinu, tak bych asi chtěla bydlet ve větším městě.

T: V jakým a proč?

R: Tak třeba Praha. To je krásné město. A hlavně tě tam nikdo nezná, nesoudí a nemluví o tobě.

T: Jasný, takže anonymnější město.

R: Jo, tak.

T: Teď teda jestli bys mi ještě mohla říct, co by zlepšilo tu tvoji spokojenost s bydlením? Tys říkala ty okna...

R: Jo okna, nábytek a nájem no.

T: Dobře. Děkuji, tak teďka sociální vztahy. Zkusila bys mi popsat tvoje vztahy se sousedama? Kolik jich znáš a s kolika z nich udržuješ pravidelný kontakt? Jestli teda vůbec s někým udržuješ pravidelný kontakt?

R: Sousedí máme jenom jedny. Tady bydlí jakoby rodina, ale jako nevidáme se. Nebo zřídka. Já nevím, ale mám pocit, že jsem se jim nikdy nelíbila. Ze začátku se nám vyloženě vyhýbali.

T: Co? To jako fakt?

R: No bohužel jo.

T: To mě mrzí. A někdo jiný v ulice?

R: Tady jsou lidi, snažím se je aspoň zdravit. Ale nemám tohle odcizený ráda. Oni maj děti, a ty se občas bavěj s mýma.

T: Ach jo. A s kým se teda bavíš?

R: No tady s Ukrajincema.

T: Jo jakože z vaší komunity. Jasný. Teď teda, jak moc je pro tebe důležité znát lidi z tvýho okolí? Připadá mi, že asi moc ne, co?

R: Tak jako moc ne, mám s nima špatnou zkušenost. Mám rodinu, pár kamarádek. Tvoji mamku třeba. Mně je dobře už. Něco se nezmění.

T: Znáš nějaký nově přistěhovalý lidi?

R: No teď se sem přistěhovalo hodně nových rodin, známe se podle vidění, v obchodu se potkáme, řekneme si dobrý den. Já nejsem takový člověk, nejsem zvědavý, takže jakoby chodit a vyptávat se, to ne no.

T: Takže pro tebe je důležité znát lidi z okolí, ale jen ty nejbližší. S kým trávíš volný čas?

R: S rodinou, když maj na mě čas a kamarádky. A psem. Nebo si sednu k televizi. Ale jak říkám, já nejsem moc společenský člověk, takže je nevyhledávám.

T: Ty přistěhovalý lidi pak teda znáš jen podle vidění.

R: Jo.

T: Dobře, super. Teď, jak moc je pro tebe seznamování se s novými lidmi? Nemyslím jen tady ve Smiřicích, ale i jinde?

R: Nový lidi nevyhledávám, ale když do práce přijde někdo nový, tak to jo. To se i občas sejdem a jsem dobrá partička. Nedělíme se na starý a novší zaměstnance. Ne, bavíme se všechny pohromadě.

T: Dobře. Ještě tady mám, jestli se ráda seznamuješ a jestli ti jde seznamování samo. Jestli prostě když někoho poznáš, tak...

R: Takhle, když třeba jsme v hospodě a tam přisednou lidi, který neznám, ruka se podá a tak. Ale jakoby pak už se nestřetáváme.

T: Jasně. Super, teďka jdeme na další sekci, což je bezpečnost. Mohla by ses zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích? Cítíš se tady bezpečně?

R: No nejde to jen tak odpovědět. Jako obecně asi ne, sice to není velký město, ale jsou tu lidi, který pijou alkohol a Romové, takže asi no. Ale ve dne to je asi bezpečnější než v noci, to se bojím chodit mimo centrum.

T: Dobře. Teď teda policejní stanice. Jaký máš názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města? Cítíš se díky ní bezpečněji? Teď tam je nově...

R: Tak policejní stanice asi není na škodu, je to na dobrém místě. Asi by dokázali pomoci, kdyby šli k vážný věci.

T: Už jsi zažila nějakéj policejní zásah?

R: Ještě ne. Ale pomoci by asi dokázali. Kdyby rabovali obchod, nebo byla rvačka. Střetli se nějaký party. Takže jako na škodu není.

T: A nějaký nevýhody v tom vidíš?

R: No maminkám u školy dávali ráno pokuty... A jako zákon by to asi neměli dělat.

T: To určitě ne.

R: Záleží na okolnostech. A co se týče té bezpečnosti, před tsunami by nás policie neuchránila.

T: Dobře. Jsou ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíš chodit?

R: Co by se vylepšilo, no možná by mohly být hlídky víc vidět. Choděj jen tam, kde se nic neděje. Ale jinak nevím, asi se to nedá zlepšit. Nevěřím no. Stejně jsou to lumpici. A ty hlídky i na kraji města dát.auta tam jezděj moc rychle u benziny. A ty lokality...nevím.

T: Dobře super, super odpověď. Teď doprava. Jak hodnotíš dopravu ve městě?

R: Doprava. Je město už nabylo takových obchodů, je tady středisko a tak, takže spoustu rodičů dováží děti, takže je tady rušno, ruch aut je hromadný a velký.

T: Jasně, není to bezpečný.

R: Ne, na té hlavní silnici to není vůbec bezpečný pro děti. Kdyby tam byla nějaká okružní ulice, tak by to bylo lepší.

T: Jasně, dobře. Jaké dopravní prostředky nejčastěji využíváš?

R: No tak já hlavně autem, na nákupy. A když to chci mít pohodlný, tak si použiju vlak, kterej mám kousek. Máme pěkný vlakový nádraží.

T: A co třeba autobus?

R: To moc ne, staví to... všude.

T: Jo v každý prdelce.

R: Já bych třeba užívala autobusy dálkově. Že bych spíš jela autobusem do Prahy než vlakem.

T: S tím teda se pojí další otázka, jestli seš spokojená s četností těch spojení?

R: No ubrali to.

T: Jasně.

R: Ale co se dá dělat. Smířila jsem se s tím.

T: A chtěla bys teda častější spoje?

R: No jelikož ty vlaky pokrátili, tak určitě. Ale když jdeš třeba k doktorovi, tak se objednáš prostě na hodinu, kdy můžeš dorazit. Dá se to zařídit.

T: Je ve městě dostatek míst parkování? A pokud ne, tak kam bys je umístila?

R: No s parkováním to moc nevím, i když teď tam u pošty to udělali, taky u Brože. Ale tam nerada parkuju, tam je to úzký. Mohla by rada města něco projednat. Ale zase řekněme si, kdo by chtěl mít auto zaparkované za městem. No je to sporný. Necháme to na městu.

T: Jasný, dobrej argument. Dobře teďka poslední otázka, mohla bys mi popsat, jak jsi spokojená s průjezdností města.

R: No jak je to hlavní tah, tak je to na podzim, jak se vozí řepa, tak ty velký auta a řepy, který padaj. Ty jedeš na kole a vedle tebe spadne řepa, no to je o zdraví.

T: Takže se bojíš, že ti na hlavu spadne řepa?

R: Jo to je právě ono. Třeba až jednou povede dálnice.

T: Jo dálnice z Prahy až do Smiřic by byl luxus.

R: Jo něco okružní. Všichni spěchaj, vozej děti, do obchodu letěj, starší lidi taky. A přechody jsou taky málo, hrozný. A taky prach to dělá.

T: Jasně. Teď čistota města. Jak hodnotíš čistotu města?

R: Na to město dbá, to zas nemůžu říct, že by to bylo špinavé město. Tu uklízečů četu jde vidět. Je čisto.

T: Uklízečů četa!

R: Jo, chlapi z obecáku. A asi by bylo dobrý mít víc kontejnerů na odpad jako plast

T: Jo na tříděný odpad.

R: Jo, je to vždycky hned plné. Jinak prostě při tom centru je to čistý a tak jo. Jsou tam obchody, kdy je každej před sebou zamete. Tam se na to taky dohlíží. Já si myslím, že ta četa na to dbá.

T: Dobře, tak. A ještě jestli bys mi popsala, jak jsi spokojená s čistou ovzduší?

R: No zase ty auta, nejen ty s řepou. Znečišťujou to. Tak to pak je ve vzduchu, když je suchu, všude to lítá. Když jsou vedra, tak zas to četa kropí.

T: Dobře děkuji, teď jdeme na obchody, služby a občanskou vybavenost.

R: Ták.

T: Jak hodnotíš obchody a služby ve městě? Jejich množství, dostupnost a tak?

R: No tak obchody se nám rozrostly, není to jen, jakože máme samošku. Je tu všechno, co potřebuju.

T: Nic jinýho nepotřebuješ?

R: Ne, žádný jiný nepotřebuju. Už když jsem přijela a Brož začínal, večerky tady máme, hodně jich, lékárnu, poštu, květinářství. Na to, že je to malý městečko, je tu všechno.

T: Dobře, zkus se zamyslet nad možnostmi vzdělání. Popiš mi prosím, jak seš spokojená s nabídkou škol od mateřské, přes základní, střední až ZUŠce?

R: No já sama sama jsem nechodila, ale zkušenost mají děti, protože ty chodí. Chodili do školy, nemusel je člověk někam tahat autobusem. Základní škola je až po devítku, takže super. Střední je taky fajn, je poměrně nová. Jinak jsme před tím ani neměli,

hodně dětí z okolí tam chodí. A praxi mají taky vedle ve vesnici. A co se týče umělecký, tak asi dobrý. Je tam dobrý, že je to hned vedle základky.

T: Dobře, teď lékařská péče. Jak hodnotíš lékařskou péči ve Smiřicích? Navštěvuješ lékaře zde, nebo dojíždíš někam jinam?

R: No ve městě lékaře nemám, mám ho vedle ve vesnici, ale chodím k zubaři, gynekoložku a do lékárny.

T: Dobře, využíváš kulturních nabídek ve městě? Využíváš Dvoranu nebo loutkové divadlo?

R: Divadlo jsme navštěvovali, když byly děti menší, teď už ne. No a do Dvorany nechodím.

T: Proč?

R: No nějak se úplně necítím mezi lidmi cizími.

T: A ještě jak moc je tohle kulturní vyžití pro tebe důležité? Jelikož tam nechodíš, tak asi ne, co?

R: Tak zase na stadioně dělají Hrnc, ale nevyužívám. Všechno sice modernizují, dřív tam bylo pár věcí, ale není to moje věc. Na louce jim přivezou kolotoč, autíčka závodní. Já to znám jen z doslechu. Nebo se občas ze zvědavosti jdu podívat na čarodějnice.

T: Dobře, tak teďka volný čas. Popiš mi prosím tvoji spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit ve městě, které z nich využíváš? A jak je pro tebe nabídka těchto aktivit pro tebe důležitá?

R: No na tydlety akce, co nabízí volný čas, město, jsem kdysi dávno chodívala. Dvakrát jsem byla na aerobiku. S tvou mamkou.

T: Jo? To tam byla asi taky jen dvakrát, protože nechodí teď. A jak to, že jenom dvakrát?

R: No protože to bylo v zimě a nechtělo se pak. No takže jsem tam asi byla, ale pohybu mám asi dost.

T: Aha, jasný. A je pro tebe tahle nabídka aktivit důležitá? Nebo ne?

R: No tak pokud to nevyužiju, tak mi to je asi jedno.

T: Teď se zkus zamyslet nad nabídkou sportovních aktivit a sportovišť ve městě. Nad výhodami a nevýhodami?

R: No určitě taky jich je víc, je to určitě dobře. Je určitě super, když dělaj v parku kouzelný les. Je to tam čistý, upravený. Je to tam fajn. Zase stadion, jsou tam akce- Hřiště, který je udělaný pěkně, takže to je pěkný. Spíš výhody. Měli by jich udělat víc. Moje děti tam rádi choděj.

T: Na který choděj?

R: Tak třeba skate park, hřiště, stadion.

T: Dobře. A ty ne?

R: Ne, já nechodím.

T: Teď ještě podotázka, jak jsi spokojená s cyklostezkou a písákem? Teda jestli tam chodíš?

R: No jasně že využívám, protože ji mám hned za barákem. A mám psa a chodím na procházky po cyklostezce, protože chodit se psem po městě je hrůza. A chodím hlavně večer, kdy je míň lidí a psů a aut. Člověk je rád, že je za městem.

T: A chodíš každý den?

R: No jasně, že každý den.

T: A písák?

R: Tam vůbec nechodí, je to špinavý.

T: Jasně, teď celková spokojenost. Je tady ve městě něco, co ti chybí?

R: No, já nevím. No... No možná tady chybí nějaký větší veřejný prostor nebo hřiště pro mládež jak je, tak aby bylo něco pro lidi v mém věku, něco nezávazný. No kdyby to tady bylo, bylo by to fajn. Ale co se táče jiných věcí, tak to asi ne, nic mě teď nenapadá.

T: Teď se chci zeptat, jestli se ve Smiřicích cítíš jako doma.

R: No tak už tu bydlím pár let, tak už jo. Před několika lety jsem začala, ale hlavně kvůli rodině. Takže už jo.

T: A jak bys zhodnotila celkovou spokojenost s městem?

R: No ohodnotit bodama asi ne...

T: Ne, to ne. Prostě jak tu jsi celkově spokojená? Nějaký shrnutí? Co bys tak řekla na závěr?

R: No tak jakoby tomu městu fandím a udržuju čistotu. Žije se mi tady celkem dobře, je tu pěkný příroda a cyklostezka. Nebo to, jak to mám říct, že jsem asi i vděčná. Jako hodně se město stará a je vidět, komu je na tom víc záležet. Takže asi spíš takhle.

T: Dobře, děkuju za rozhovor.

R: Není zač.

Respondent 7

T: Dobrý den, děkuju, že jste souhlasila s tímhle rozhovorem. Já se jmenuju Veronika Mrázová a je to teda k mojí bakalářské práci na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích.

R: Ano.

T: Na začátek. Souhlasíte s nahráváním?

R: Anó.

T: Dobře. A je to teda anonymní. Tak první otázka. Mohla byste mi říct, kolik vám je let?

R: No a ty to teda nikomu neřekneš moje jméno?

T: Ne.

R: Dobře. Je mi 48.

T: Snad se za to nestydíte! To je krásný věk.

R: No to už dávno není.

T: Dobře. Teď teda otázka. Jak se vám žije ve Smiřicích? Mohla byste mi to nějak popsat? A ještě třeba jak dlouho tady už jste?

R: Já žiju tady... Už 12 let. A jo, jsem tady spokojená. Krásné prostředí, klídek. Tady umřu.

T: Máte tady rodinu?

R: Mám tady rodinu. Takže jsem velice spokojená se Smiřicema.

T: Super. Teďka teda k bydlení. Mohla byste mi popsat vaši spokojenost s bytem nebo domem, ve kterém žijete? A jestli byste mi mohli říct o věcech, které vám tam vyhovují nebo naopak které vám tam vadí?

R: Jako s čím jsem tady spokojená s bydlením?

T: Ano, přesně tak. Třeba velikost, umístění a tak nějak. Však chápete, co myslím.

R: Ano. Tak my jsme stavěli podle svých představ, takže jsme spokojeni.

T: A poloha třeba?

R: Jo poloha super.

T: A s kým bydlíte?

R: S manželem, synem, ale ten už brzo na školu chce jít pryč. A s rodiči manžela. A psem. Bylo nás víc, ale dcera žije už v Praze, tady se jí nelíbí.

T: A co třeba ruch, je tam rušno?

R: Tak jezdí tady blízko vlak. Ale to nám absolutně nevadí. Mohla bych ještě poprosit, mohla bys mluvit pomaleji. Mně ta čeština někdy dělá problémy slyšet ji.

T: Je pardon. Já se omlouvám, vůbec jsem si to neuvědomila. Mluvím hrozně rychle. Pardon. Dobře. Takže jste úplně spokojená?

R: Jsem úplně spokojená.

T: Dobře. Teďka. Hodláte ve městě zůstat, nebo se plánujete přestěhovat někam jinam? A proč jo a proč ne?

R: Já už se nikam stěhovat nebudu, já tady umřu. Mám tady dům, co bychom s ním dělali? Sami postavili, tak bude náš.

T: Ani kdybyste si čistě teoreticky mohla vzít dům s sebou. I tak byste tady zůstala?

R: Možná by se mi líbil Hradec a Brno možná. Tam žije moje maminka. A je tam pěkně.

T: Dobře. A jelikož jste s bytem spokojená, tak se i tak zeptám. Je něco, co byste v souvislosti s bytem chtěla změnit?

R: Doplatit hypotéku a jsem spokojená.

T: To stačí no. Dobře. Tak sociální vztahy. Zkuste mi popsat, jaké máte vztahy se sousedy. Kolik jich znáte a s kolika udržujete pravidelný kontakt?

R: Zním tam strašně málo, akorát toho vedle, se kterým akorát dobrý den, ale asi víc nic. Ani s náma nějak nekomunikují, takže... Zbytek si tam staví, je tam nové sídliště.

T: Je to teda takový víc anonymnější.

R: No tak nějak.

T: Takže s nikým žádný pravidelný kontakt?

R: Ne, bohužel, se sousedy ne.

T: Teď tady mám, jak moc je pro vás důležité znát lidi z okolí? Nemyslím tím teda jenom ty lidi z ulice, ale tak nějak celkově. Nebo jestli máte známý nějak z jiných měst nebo... Teda jestli mě chápete.

R: Jo. Tak já jsem díky krámku znám skoro každého, podle vidění. Ale já jsem nekom... Nekonfliktní typ, takže v pohodě. Jsem spokojená.

T: S kým trávíte volný čas? Jsou to právě lidi tadyhle z okolí? Nebo rodina a tak?

R: Rodina, pár přátel.

T: Takže s nikým tak z okolí vůbec?

R: Ne... Já...

T: V pohodě, jestli nevíte, nebo nechcete, tak nemusíte odpovídat.

R: Z okolí ne.

T: Dobře. Mohla byste mi popsat vaše vztahy s nově přistěhovalýma obyvatelama? Jestli teda tady nějaký znáte lidi?

R: Já přemyslím... Já v obchodě poznávám hodně lidí, ale teda to je vše. Jen vztah s níma jako se zákazníkem.

T: Jasně. Blíž je neznáte, jen podle vidění.

R: Ano.

T: Dobře. Ještě jak je pro vás důležité seznamování s novými lidmi? Nebo jestli máte nějaký stálej okruh přátel anebo jestli to rozšiřujete?

R: Stálí, to jsou stálí, to jsou spíš kamarádi. Ano, mám stálý okruh přátel.

T: A nějaké nové lidi poznáváte?

R: Nové lidi jen v práci, ale to jen obchodně. Nehledám nové kamarády.

T: Ty stávající stačí...

R: Ano. Když tady se s někým seznámím v práci, tak to je pohoda. Ale jen pro práci.

T: Dobře, taková odpověď mi úplně stačí. Teďka bezpečnost. Jak hodnotíte bezpečnost ve Smiřicích? Cítíte se tady bezpečně?

R: Bezpečně? Moc ne. Třeba v noci bych nikdy nešla na Zderaz.

T: Zderaz?

R: Jo tam se bojím.

T: Jo, to já taky jo.

R: Není tam osvětlení v pořádku vůbec.

T: Pravda. Jaký máte názor na nově umístěnou policejní stanici ve městě? Někaké výhody a nevýhody? Cítíte se díky ní bezpečněji?

R: Tak určitě je to výhoda, dost to uklidnilo ty mladý. Ty kamery taky dělaj to svý. Třeba tady nám ukradli satelit a chytli ho jen díky kamerám na hlavní silnici.

T: Jasně, to je super. A to jste to viděli?

R: Ano. Je to dobrá věc.

T: Ano. Teď, jsou ve Smiřicích nějaké lokality, kam byste se bála chodit? Vy jste teda říkala už tu Zderaz... tak jestli víte o ještě nějakých a co byste tam změnila, aby to bylo bezpečnější. Teda jestli tam něco jde.

R: No já nevím, co bych tam změnila... Asi aby tam častěji jezdili policajty. Je to tam strašidelný. Někaký ty hlídky podle mě.

T: No ono to tam dřív bylo ještě horší.

R: To určitě, je to klidnější.

T: Jo. A co třeba park večer?

R: Já se takovým místům vyhýbám celkově. Takže nevím. Nemám potřebu jít večer do parku.

T: Dobře. Ještě co by zlepšilo váš celkový pocit bezpečí ve městě? Jen ty hlídky.

R: Ano, ty hlídky. Ono ani, když začínali, tak nechodili do těch zákoutí, kam chodí mládež, tak to je zbytečný.

T: Dobře. Teď doprava. Jak jste spokojená s dopravou ve městě?

R: No tak chápu vlaky a já jima jezdím nejčastěji. Je to pohodlné a levnější. Ale ty vlaky mi chybí, že nejezdí každou hodinu.

T: K těm vlakům se teda pojí i moje další otázka, jak jste spokojená s četností spojení, Teda jak často ty vlaky jezděj? Takže by mohlo být častějš?

R: No jasné.

T: A jezdíte někdy autobusem?

R: Ne. Ale vím, že jezdí málo.

T: A auto?

R: Já sice neřídím, ale ráda se svezu. Já se bojím řídit. Já jako ráda jezdím vlakem, mně to nevadí.

T: Dobře. Jaké dopravní prostředky nejčastěji využíváte? Vy jste teda říkala...

R: Vlak.

T: Dobře. Je ve městě dostatek míst k parkování?

R: Já nevím, nesleduju to nějak.

T: Dobře. A co průjezdnost města? Když vás někdo sveze autem, tak jestli vám vaděj třeba kamiony?

R: No tak jako chvílku se to dá vydržet.

T: Dobře, jak hodnotíte čistotu ulic? Jestli se o to město stará dostatečně a jestli se to teda dá vydržet?

R: Jo, já myslím si, že jo. Nemáme tady... Jako v pohodě. Jo, dobrý. Město se stará.

T: Dobře, jak jste spokojená s čistotou ovzduší?

R: Já teďka myslím, že se náš kraj celkově jako pohoršil. Ale já bydlím u potoku. U Jordánu dýchá se dobře.

T: Tady si třeba lidi stěžovali na Du pont...

R: Ne, to mi nevadí.

T: Ták. Obchody, služby a občanská vybavenost. Jak hodnotíte nabídku obchodů a služeb ve městě? Jejich množství, dostupnost a podobně?

R: Obchody, služby... Je tady všechno, ale mohla by být nějaký restaurace. Ale v podstatě je tady všechno, kromě toho místa, kde se dobře najíst.

T: Když tady je blbý, že se tady nic neudrží.

R: No právě.

T: Dobře, máme všechno. Tak teďka vzdělání ve Smiřicích. Mohla byste mi popsat, jak jste spokojená s nabídkou škol ve Smiřicích? Od mateřské, přes základní, střední a základní uměleckou?

R: Tak škol je tady dost, jsem spokojená. Nic bych neměnila.

T: I s uměleckou?

R: Tam nikdo od nás nechodil.

T: Dobře. Lékařská péče. Jak hodnotíte lékařskou péči ve městě? Navštěvujete lékaře zde nebo dojíždíte někam jinam?

R: Tady, ale hrozná. Co se týče toho...

T: Obvodního?

R: Jo. Tam to je hrozný. Přijít s diagnózou a říct, co potřebuješ. Příšerný.

T: Využíváte kulturní nabídku ve městě? Jestli využíváte Dvoranu nebo loutkové divadlo?

R: Ne, já ne. To je spíš pro mladý rodiny.

T: A Dvorana? Divadlo, plesy?

R: Občas s manželem na ples, když mě vytáhne. A jednou jsem byla v kapli na koncertu. Je to tam pěkný.

T: Dobře, volný čas. Mohla byste mi popsat vaši spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit ve městě? Které z nich využíváte a jak moc je pro vás nabídka těchto aktivit důležitá?

R: Tak asi ti lidi využívají. Já nemám skoro žádný čas. Lidi choděj, já ne.

T: Ani k Apačoj třeba?

R: Ne, já ráda sedím u nás na zahradě s rodinou nebo u známých. Mám ráda pohodlí svoje. A radši jdu tam, kde nejsou neznámý lidi.

T: Dobře.

R: Ale jak je město malé, tak je tu hodně aktivit.

T: Dobře. Jak hodnotíte nabídku sportovních aktivit a sportovišť ve městě?

R: Tak jako dobrý, ale nesleduju to.

T: Dobře. A jste spokojená s cyklostezkou a písákem?

R: Na písák nechodím.

T: To se vůbec nedivím. Teďka poslední. Celková spokojenost. Mohla byste mi popsat věci, které vám tady ve městě chybí? Vy jste říkala tu... restauraci, že jo? Nebo místo, kde se najít.

R: No ano, tu restauraci, ale dál nevím.

T: Nebo jestli... Za čím jezdíte do větších měst, když vám něco chybí? Kino?

R: Co nám tady chybí? Chybí otázka, co jsme rádi, že tady není. Jsme rádi, že tady nejsou obchoďáky a to. Protože to by tady požralo nás, malý obchodníky.

T: No jasně.

R: Ale já bych tady nic neměnila. Mně se tady líbí. Jen tu restauraci, jak jsem říkala.

T: Dobře. Cítíte se tady ve Smiřicích jako doma?

R: Ve městě se jako doma nikdy nebudu cítit, ale jako skoro doma.

T: Jasně.

R: Já jsem tady spokojená.

T: Dobře. Jak byste teď nakonec zhodnotila celkovou spokojenost s městem?

R: Já bych řekla od škály od 1 do 10, dala bych 9.

T: Tak to je ale dobrý hodnocení.

R: Ale vadí mi to nový náměstí, je hnusný,

T: Dobře. Děkuju za rozhovor.

R: Není zač.

Respondent 8

T: Dobře, tak já děkuju, že jst souhlasil s tímhle rozhovorem, jmenuju se Veronika Mrázová a tohle je k mý bakalářský práci na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Nejdřív teda se zeptám, jestli souhlasíte s nahráváním?

R: Jo, to určitě.

T: Ještě vás teda chci ujistit, že je to anonymní.

R: To je jedno, jestli to...

T: Dobře. Na začátek se chci zeptat, jak se vám žije ve Smiřicích.

R: Špatně.

T: Špatně? Co se vám tady nelíbí?

R: Všechno, lidi špatný, tváří se že jako dobrý, pohoda, ale v podstatě tady každý snaží se tebe jen okradnout.

T: Vážně?

R: No to vážně.

T: No to mě teda mrzí, že to takhle vidíte.

R: No proto říkám vám, jestli mám já říct pravdu nebo ne.

T: No určitě pravdu.

R: Já, i když Ukrajinec, tak já vždycky mluvím pravdu a když něco, já vždycky mluvím pravdu. Většinou já už tady ve Smiřice už takových rok a půl, už mám nějaký kamarády a známý, ale já ještě nezažil, že by někdo mluvil upřímně. To je důležité.

T: Aha. Tak to mě mrzí, že to takhle vidíte.

R: Né, však nic se neděje.

T: Tak třeba se to časem zlepší, až tady... Teda pokud tady chcete zůstat.

R: No nechci.

T: Dobře, teď tady mám ty sekce. Začneme bydlením. Mohl byste mně popsat vaši spokojenost s bytem nebo domem, ve kterém žijete? A jestli byste mi mohl říct o věcech, které vám vyhovují, nebo naopak které vám vadí?

R: Teď akurát včera skončil s jedním bytem, protože tam byly nějaký problémy u mě, já měl zaplacenou kauciu 3 měsíce dopředu a já včera zjistil hodinu před tím, než já odevzdám klíče nastěhuji se do nového, oni jako řeknou: „Jo sorry, vy nenastěhujete se tam, protože neprošel kolaudací.“ No nevím, co mám říct. Nevím co, napište tam pravdu.

T: To já napíšu určitě. A kde teda teď bydlíte? V tom starém bytě?

R: Áno, žiju v bytě, malým a sám. Ale není to nějak přepych. Ale chci do Prahy.

T: Do Prahy? Ale to je krásný město.

R: Krásný to je, ale mrzí mě to, já chtěl jsem zůstat tady.

T: No jasný.

R: Tam lidi chovaj se líp. Líp k nám Ukrajincům.

T: Asi nejen k Ukrajincům, ale celkově k cizincům, že? Fakt mě mrzí, že to tady tak máte.

R: No víc, víc zvyklejší. I chovaj se líp, a když někdo něco řekne, tak dodržůt. Tady takový maloměšťský. A nechovaj se jako k člověku a neupřímný. No jako nevím, co vám mám na to říct. To jsou Smiřice.

T: Tak já doufám, že budete v Praze spokojený.

R: No tak já jsem tam byl chvíli a bylo to super, já u kamaráda. Prostě já nechápu tady ten systém, tady každej ti lže do očí, rozumíš? Tady díváš se na něho a děláš ze mě blbce a to si myslíš, že to je normální. Tohleto já nikdy nepochopil za ty lety u vás v Česku. Já nikdy nelhal. Ať si je, pro mě pravda je pravda. Ať si to pro mě je špatně.

T: Jasný. Teď tady mám otázku, jestli tu chcete zůstat, ale jelikož už vím odpověď, tak to přeskočíme. A jestli byst se ještě mohl zamyslet nad tím, co by zlepšilo vaši spokojenost s bydlením. Kdybyste tady zůstal.

R: S bydlením...

T: Kdybyste si ten byt nechal, zůstal, tak co byste si tam vylepšil? Nebo jestli jste byl úplně spokojenej?

R: Jako řeknu vám na rovinu, já kde teď naposledy bydlím, tam já jsem spokojený, tam já mám takových pár věcí. Ale se susedy já se nedohodl moc. A mě to naštválo a já jsem člověk, který řekne jednou a podruhé už prostě nic neprojde. A vona chtěla po mně nějaký peníze a já nechci ti platit, já když za něco platím a já platím i za něco, co nemusím, a stejně zaplatím, a ten člověk nemůže chtít po mně ještě víc. A to mě trochu naštválo.

T: To by mě naštválo trochu víc.

R: No to mě trochu naštválo a já teď začal shánět novej byt, zaplatil kauciju a oni nedali mi byt a peníze nevrátili. A prej: „Nemůžeš tam být.“ Tak co já dělat.

T: Ach jo.

R: Ale život pokračuje dál, co vám mám říct. Takže bydlení tady...

T: Nic moc.

R: Nic.

T: Dobře, teď sociální vztahy. Zkuste mi popsat vaše vztahy se sousedy. Kolik jich znáte a s kolika udržujete pravidelný kontakt?

R: No já vás rozumím, řeknu takhle jednu věc já susedy tam neznám, já hlavně v práci pořád. Já ani nevím, či já já znal nebo neznal. Já spíš v práci a pak domů, spím a zase do práce. Ale susedi jako on vždycky něco chtěli ode mě, ale pak nechtěli vrátit. A jednu susedku já vlastně znal, ale ona říkala: „Jo to jsou špatný Ukrajinci.“ Takže já nebavím se. A oni vyhrožují, že chytí mě pod krkem.

T: Až takhle jo?

R: Jo. U nás to tak na Ukrajině nechodí. Řeknu, vrať, vrátíš. Drž svoje slovo.

T: Taky se mi něco takovýho stalo.

R: Tak to u vás to tak chodí. Nelíbí se mi to. Vy hned k policajtům, u nás neřeší se to tak. Řeší se to, dlužíš, vrať.

T: Dobře. Jak moc je pro vás důležité znát lidi z vašeho okolí? Tím myslím, jako jestli se znáte spíš s lidma z okolí nebo s někým jiným?

R: No já hlavně s Ukrajinci se znám, já i pracuju s nima. Zním i hospodský z města 2. Taky z Apače.

T: Jo Apač je super věc tady. Konečně se dá kde v létě sedět i s dětma.

R: Jo, já ani nechápu, proč to Smiřice dovolili vůbec. Většinou u vás takovýto hospody nevydrží. Tak když člověk chce dělat podnikat něco normálního, tak nikdo nikomu nevyhoví, dají tam přednost nějaký ...

T: A nebo když to dovolí, tak pak to tady nevydrží.

R: No protože oni to tady ničí. A kam pak mají chodit? Tady na náměstí nový? To stálo kolik, 5 mega?

T: No, strašný. Dobře, s kým trávíte volný čas? S lidma z okolí nebo spíš z práce

R: Ale já vám řeknu, že toho času mám málo, já ráno zvednu se v půl pátý a přijdu večer domů v 6, v 7. Takže jako čas mně nezbejvá.

T: Dobře. Popište mi prosím, jaké máte vztahy s nově přistěhovalými obyvateli?

R: Jako za ten rok, co já žiju tady tak jen Ukrajince z práce znám nový, dělaj tady měsíc, dva. Jinak s vaši lidmi moc ne. Málo.

T: Stačí takhle. A ještě jak moc je pro vás důležité seznamování se snovými lidmi?

R: Jako seznamovat se, to vám tak řeku, se chci. To pro mě není problém, ale já špatné zkušenosti s vámi Čechy. Nesnáším ti lidi, co vám lžou do očí. Ti se pak eště s nima máš seznámit. To ne. Ty seznámíš se, pak pijete někde v hospodě, ty jdeš k nim na návštěvu a oni ti pak lžou do očí. Já si pak říkám, já měl jsem to dělat, nebo neměl, já měl s tebou se seznámit nebo neměl.

T: No jasný.

R: No asi to bude, ž je špatný čas. Špatná doba. Člověk se aj seznamuje se špatnými lidmi. Aj nejde to, taková doba a pak i děláš špatný lidi. Takže já radši vyhýbám.

T: Době, to stačí, děkuju. Ted' bezpečnost. Zkuste se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích. Cítíte se tady bezpečně?

R: No jsem Ukrajinec, já všude cítím bezpečně. Co vám mám říct.

T: To je dobře. Jaký máte názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města? Nějaké výhody a nevýhody? Cítíte se díky ní bezpečněji? I když jste říkal, že se tady cítíte bezpečně. Je tady asi rok, takže jste asi zažil Smiřice bez ní?

R: Jo zažil, já přijel hned na podzim. Já jako, já nevím, al můžu vám říct, že když stane se něco divného nějaká rvačka, volaj policajti, policajti hned přijedů, ale já neznávám. No čím pomůžou, ničím. Odpočineš tam nějakých dvanáct hodin a jdeš.

T: Jasně. A pustěj nazpět.

R: A kvůli nim že já bych se cejtil bezpečněji, to určitě ne. To vám řeknu, že oni pro mě nic neznamenají.

T: Jsou tady ve městě nějaké části, kam byste se bál chodit? Asi ne, si myslím, že?

R: Já chodím všude. To jsou otázky ne pro mě.

T: Dobře, tak to můžeme vynechat. Nikam se teda nebojíte chodit.

R: Nebojím, proč bych.

T: Dobře, ta teďka doprava. Jak hodnotíte dopravu ve městě?

R: Dobrý, jediný co, tak parkování... Já jinak jezdím hlavně autem a vlakem někdy.

T: A jak se vám teda tady jezdí autem?

R: Jo dobrý, v pohodě. Ale kamion občas vadí. Dálnice by to zlepšila.

T: Jo aby se to odklonilo, jasný.

R: Ano.

T: A co třeba kamiony s řepou? Jak se tady ty řepy válí, to vám nevadí?

R: Ale vadí, ale já co s tím mám dělat. To město musí, ale asi je jim to jedno. To nemá co dělat společnýho tady. Navíc takové město to musí udělat jo nějakej objezd tady. No samozřejmě co s tím že jo jakože.

T: Bohužel nic s tím neuděláme.

R: Ano, bohužel.

T: Dobře. Tady mám teda, které prostředky využíváte nejčastěji, vy jste říkal auto a ...?
Vlak?

R: Ano.

T: A tak když tím vlakem jedete, tak vyhovuje vám, jak často ty vlaky jezdí?

R: No tady určitě znám spousto lidí, který jezdí do práce, já udělal bych to určitě častější. Když musí být na šestou hodinu v práci, musí vstávat v 4, protože vlak jede v 5 jenom. Jednou za jednu hodinu.

T: Jo, to je málo.

R: Kolikrát ten vlak jede jednou za dvě. Ve čtyři vstát to nejdřív a autobusy to je stejné. Já říkám vám, lidi, se kterými mluvím, každý stěžuje si, že práci stíhá jen tak a vstává v 4 hodiny ráno. Já jsem zvědavý, jestli některý z těch úředníků zvedá se ve čtyři hodiny.

T: To těžko no.

R: Nikdo. Tak v osm.

T: Je ve městě... Jelikož teda jezdíte autem, tak máte kde parkovat? Nechybí vám parkovací místa?

R: To je, to já na to nestěžuju si. Zaparkovat se dá všude. Jediný co, tak já nemám problém.

T: No vy jste asi nezažilo tu dobu, kdy tady nebyly.

R: No město se stará, ale město si cpe peníze do kapsy, to tam klidně napište. Nikdo to nedělá zdarma. Tady Mongolové v zimě dělali za nějaký drobný, no co vám mám říct. Takže parkování je dost, děkujeme městu, snaží se.

T: Dobře. Průjezdnost jsme řekli. Jak hodnotíte čistotu města?

R: No tak fakt stará se město. Já takové starání o město nezažil. V zimě zvednu se a v 4 sních odházenej, to jako to je dobré.

T: A ještě jak jste spokojenej s čistotou ovzduší? Dýchá se vám tady dobře? Nebo tady nějaký smrady cejtíte? Třeba z čističky?

R: Já ani nevím. Nejde o to, že... Já jsem pořád v práci, nemám čas tady chodit. Jediný, co mi vadí, je tadyten Vietnamec první, já nevím proč, tady hned za ním občas takovej smrad a ani nevím proč. Jako Mně je to jedno. Já neřeknu, že mi to vadí, i když mi to vadí.

T: Dobře. Teď obchody, služby a občanská vybavenost. Jak hodnotíte obchody a služby ve městě?

R: No já jsem spokojený, můžeš koupit všechno. Máš tu úplně všechno, když něco chceš jinýho, můžeš objednat, nebo dojet sám.

T: Dobře. Teď tu mám možnosti vzdělání, ale to je zase asi mimo vás, protože nemáte ani s jednou školou zkušenosti, že?

R: No já na to už trošku starej. Já už to mám za sebou.

T: Teď teda lékařská péče. Navštěvujete lékaře tady?

R: Ne, nenavštěvuji lékaře, mám v jiném městě.

T: Dobře.

R: Jsem spokojený se svým

T: Dobře. A jelikož jste říkal, že nemáte moc času, tak asi nevyužíváte kulturní akce ve městě, že?

R: Ne, ne, ne.

T: Dobře. Takže to vynechám. Teď volný čas. Já vím, že ho moc nemáte, ale víte o nějakých aktivitách, co se tu dějou?

R: Jo kamarád Ukrajinec hraje ve fotbal. Ale jako já ne. Já spíš zajímám se o aktivity v Apačoj, nejsem sportovec, nikdy nebyl. Ale fandím boxu, ale říkám, teď jako ne, v létě ten Apač, že já tam odpočinu, ale jakože vieš, já nefandím tomu.

T: Dobře. A víte tady o cyklostezce? A písáku? Chodíte aspoň na jedno?

R: Já přibližně vím, kde je, ale já tam nebyl. A já ani na písáku nebyl. Víím o tom. A já nechodím se koupat tam. Já lepší když si odpočít, tak zajedem si do Prahe.

T: Dobře, teď poslední. Mohl byste mi napsat, které věci vám tu chybí? Jestli teda něco takového je?

R: To asi ne. Nic nevím. Na tuhle otázku já nevím, co vám mám říct. A když já potřebuju něco, tak já můžu si dojet.

T: Lidem tu třeba chybí bankomat?

R: To ne, já nosím s sebou tu kartičku a já neznám lidi, který nemaj u sebe peníze.

T: Jasně.

R: A co s tím uděláš. Bankomat mně nechybí.

T: Dobře, super. Teď tady mám takovou blbou otázku asi. Cítíte se jako doma?

R: Ne vůbec jako cecítím se jako doma. Jakože já si nikdy nedovolím nikdy víc, než já si nemůžu dovolit. U vás lidi říkaj, že máj strach z cigánů, to já nemám. Ale jako doma to není tady. Vůbec.

T: No, to jsem si tak nějak myslela. Mrzí mě to, že to takhle máte.

R: To nevadí, slečno. Já zvyknutý.

T: No ale i tak.

R: Já když jde do těžkýho, já od toho uteču a neřeším to tak.

T: Dobře, děkuju za spolupráci a za rozhovor.

R: Není zač. Rád pomohl jsem.

Češi

Respondent 1

T: Dobrý den, děkuju, že souhlasíte s tímhle rozhovorem k mé bakalářské práci na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Souhlasíte s nahráváním?

R: Určitě souhlasím. A můžeme si tykat?

T: To by bylo super. Je to teda úplně anonymní. Mohla bys mi popsat, na začátek, jak se ti žije ve Smiřicích?

R: Takže já si myslím, že tady spokojená jsem. Starosta se tady o to dobře stará, víš jak, o zájmy lidí a tak. Třeba tady postavil různý dětský hřiště. Jinak je tady podle mě všechno. Jsou tady obchody, lékaři, všechno. Autobus, vlak, nový náměstí.

T: A jak jsi spokojená s tím novým náměstím?

R: Já si myslím, že je jako dost zadlážděný a vůbec se mi to nelíbí. Mohli tam dát víc stromů a zeleně.

T: Teď budu mít několik sekcí otázek, začínáme bydlením. Mohla bys mi popsat tvoji spokojenost s domem/bytem, ve kterém bydlíš? A jestli bys mi mohla říct o věcech, které ti vyhovují nebo naopak vadí.

R: Takže já si myslím, že s barákem jsem spokojená, děláme na něm různé úpravy, podle potřeby. Nespokojená jsem třeba s tím, že když sousedi topěj, tak bohužel netopěj pouze dřevem, ale hází tam i plasty a smrdí to, není to úplně příjemný, ale jinak jsou všichni příjemní. Teda občas mi vadí, když k nám sousedi koukaj přes plot. To mi jako vadí.

T: Takže co se vám na domě nelíbí, si vlastně předěláte. A co ti tady vyhovuje?

R: Co mi vyhovuje? Třeba to, že máme vlastní velkou zahradu, že si na ní v podstatě můžeme dělat, co chceme, ale nesnáším, když k nám koukaj sousedi.

T: Dobře, děkuji. A hodláš ve městě zůstat, nebo se plánuješ přestěhovat někam jinam? A potom teda proč zůstat, nebo proč se naopak přestěhovat?

R: Tak jako mně se ve městě líbí, ale kdybych si našla práci někde ve větším městě, určitě bych se tomu nebránila. Je tam totiž určitě větší nabídka prací a tak. Takže já bych se klidně přestěhovala, pokud bych si našla lepší práci jinde.

T: A kam by ses chtěla přestěhovat? Kam tě srdce táhne?

R: Spíš asi do těch větších měst – Pardubice, Hradec a tak.

T: A pokud by sis tam našla práci, chtěla bys bydlet tady a dojíždět, nebo by ses přestěhovala?

R: Podle toho co bude tou dobou, vliv by měl asi i osobní život, ale především rodina.

T: Mohla by ses zamyslet nad tím, co by mohlo zlepšit tvoje bydlení tady?

R: Zatím by asi stačilo trochu upravit barák tak, jak chceme. Víš jak třeba změnit pokoje, chci mít velký pokoj a bez bráchy. Pak třeba poupravit venku zahradu, postavit pergolu. Teda jako bratr na ní pracuje, ale už je to nějak dlouho. Chci si sem zvát kamarády a mít grilovačky. Určitě bys měla taky přijít. Taky by se mi líbilo mít víc stromů a keřů okolo plotu, aby sem sousedky nekoukaly, protože to mě fakt jako štve.

T: Dík za pozvání. Teď teda další sada otázek bude na sociální vztahy. Mohla bys mi popsat vztahy se sousedy? S kolika se znáš a s kolika udržuješ pravidelný kontakt?

R: Zrovna v naší ulici znám skoro všechny, ale z většího okolí už tolik lidí zase neznám. Když se potkáme, tak se pozdravíme, spíš tak ze zdvořilosti.

T: A s kolika se teda jen pozdravíš a s kolika se bavíš i trochu víc a udržuješ pravidelnější kontakt? A co vlastně ten kontakt zahrnuje, jestli i nějakou sousedskou výpomoc.

R: Tak pozdravím se asi se všema a se zbytkem se bavím já i rodina tak jako víc. Třeba jim chodíme i na nákup, protože už sami moc nemůžou, nebo jim mi přineseme něco, přijdeme si popovídat a tak podobně. Třeba na kafe, pokecat a tak. To je fajn.

T: Jak moc je pro tebe důležité znát lidi z tvého okolí?

R: Tak určitě tady mám kamarády, i hodně dobrý kamarády, ale kvůli škole mám asi víc kamarádů jinde.

T: Kde jinde?

R: Tak v Hradci hlavně. Tam chodím do školy.

T: A ze základky se s někým stýkáš?

R: No, tak když se potkáme, tak si popovídáme, co je nového, jak se nám daří a tak, ale že bychom si nějak pravidelně třeba psali nebo se vídali, to určitě ne.

T: Fakt ne? My se třeba scházíme dost často. Ne teda všichni, ale určitě je nás alespoň 5 nebo 6, co se vídáme fakt často. Jo a taky i s pár klukama, jeden chodí k nám do krámu...s tím jsem dost často v kontaktu a tak. Mohla by ses teď zamyslet nad tím, s kým trávíš volný čas a jestli jsou to třeba i lidi z okolí.

R: Volný čas trávím především asi s rodinou nebo s kamarády, kteří bydlí tady v okolí.

T: Mohla bys mi popsat vztahy s nově přistěhovalými obyvateli?

R: Vlastně asi podle toho s kým. S cizincema se asi úplně moc nebavím, ale samozřejmě s tím nemám problém. Ale třeba lidi, kteří se přistěhovali, když jsem chodila tady na základku a měli děti v podobném věku, tak se s nimi bavím úplně normálně, neměla jsem nikdy problém s tím.

T: A víš tady v okolí o úplně nově přistěhovalých lidech?

R: V tuhle chvíli asi o nikom nevím, kdo by tady byl úplně čerstvě přistěhovalý.

T: Jak moc je pro tebe důležité se seznamovat s novými lidmi a jestli by ses mohla zamyslet nad tím, jestli se ráda seznamuješ a jde ti seznamování samo?

R: Ráda se seznamuju, když někam jdeme s kamarády a představí mi někoho nového, tak se s ním seznámím ráda, ráda potkávám někoho nového. A jsem taková dost otevřená, ukecaná, takže seznamování mi asi nedělá velké problémy.

T: Takže se můžeme přesunout k otázkám bezpečnosti. Zkus se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích. Cítíš se zde bezpečně?

R: V naší části města určitě, tady je klid, prakticky sem skoro nikdo nechodí, kromě lidí od vlaku. A určitě je taky dobrý, že jsme slepá ulice a je to takový víc uzavřený. Třeba před Sluníčkem je to občas horší, když se zrovna něco slaví, tak ty lidi nemyslí úplně na druhý a není to příjemný.

T: Jaký máš názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města? A mohla by ses zamyslet nad jejími výhodami, nevýhodami, a jestli se díky ní cítíš bezpečněji?

R: Nová stanice je moc pěkná, Městská policie jezdí na obhlídky i tady, třeba i dvakrát denně, i když jsme poměrně klidná část města.

T: Byla jsi svědkem nějakého policejního zásahu?

R: Byla, v práci. Pán si přišel nakoupit a něco si strčil do kapsy, takže se volala policie, a ta hned přijela, všechno se poměrně rychle vyřešilo.

T: Jsou ve Smiřicích části, do kterých se bojíš chodit a co bys na takových lokalitách změnila?

R: Večer je to určitě park, protože mladší se tam chodí třeba i opít a večer bez světel je to nepříjemný. Nebo třeba Zderaz, tam to není pořádně osvětlený, takže bych tam sama asi taky nešla, pokud bych nemusela. Takže abych se tam cítila bezpečněji, tak bych tam určitě zavedla lepší osvětlení.

T: Jak hodnotíš dopravu ve městě?

R: No, tak autobusová i vlaková doprava je docela dobrá, ale třeba kolem poledne jezdí málo spojů, a když už jedou, tak všechny ve stejnou hodinu. Ale jinak autem je město průjezdné dobře asi no.

T: Které dopravní prostředky využíváš nejčastěji?

R: Asi nejčastěji využívám vlak, autobusy mi přijdou zbytečně zdlouhavý, ale zase jiné spojení potom do těch vesnic okolo není, takže ty autobusy jsou taky potřeba no.

T: Jasně. Je ve městě dostatek míst k parkování. A pokud ne, kam bys je umístila?

R: Já si myslím, že po celém městě je parkovacích míst dost, hlavně teď, když jich několik přidělávali hlavně kolem toho středu města. Ale i tady máme rozšířenou silnici, aby se dalo aspoň někde zaparkovat, nebo se může zajet i k nám do slepé ulice a vzadu parkovat. Zase na druhé straně města za ZUŠkou takhle to parkování řešený není, všichni parkují podél chodníků a pak třeba v zimě se tam ani nedá vyhrnovat sněh kvůli tomu.

T: Kdybys mohla někde nějaký umístit, tak kde by to bylo?

R: Určitě právě na té druhé straně města, dali by se tam zmenšit chodníky, protože jsou široký i s trávnikem a tím by vzniklo místo pro menší parkoviště.

T: A jsi spokojená s průjezdností města?

R: Tak jako celý město je průjezdné dobře, kamiony dopravu nijak nebrzdí. Někdy jsou teda kamiony naložené tak moc, že je to o strach jít kolem, aby člověku něco nespadlo na hlavu, ale tak nikomu se tady nic nestalo, takže je to asi spíš jen takový pocit no.

T: Dobře. Díky. A jak hodnotíš čistotu města?

R: Já si myslím, že město to docela udržuje. I v parku třeba. I pěšky choděj třeba přes léto. Staraj se. V zimě pravidelně projíždějí silnice i chodníky a odklízejí sněh, nebo na ně dávají posypy. I když u nás v té slepé ulici je to zase trochu jinak, neberou nás jako prioritu pro posyp nebo i vyklízení sněhu a pak se na nás často zapomene, takže třeba i letos jsme volali na úřad, aby k nám přijeli a pak už problém nebyl.

T: Dík. Mohla bys mi teď popsat, jak jsi spokojená s čistotou v okolí?

R: Třeba přes zimu většina sousedů topí dřevem a pak do toho hodí, co se jim asi zrovna nehodí, takže tady potom smrdí spálený plasty a zbytečně to akorát špiní i okna. Jinak teda občas je cítit přes město kůra a třeba mně osobně to docela smrdí, ale tak s tím se nedá nic moc dělat no.

T: Teď obchody služby a občanská vybavenost. Jak hodnotíš obchody a služby ve městě? Jejich množství, dostupnost a podobně?

R: Já si myslím, že ve Smiřicích je opravdu všechno. Doktoři, potraviny, jídelna. Takže třeba i pro důchodce je to určitě dobrý, že i když na tom nejsou zrovna nejlíp, tak si můžou dojít na nákup nebo k doktorovi, protože je to všechno na tom středu města a všechno je vlastně blízko.

T: Nic ti tady nechybí?

R: No asi je tady všechno tak nějak. I když teda mohla by tu být nějaká pizzerie, fast food nebo jakýkoli občerstvení asi.

T: Dobře. Nebudu tě mučit. Mohla by ses zamyslet nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích? Popiš mi, jak jsi spokojená s nabídkou škol od mateřské, přes uměleckou až po střední? Teď jsou tu prý nově i jesle zase zařízený.

R: No ve školce se o děti dobře starají, snaží se je zabavit, chodit s nimi na procházky a tak. Na základce jsem nikdy žádný problémy neměla, ale teď je to prý trochu horší, co se takhle občas doslechnu, ale zase nemůžou za to jen učitelé, taky to je chováním těch dětí, který jsou teď víc oprsklý, než když jsme tam chodily třeba my dvě. Jinak i na střední co takhle vím, tak tam byli všichni spokojený. Na umělecký škole se mi taky vždycky snažili všechno vysvětlit, byli vstřícný.

T: Dobře. Jak hodnotíš lékařskou péči? Navštěvuješ lékaře tady, nebo dojíždíš jinam?

R: Lékařská péče je tady dobrá, na to jak jsme malé město. K obvodnímu lékaři chodíme všichni z rodiny tady, ale o tý jejich profesionalitě se moc mluvit nedá. Mám tady i zubaře, se kterým jsem taky moc spokojená, ale třeba na oční jezdím do Hradce, protože dřív tady nebyl. I když jsem byla malá, tak jsem tady chodila k dětskému lékaři.

T: To chápu, mám stejný zkušenosti. Využíváš nabídky kulturních akcí ve městě? Jak často navštěvuješ Kulturní středisko Dvoranu, anebo loutkové divadlo?

R: Tak jako mladší jsem do loutkového divadla chodila pravidelně. Potom i jako větší jsme chodili do Dvorany na akce se školou, nebo později i do tanečních. Na plesy nebo představení nechodím, ale to bude asi spíš mnou než nabídkou akcí, protože mě tohle moc netáhne. Smiřické svátky hudby jsem jednou zkusila, prohlídku kaple, Smiřický hrnec, ale mě tohle nijak moc neoslovilo, takže na takové akce moc nechodím no.

T: Jasný, teď tě chci poprosit, jestli bys mi mohla popsat tvoji spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit ve městě, jestli nějaké využíváš a jak moc je nabídka těchto aktivit pro tebe důležitá?

R: Volnočasových aktivit je tady pro lidi dost, že je hřiště otevřený prakticky pořád, takže i rodiče s dětmi můžou chodit na houpačky, nebo si zahrát fotbal a tak, tenisové kurty jsou taky otevřený prakticky pořád. Ale pro mě to v tuhle chvíli nehraje žádnou roli.

T: Jak to?

R: Nikdy to pro mě nebylo no.

T: Jasně, každé je jiné. Jak hodnotíš nabídku sportovních aktivit a sportovišť a jestli by ses mohla zamyslet nad výhodami a nevýhodami.

R: Sportovišť je tady dost, tenisové kurty i hřiště před školou, kde se může hrát fotbal, tenis, basketball, nohejbal. Mezi výhody patří asi to, že když děti chtějí jít ven, tak rodiče je ve většině případů najdou právě na tom hřišti před školou.

T: Teď taková podotázka. Jaký máš názor na větší nabídku volnočasových aktivit a sportovišť v posledních letech? Tím myslím třeba skatepark, workout hřiště, aerobic, jóga a podobně? Zamysli se nad výhodami a nevýhodami.

R: V podstatě všechno tady je, a kdyby tady něco nebylo a lidi to chtěli, tak se to určitě přes město dá zařídit, jako se zařídilo třeba i to workout hřiště. Nebo v tý tělocvičně tak by se to dalo zařídit se školou nebo s Domem dětí. Ale v tuhle chvíli to pro mě asi nemá moc velký význam. Co znám lidi, tak chodí cvičit do tělocvičny nebo i ven.

T: A poslední otázka. Jestli jsi spokojená s cyklostezkou nebo písákem, jestli něco z toho využíváš.

R: Písák nevyžívám, protože když vidím že tam lidi chodí venčit psy, plavou tam ryby, jsou tam labutě, ale s cyklostezkou spokojená jsem, je to zase jiná možnost jak se dostat do Hradce nebo Jaroměře, a taky jiný využití času. Cyklostezka je prima.

T: Dobře, to úplně chápu. Teď poslední, a to celková spokojenost: Mohla bys mi říct věci, které ti ve městě chybí, jestli nějaké jsou?

R: Mně osobně toho tady moc nechybí. Teda to občerstvení nějaký a hodilo by se i fitness centrum asi.

T: Aha, jasně. Cítíš se ve Smiřicích jako doma?

R: No jasně. Cítím se tu jako doma, jen lidi tě tu vlastně znají celý život, takže když uděláš někdy něco špatně, tak si to pamatují už pořád...ale jinak se tu určitě cítím jako doma.

T: Poslední otázka. Jak bys hodnotila tvoji celkovou spokojenost s městem?

R: Některý věci by se určitě dali zlepšit, jako třeba ty spoje v poledních hodinách, ale jinak je tady asi všechno jak pro mě, tak i třeba pro rodiny s dětmi nebo i důchodce.

T: Tak já ti děkuji za rozhovor.

R: Nemáš vůbec zač.

Respondent 2

T: Dobře, takže děkuji, že jsi souhlasil s rozhovorem, je to k mojí bakalářské práci na téma rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Souhlasíš s nahráváním?

R: Ano.

T: Děkuju a jenom teda chci říct, že to je anonymní, takže...

R: Jo.

T: Dobře, mohl bys mně popsat, jak se ti žije ve Smiřicích?

R: No, momentálně docela dobře, jsem tady spokojenej, mám tady svoje kamarády, ale mám srovnání s Prahou, takže je to tady prostě menší město, všichni se tady tak ňák znaj, nic se tady neututulá.

T: Takže ty máš radši anonymitu?

R: Nó, asi jó. Asi určitě. Ale zas na druhou stranu je to tady menší město, je to tady klidnější, když deš ven, není tady smrad jako v Praze, prostě tam jdeš po ulici...

T: Doprava je lepší...

R: Velká doprava ...

T: Hm...

R: Ehm, je to tam takový víc špinavý.

T: Takže co teda se ti na tý Praze líbí víc v podstatě

R: Na Praze se mi líbí možnosti, že tam je furt co dělat, tady vlastně jediný, co já můžu dělat, takže je jít na hřiště na workout a nebo s kamarádama někam si sednout, ale zas není moc kam, takže určitě ta jakoby společenská nějaká větší možnost prostě společenských aktivit v Praze, ale zas ten klid tady v těch Smiřicích je lepší, nó, že prostě je tady.

T: Takže to má své plusy i mínusy.

R: Nó, asi tak, určitě.

T: Dobře, co nový náměstí?

R: To se mi vůbec nelíbí.

T: Dobře. Teďka bydlení. Mohl bys mně popsat, tvoji spokojenost s bytem nebo domem, ve kterém bydlíš? A jestli bys mně mohl říct o věcech, které ti vyhovují nebo naopak, které ti vadí?

R: Takže já jsem se teda přestěhoval zpátky z Prahy do Smiřic, protože mi tam vykradli byt, takže když srovnám Prahu a Smiřice, tak v Praze, tam jsem bydlel v bytě 1 kk, platil jsem 11 tisíc, takže si myslím, že tady by se určitě žilo levnějc, ve Smiřicích...

T: ...ale tam to zase bylo za tu lokalitu, spíš né, se platilo.

R: Přesně, bydlel jsem celkem blízko u centra, bydlel jsem vlastně, 5 metrů, 10 metrů od metra, takže jsem měl supr dostupnost, ale zase se to podepsalo na tom, že ten byt vykradli, že tam v tý Praze je ta kriminalita mnohem větší.

T: Jo.

R: Ale na druhou stranu Smiřice, je tady klidnější to bydlení tady co mám, mám svůj celkem klid...

T: takže nějaká nevýhoda tady toho bydlení?

R: Nó jsem zpátky u rodičů, nó takže...

T: To je nevýhoda?

R: To je nevýhoda, no...

T: Dobře.

R: Ale zas výhoda je velikánská, že nemusím platit 11 tisíc, že prostě ušetřím nějaké peníze, že vlastně tam ty peníze vyhazuju úplně do ničeho.

T: Jak do ničeho? Do pěknýho bydlení.

R: Do bydlení, no ale...

T: No jo dobře, já to chápu.

R: No jó, ale není to nic tvýho, že jo.

T: Hodláš ve městě zůstat? Nebo plánuješ cestování, né cestování, stěhování jinam? A proč?

R: Rozhodně tady neplánuju zůstat, chci bydlet zase v Praze, ale asi v nějaký jiný lokalitě a momentálně plánuju s kamarádem, že budeme bydlet, ale rád se sem vracím, do Smiřic. No. Mám tam práci.

T: Dobře. Á ještě jestli by ses mohl zamyslet nad tím, co by zlepšilo tvoji spokojenost s bydlením, kdybys tady bydlel...

R: Jako s rodičema nebo...?

T: Tady s rodičema, co by zlepšilo, neříkej jako vystrnadit rodiče někam pryč ...

R: No to určitě né, ale nějaký opravy a úpravy na domě by to chtělo.

T: Dobře, teďka sociální vztahy. Mohl bys mně popsat tvoje vztahy se sousedy, kolik jich znáš, s kolika udržuješ osobní kontakt?

R: Tak po pravdě v naší ulici se osobně bavím jenom se strejdou vedle a s kamarádem. A to je asi všechno.

T: A s tetou ne?

R: A s tetou, teta je taková... V podstatě jenom s těmahle sousedama. Naproti přes ulici se bavím s jejich klukama, a to je asi všechno, ty další baráky dál, to jsou takoví zvláštní lidi.

T: Jak moc je pro tebe důležité znát lidi z tvého okolí, myslím tím jako ze Smiřic, ne jako tady z ulice.

R: Jak moc, no zajímám se jen o ty, co mě zajímaj, moji kamarádi prostě, jinak mně jsou všichni lidi ukradený.

T: Dobře. Zkus se zamyslet nad tím, s kým trávíš volný čas. Jsou to právě lidi z okolí nebo třeba lidi z práce, nebo...

R: Tak v Praze trávím největší čas s kamarádama z práce, od hradní stráže, tam mám takový dva kamarády, s kterýma chodíme pařit a cvičit, pak s kamarádem tady od sad', a tady ze Smiřic, když jsem tady tak s kamarádama z dětství, ze školy ze základky, se dvěma se scházíme na workautu.

T: Jasan. Popiš mně, prosím, tvoje vztahy s nově přistěhovanými obyvateli. Jestli tady nějaký znáš. Kteří se sem v poslední době prostě...

R: Tý jo, tak to asi vůbec nevím.

T: Vůbec nikoho? Někoho třeba tam vzadu z tý, tam u Holohlav nebo z takovejch těch barevnej baráčeků, tam by taky mohli být nějaký noví.

R: Já vím, že když jsem byl na základce, tak se sem přistěhovala spolužačka, ta bydlí právě tam v Holohlavech, ale vídáme se jen na srazech, ale tady se snad nikdo nestěhuje, semovej do Smiřic.

T: Jo. Jak moc je pro tebe důležité seznamování se s novými lidmi a zamysli se i nad tím, jestli se rád seznamuješ a jestli ti jde seznamování.

R: Tak myslím, že mi to jde, seznamování, mám rád nové lidi, ale...

T: A seznamuješ se s novými lidma spíš jako tady ve Smiřicích nebo spíš někde jinde?

R: Rozhodně v Praze, tady mi přijde, že tu jsou furt ty samí lidi, který já vídám, ty který mě zajímaj, to jsou furt ty samí, ale v Praze tam se potkávám dost často s novými lidma a mám tam nové kamarády, spoustu novech holek jsem tam poznal.

T: Dobře. Bezpečnost. Zkus se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích, cítíš se tady bezpečně?

R: Jo. Cejtím, protože náš barák nebyl nikdy vykradenej a to máme klíče v zámku.

T: Dobře.

R: A nevim, no prostě zatím se tady nic nestalo, samozřejmě se tady kradou kola, to dělaj cikáni, ale jinak velká kriminalita, jakože by někdo někoho zabil, to tady už dlouho nebylo.

T: A někdy snad jo?

R: No asi né.

T: Já si myslím. Jaký máš názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města a zamysli se i nad jejími výhodami, nevýhodami, cítíš se tady díky ní bezpečněji?

R: Cítím se rozhodně, co se mi líbí, protože jak byli v Holohlavech, tak to bylo docela takový, byli daleko, a takhle se cítím bezpečnějc, já jsem nad tím přemýšlel, kdyby se tady něco stalo, tak jsou fakt kousek. Zas na druhou stranu, když jsem volal policajty v Praze, na ten svůj byt, tak přijeli až po dvou hodinách a to měli policejní stanici tak stejně daleko, jako máme my tady.

T: Ahá.

R: To je takový to nó, a kdo ví, co tam voni dělaj, že jo, ty policajti.

T: A nějaké nevýhody tý stanice? Jestli sou?

R: Myslím, že asi žádný, prostě ty policajti by tady měli bejt, já jsem jednoznačně pro, že jsou takhle blízko.

T: Dobře. Jsou ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíš chodit? A co bys v takovýchto lokalitách změnil?

R: Dřív to byla Zderaz, že jo, tam do zádu bych asi jen tak sám nešel, večer tam do jejich ghetta, ale to už je pryč. Tak mně nevádí asi nikam tady chodit...

T: Ani třeba park večer?

R: Ani park mi nevádí, no nevím, tady jako ty smiřický bezdomovci, nebo co to tady je, tady ani snad žádný nejsou...

T: No prej spěj pod mostem a teď tam nákej spí v paneláku.

R: Fakt jo? No to jsou takový neškodný, si myslím, pro kluka, pro holku to je asi něco jinýho.

T: Co by ve městě zlepšilo tvůj celkový pocit bezpečí? Kdyby teda, já vím, že jsi říkal, že se tady cítíš bezpečně, ale co by tady...

R: Kdyby to bylo třeba větší město a byla tady jenom jedna stanice, tak aby tady bylo víc policajtů, možná i víc měšťáků, tady ty dva, co jsou, na druhou stranu, bezpečnost, no nevím, třeba víc kamer bezpečnostních, že to ty lidi odradí.

T: Dobře, teďka doprava. Jak hodnotíš dopravu ve městě? Tím mám na mysli autobusy...

R: Takže začneme, tím, že tady máme jen jednu hlavní silnici, takže provoz tady zas tak velkej není, dopravní dostupnost do Hradce a dalších měst zas není tak špatná, vlaky jezdí každou hodinu, autobusy, myslím, taky, takže samozřejmě by to mohlo bejt častěj pro některý lidi, ale zas to není tak daleko, ta hodina asi stačí, takže to je v pohodě. Cesty jsou tady taky dobrý, to opravovali všechno.

T: To je taky pravda. A co třeba kamiony, řepáci a takový ty věci.

R: Nevím, to nějak nevnímám, myslím, že to zas tak hrozný není, že je to jen sezónní, na chvíli to tady jezdí a pak přestane, jak bude to, dálnice kolem Smiřic, tak to tady opadne a nebude sem nic jezdit.

T: To je dobře. Které dopravní prostředky nejčastěji využíváš?

R: Auto momentálně a kolo.

T: Vlák teda ne ne?

R: Vlák teda jo, když jezdím z Prahy, samozřejmě, když jsem doma tak auto a kolo a když jsem v Praze tak tramvaj a metro.

T: Dobře, jak ti teda vyhovuje četnost spojení vlaků a popřípadě autobusů.

R: Z Hradce do Prahy to je jezdí pořád něco, to mám třeba možnost ze čtyř spojů vlakem třech autobuse...

T: Mě spíš zajímá ze Smiřic do Hradce.

R: No jak jsem říkal, jenom jednou za hodinu, takže by to asi chtělo častěji, ale to nejde, protože jsme malý město a...

T: Tam je spíš problém, mně teda přijde, že vlaky i autobusy jezdí ve stejnou dobu, což je úplná blbost...

R: Jezdí nák po sobě, kdyby to rozdělili, aby si člověk mohl vybrat.

T: Je ve městě dostatek míst k parkování, pokud ne, kam bys je umístil?

R: Jediný pořádný parkoviště je u Brože.

T: Ještě tam u školy.

R: jo u školy, já myslím, že těch lidí tady není moc a moc lidí sem nejezdí, takže ty místa jsou asi v pohodě. Tady se může parkovat kdekoli, tady ti policajti pokutu nedaj, takže to je v pohodě.

T: No dobře. Popiš mi, prosím, jak jsi spokojen s průjezdností města.

R: S průjezdností jako myslíš autem? Úplně v pohodě, tady jsem nezažil žádnou zácpu, tady je malá dopravní špička. To v Praze, když vyjedeš do města v devět hodin, jedeš přes město hodinu.

T: Čistota města. Jak hodnotíš čistotu města?

R: Není tady žádné bordel, v pohodě, myslím, že se tady, nevím, jestli tady někdo uklízí, ale asi tady někdo uklízí od toho města.

T: Když se tedy zeptám na čistotu ulic, uklízí město dostatečně?

R: Jo, já myslím, že jo.

T: Vídáš tady nějaký ty pracovníky?

R: Přes léto tady mají brigádníky, dělal to můj bratr.

T: a co třeba v zimě, je tady odhrnutej sníh?

R: Ty velké cesty, hlavní a boční, ty jsou, tady u nás si to musíme udělat sami, ale hlavní jsou udržované.

T: Popiš mi, prosím, jak jsi spokojenej s čistotou ovzduší. Dýchá se ti tady dobře?

R: Ve srovnání s Prahou tady to je rozhodně lepší, nejsou tady ty velké fabriky, není tady smog z aut, je to tady fakt čistší. Když jsem přišel v Praze po tejdnu domů, tak jsem měl všude prach.

T: Teďka obchody, služby, občanská vybavenost. Jak hodnotíš obchody a služby ve městě, jejich množství a dostupnost apod.

R: Ták, s tím nejsem moc spokojenej, protože jsem zvyklej na tu Prahu, kde si můžu vybrat z x stovek, tisíců různéj obchodů, kaváren, všeho možnýho.

T: Až tolik?

R: Tady vlastně jedinej pořádněj obchod je Brož, kterej má samozřejmě všechno člověk potřebuje, dvoje Vietnamci, tam si mlže člověk skočit pro něco na rychlovku, nemusí stát frontu u Brože.

T: Anebo večer, když je u Brože zavřeno.

R: Nebo ve svátky, ale co mi třeba chybí, to jsou náky ty kluby, tady je jenom Sluníčko, to moc nefunguje, tedy je Apač na léto, ale je to malý město tady by se to neuživilo.

T: Dobře, zkus se zamyslet nad možnostmi vzdělání se Smiřicích, popiš mě, prosím, jak jsi spokojen s nabídkou škol od mateřských, přes základní, střední až po uměleckou školu.

R: Zase jsme malý město, takže jedna školka stačí, si myslím bohatě, tam jsem chodil, základka je taky dost velká, sám jsem tam chodil, nevím, jak ti učitelé, bylo tam pár sporných, ale absolvoval jsem ji v pohodě

T: A střední?

R: Většina jich jde stejně na školy do Hradce nebo Jaroměře na gympl, tady je ten učňák.

T: A zuška.

R: A zuška, tam jsem chodil hrát na flétnu. Když rodiče chtějí, aby děti něco dělaly, tak se dá, ale třeba takový větší sportovní kromě fotbalu, tady není žádný klub. Kuželky nahore, ale to není sport. Tenisový hřiště, tam dost často hrají lidi tenis. Workout, je to tady v pohodě.

T: Jak hodnotíš lékařskou péči, navštěvuješ lékaře tady nebo dojíždíš někam jinam?

R: Jelikož jsem v armádě, tak mám vlastně lékaře v Praze na útvaru, chodil jsem tady k dětskému, jako všichni a k obvodnímu, ten byl hroznej, pak k zubaři a internistovi. Takže myslím, že to je v pohodě.

T: Dobře, využíváš nabídky kulturních akcí ve městě, jak často navštěvuješ Dvoranu anebo loutkové divadlo?

R: Když jsem byl menší, tak jsem ho navštěvoval často, Dvoranu jsem navštěvoval dřív, teď vůbec, jediný, co navštěvuju je Sluníčko, Apač, když tam jsou nějaký akce, na staďáku fotbal, čarodějnice a na pivo do hospy.

T: A jak moc je tady to kulturní vyžití pro tebe důležitý?

R: Je to pro mě dost důležitý, ale využívám to hlavně v Praze.

T: Dobře. Teďka volný čas. Mohl bys mi popsat tvoji spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit ve městě, které z nich využíváš a jak moc je pro tebe nabídka aktivit důležitá?

R: Prakticky využívám jenom jednu a to je sportovní hřiště před školou, kde chodím běhat na ovál, hrát s klukama basket, tam se prostě scházíme s klukama s tou naší partou a to je asi všechno, co pro mě tady má nějaký význam. Dá se tady běhat po městě, je tady cyklostezka, ta je super na kolo.

T: Jak hodnotíš teda tu nabídku těch sportovních aktivit a sportovišť? Jestli by tady jich mohlo být víc nebo jestli seš spokojenej s tím, že město toho má docela dost.

R: Mohlo by toho tady být víc, ale jak říkám, ale lidí...většina kluků hraje fotbal, ale to není moc pro holky, si myslím, je tady volejbal, florbal tu není, ale většinu dětí pak stáhnou z větších měst. Tady je jenom fotbal.

T: Takže nevýhoda je to, že tady je málo toho.

R: Děti, když už jsou tady, tak jdou hrát do lepších klubů třeba jako je Hradec.

T: A nějaké výhody tady těch sportovních aktivit a sportovišť, myslím tím jak v posledních letech vystavěli skatepark, workout hřiště a takovýchle věci.

R: Myslím, že supr je to hřiště před školou, tam si děti můžou zahrát fotbal, basket.

T: Aspoň tady je kam jít.

R: Volejbal, je tady kam jít sportovat. Třeba v Jaroměři není ani jeden workout park.

T: Fakt?

R: Tam není ani jeden. Takže si můžeš jít zacvičit, což je super.

T: Tys teda zmiňoval tu cyklostezku, že jsi s ní hodně spokojenej, jaký na ni máš názor?

R: Jsem s ní moc spokojenej, protože jsem měl v létě brigádu v Jaroměři, tak jsem jezdil na kole, po každý, přes tu cyklostezku, zvýšilo to i návštěvnost u Apače, udělali tu cyklozastávku. Lidi aspoň malinko vědí o Smiřicích víc, když jedou z Hradce, Pardubic.

T: A písák, chodíš na písák?

R: Starej nebo novej?

T: Oba.

R: Co jsem slyšel, ty historky o tom, že tam jsou na zemi jehly od feťáků.

T: Já jsem tam žádný nikdy neviděla.

R: Mně to říkal kamarád, ale to už je dlouho. Myslím, že ten novej písek je hezkej, ale radši chodím na starej, je čistší, tam chodím rád.

T: A měl jsi třeba někdy nějaký zdravotní problémy?

R: Ne.

T: Dobře. Teďka celková spokojenost. Mohl bys mi popsat věci, které ti tady ve městě chybí?

R: Takže, chybí mi tady větší občanská vybavenost, co se týče klubů kaváren, kam si jít sednout.

T: Předpokládám, že třeba fitko

R: Ano, vidíš, fitko tady není žádný.

T: Ale je v Holohlavech.

R: Tam je to jen pro omezený počet lidí, kteří tam můžou cvičit, kino by se mi tady líbilo.

T: Asi náký malý.

R: Malý no. Je to těžký no. Hradec je kousek, že tam se dá dojet, ale obchody s oblečením...

T: To by se tady...

R: To se tady neuživí kdyby to tady bylo, jsem jedině rád.

T: Cítíš se ve Smiřicích jak doma?

R: Jo cejtím, jsem tady rád.

T: Dobře, a jak bys zhodnotil celkovou spokojenost s městem.

R: Mám to tady fakt rád, je to malý město, klid, ale občas to chce zas do tý Prahy odjet, tam si to užít. A tady si pak odpočnout. Je to tady klidný, bezpečný. V pohodě.

T: Děkuji za rozhovor.

Respondent 3

T: Tak dobrý den, já se jmenuju Veronika Mrázová a chtěla bych vám nejdřív poděkovat, že jste souhlasila s rozhovorem k mé bakalářské práci na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích.

R: Není zač.

T: Tenhle rozhovor je tady pro moji bakalářku a je anonymní. Souhlasíte s nahráváním?

R: Ano.

T: První otázka, můžu se zeptat, kolik vám je let?

R: 25, stále mladice.

T: Dobře, děkuji. Teďka, mohla byste mi popsat, jak se vám žije ve Smiřicích? Nějak obecně to shrnout? Nějaké poznatky?

R: Žiju tady od narození, tudíž nemám možnost srovnání s ničím jiným, ale jinak jsem vcelku spokojená, protože nechci bydlet v rušném městě, tohle je přece jenom něco mezi. Není to ani vesnice, ale ani velký město.

T: Prostě tak akorát.

R: Ano, přesně tak. Jsou taky k dispozici škola, školka, lékaři, takže veškerý městský zázemí a nejsou tady... Nemusím nikam dojíždět.

T: Dobře, díky. Ted' tady mám teda 8 sekcí.

R: Hm, jo.

T: Začnu teda bydlením. Mohla byste mi popsat vaši spokojenost s bytem nebo domem, ve kterém bydlíte? A jestli byste mi mohla říct o věcech, které vám vyhovují, nebo naopak vadí?

R: Bydlím v rodinném domku, celkem v pěkném, prostorném, rodinném domku, Spokojená jsem, klidný místo. Ale vadí mi čistička za barákem, která často i smrdí. Byly na to i stížnosti, jako Danisco se to snažej dát do pořádku, ale prostě ty výpary z toho prostě jdou a v noci se nedá ani otevřít okno.

T: To patří k Daniscu?

R: Jo. Ono někdy, když to nefouká na naši stranu, tak to necejtíme, ale když jo, tak je to jak žumpa. Hroznej smrad.

T: To si ani neumám představit, to musí být mazec. Hlavně v létě teda.

R: Jako ale to ono to má období, někdy to necejtiš a někdy hnus.

T: Jasně. Hodláte ve městě zůstat, nebo plánujete stěhování jinam? Popřípadě proč?

R: Já bych chtěla zůstat, asi přímo ve městě. Chceme si s manželem postavit vlastní baráček.

T: Už jste přemýšleli o lokalitě?

R: No, záleží, kde bude místo. Protože tady přece jen není moc pozemků. Tady za barákem je pole, ale je už využitý a navíc se nesmí stavět blízko čističky. A tamhle jsou pozemky, ale už je maj dávno rozprodáný. Takže jako určitě tady, ale kdo ví.

T: Takže kdyby to nevyšlo tady, tak kam?

R: No kdyby to nevyšlo, tak asi někde poblíž. Třeba Holohlavy, Černožice.

T: A proč teda? Když jste tak spokojená s barákem?

R: No tak to je jasný. Chceme se odstěhovat od rodičů.

T: Neklape vám to?

R: Tak to ne, spíš se chceme tak jakože osamostatnit. Teď se nám narodil syn, teďka mu bude měsíc. Jako sice jsme si teď vyměnili podlahy, ale do budoucna jako určitě chceme pryč. Přece nebudeme bydlet s rodičema do konce života?

T: Dobře. A ještě teda, co by zlepšilo vaši spokojenost s bydlením?

R: No určitě zlikvidovat tu čističku.

T: Úplně zlikvidovat?

R: No buď to anebo aspoň nějak upravit, jakože vzhledově.

T: A co se s tím dá dělat?

R: No dá se určitě snažit to nějak dát filtrovat a mohli by tam dát třeba skalku, nebo stromy, Oni tam dřív byly, ale nepřežily, Očividně ta čistička je blbá. A ona se i zvětšuje, kdysi tam byly sotva 4 takový ty věže, teď se to prostě rozšířilo, teď jich tam je už tak 10.

T: Mamma mia, to je fakt... Je to prostě nespravedlivý vůči vám. To je jak v HIMYM, kde se přestěhovali k čističce.

R: No jo, to je pravda, tam jim to taky smrdělo.

T: Dobře, teď teda sociální vztahy. Můžete se zamyslet nad vašimi vztahy se sousedy? S kolika se znáte a s kolika udržujete pravidelný kontakt?

R: Zním téměř všechny sousedy v ulici. Jsme rady takoví stálí a se známe. Kontakt udržuju jen s nejbližšíma sousedama. A to zas jenom na té sousedský úrovni, žádný společný grilovačky.

T: Nejsou teda tady žádný, se kterýma byste se víc bavili?

R: No tak mám tady v ulici babičku, dědu, takže s těma grilujeme. Ale spíš jen na tý úrovni sousedský, když třeba sousedka upeče něco, tak to přihraje, pak třeba zas upeču já. To mě baví. Ale zase nepeču ráda. A... Co jsem to chtěla říct? Jo, nebo ty langoše nebo párky v těstíčku ta sousedka někdy přinese. Ty měla moc dobrý. Ale na druhou stranu je sousedka už starší, tak někdy ráda donáší. Takže drby, to je takový na prd. Když zůstaneme bez rodičů sami, tak se to samozřejmě doneslo všude.

T: Dobře, jak moc je pro vás důležité znát lidi z vašeho okolí?

R: Jo tak je to důležitý. Víš, co od nich očekáváš a nemusíš se bát o svůj majetek. Ono sice, víte jako, jsou to drbny, ale aspoň hlídaj. Takovej sousedskej alarm.

T: Aspoň hlídaj, dobře.

R: Ono se často stane, že tady někdo obchází. Jednou tu byl jeden týpek a neznali jsme ho, tak jsme si to řekli. A když se jedná o čističku, tak držíme při sobě, píšeme petice.

T: Jasně, já jsem o tom nevěděla, nikdy jsem jí necejtila. Dobře, děkuji. S kým trávíte volný čas? Jsou to právě lidi z okolí, nebo odjinud?

R: No moje rodina a moji přátelé.

T: A ty přátele v ulici nemáte asi žádný teda, jste říkala, že jo.

R: Tak to už jsou starší generace tady v ulici, takže spíš se svýma vrstevníkama, který bydlej ve Smiřicích. Mám tady spoustu přátel a známých.

T: Dobře, můžete mi popsat vaše vztahy s nově přistěhovanými obyvateli? Teda jestli nějaké znáte? Víím třeba, že tady jsou lidi v tý staročeský vesnici.

R: Jo tady v ulici jsou v jednom baráku noví, co se přistěhovali. Ale jako nebavíme se, oni se nějak ani nechtěj seznamovat. A ono celkově jak tu jsme stálí, tak se známe a oni jsou lidi, se kterýma se člověk jen tak neseznamuje.

T: Dobře, jak moc je pro vás důležité seznamování se s novými lidmi? Zamyslete se i nad tím, zda se ráda seznamujete a jestli vám jde seznamování samo?

R: Mně jde seznamování samo, já se ráda seznamuju, takže seznamovat se není problém.

T: A seznamujete se spíš tady?

R: To nejde říct...

T: Nebo spíš jako jestli se tady dá ještě seznamovat s někým novým?

R: Dá, když se jde na nějaký akce, v rámci jako Smiřic, tak se tam dá jako vždycky seznámit.

T: Dobře, teď se teda přesuneme na bezpečnost. Zkuste se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích? Cítíte se zde bezpečně?

R: No, cítím se tady bezpečněji, než jsem se cítila dřív. Protože přece jenom je to tady aspoň trošku hlídaný, choděj tady aspoň měšťáci, dřív se tady pohybovali vandalové. I ve městě měli vlastní lavičky, který jim našťestí zrušili. A taky posedávali u školy, u východu z druhýho stuopně, tam, byly lahváče, poházený vajgly, konečně to tam je lepší, člověk je klidnější. Ne, že by se nebál, ale je to klidnější.

T: Dobře, díky. Jaký máte názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města? Cítíte se díky ní bezpečněji? Nějaký výhody a nevýhody, jestli víte?

R: Mně je celkem jedno, kde je umístěná. A jestli se díky ní cítím bezpečněji, to se taky nedá říct. Jako určitě s ní přišly ty hlídky, jakože víc, a navíc kamery, který jsou teď různě po městě. Jako je určitě lepší, že tady jsou nějaký strážníci. Ale třeba jako v parku a v dalším okolí, ne jako plně v centru, to zase tak hlídaný už není. Ty lidi tam jsou furt.

T: Další otázka. Jsou ve městě nějaké části, kam byste se bála chodit? A co byste v takovýchto lokalitách změnila?

R: Tak jako asi večer bych se možná bála do parku, hlavně tam je i zahrádkářská kolonie a není to tam moc osvětlení, po tý cestě je možná jedna. A člověk neví, kdo tam na něj vykoukne a je tam hodně roští třeba.

T: Co by ve městě zlepšilo váš celkový pocit bezpečí? Jestli tady teda něco je.

R: Jako tak ty hlídky jsou individuální a takže to je mi asi jedno, ale asi třeba kamera nebo hlídka přímo v parku, tak možná to.

T: Dobře, teď teda jako další sekce. Doprava. Jak hodnotíte dopravu ve městě?

R: Je to už frekventovanější, je to silnější doprava, než byla. Protože dřív nebylo tolik aut a my jsme si mohli hrát jako malí na ulici a nemuseli jsme se bát, že nás něco srazí nebo že něco rozbijeme.

T: Jakože i tady u vás máte víc aut?

R: Celkově teď i na ulici parkuje víc aut, takže dítě, když jede na kole, tak se musí furt hlídat a nejde, aby dítě šlo tady samo po ulici. Obzvlášť pak třeba v centru a jako já bych nenechala asi ani přejít dítě samotný po přechodu. Třeba hlavně ty týráci a kamiony, to je hrozný, jak projížděj městem. A nejhorší je ještě, když je uspaná státní, tak to je pak hrozný. Oni si to zkracujou a berou to přes nás a ještě smrděj. Ty vogo, když jsem teď byla s kočárkem, tak to je hrozný, ty kamiony hrozně smrděj. Teď tam mám malý miminko a je to prostě...

T: Jasně, to chápu. Teďka teda, jaké dopravní prostředky nejčastěji využíváte?

R: Teď asi pěšky s kočárkem. Jestli se to dá tak brát, ale jako jinak auto a kolo.

T: A vlak a autobus ne?

R: Tak jako teď už ne, kdysi na střední jsem jezdila vlakem, ale teď už ne. Vůbec. A autobuse jsem nikdy nejezdila.

T: Takže asi nejvíc to auto, předpokládám.

R: To se nedá říct, to je tak 50 na 50. Teď jsem na kole byla se projet a třeba pojedu autem pak na nákup do Jaráku. Fakt to jako záleží na okolnostech. Nedokážu to takhle říct. Do práce jezdím třeba autem jenom.

T: Dobře. Takže otázka na četnost spojení vlaků a autobusů je tady úplně bezpředmětná.

R: To asi jo. Ale jako můj bratr s tím asi není srozuměn, protože mu vlak vždycky ujede.

T: Jasně. To je na prd. Dobře, je ve městě dostatek míst k parkování? Pokud ne, kam byste je umístila?

R: Zlepšilo se to, teď už i u Brože já zaparkuju, já! Je to takový lepší, teď dokonce u školy budou dělat parkoviště, takže i tam to bude lepší, teď se tam vlastně nedá projet a jako parkovacího místa je asi akorát, teďkon.

T: Takže byste sem asi nic teď nepřidávala?

R: Asi ne. Opravdu toho místa tam je dost. Ale je zajímavý, jak auta přibývají. Teď jsou na jednu rodinu tak 3 auta, to dřív nebylo.

T: To je pravda. Auta má pán, paní a ještě i dítě. Dobře a ještě, jestli byste mi mohla popsat, jak jste spokojená s průjezdností města? Jestli jste třeba zažila nějaký zácpy?

R: Tak tady to jako není... Že jo, zácpy tu nejsou. Jako jednou u Brože při vyjetí z parkoviště. Někdo třeba nemůže vyjet, ale to je tak vše. Taková malá kolize. Tady zas to není no...

T: Dobře. Jak hodnotíte čistotu města?

R: Když vidím někoho uklízet po městě, tak dobře. V létě vidám i brigádníky, to je super. Ale jako třeba takhle přes zimu to moc ne, teda vůbec. Jako takhle přes zimu fakt skoro vůbec a třeba mě mrzí to, že po zimě tady vylezly bobky od psů. Chtělo by to jarní úklid. A ještě by to chtělo udržovat cyklostezku. Protože třeba na podzim, to se skoro přes listy nedá projet.

T: Nebo přes slimáky.

R: Jo, fuj, to je pak na jaře. To pak mám všude po nohách.

T: Jo, to já taky. Jo a stará se teda město o tu čistotu dostatečně?

R: No tak jako jo, ale mohlo by to být určitě víc jako, kdyby na to město dbalo. Ale jako není lhostejný.

T: Jasně. Teď jak jste spokojená s čistotou ovzduší?

R: Kromě čističky tak jo, ale zas jde o to, že ty kamiony, tak to ve městě není no... No a jako taky ty sousedi, jak furt něco pálej, to je hrozný. Ted' tam někdo páčil mokré listy a to je jako hroznej smrad, já jsem říkala, chudák dítě v kočárku.

T: Jo, to je víc lidí, co si na to stěžuje. Jo, tak ted' obchody, služby a občanská vybavenost. Jak jste spokojená s nabídkou obchodů a služeb ve městě? Jejich množství, dostupnost a tak?

R: Jo obchody, co se týče potravin, tak to tady jich máme hodně. Protože tady máme i večerky, takže jako to se dá nakoupit. Jako pak tady ale třeba chybí restaurace, on to tady vždycky někdo rozjede, ale neudrží ten standart. Takže to je takový, že si jako lidi pak spíš stěžují.

T: Co třeba Fidla? Ta se zatím drží.

R: Fidla se drží a to si všichni mysleli, že to nepřežije zimu. Hlavně to je první nekuřácký prostor na posezení, super. Ale zase je to jen jedno místo, chtělo by to těch nekuřáckých prostor víc. Třeba na večeri tu člověk nezajde nikam.

T: Díky, ted' se prosím zamyslete nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích? Jak jste spokojená s nabídkou všech škol tady ve městě?

R: Mateřská škola myslím, že dobrý. A co se týče základní, ted' tady jsou teda ještě jesličky, nějaký děti tam jsou. Takže školka tady prosperuje, akorát škola základní no. Jako jsem s ní spokojená, vlastně jsem si školkou i základkou sama prošla, ale kdysi to bylo asi lepší. Žáci maj od rodičů nakoukaný sprostý výrazy, šikanu a násilí. Ted' se všechno znásobuje, kyberšikana a tak. No ale to je asi na všech školách, možná ne na těch soukromých.

T: Jak hodnotíte lékařskou péči? Navštěvujete lékaře tady nebo dojíždíte někam jinam?

R: Navštěvuju lékaře tady, chodíme taky k pediatrovi, toho chválím. Co se týče lékaře dospělého, tak to je tak jako spíš lékař-sekretář. Nebo spíš jako úředníci. To je spíš jako nevím... Myslím si, že kdyby tam byl třeba nějaký mladej, kterej by byl ambiciózní. Měl by aspoň potřebu víc kontrolovat, důkladnějc hlavně. Když tam přijde člověk

s něčím, tak aby třeba... Aby krev na rozbor poslat. To tady nedělaj. To samý gynekoložka, která tam je jen jednou týdně odpoledne.

T: V pondělí odpoledne?

R: Jo a to si myslím, že péče od nich není nic navíc.

T: Teďka teda, využíváte kulturní akce ve městě? Jak často navštěvujete Dvoranu a loutkové divadlo? A je pro vás nabídka těchto aktivit důležitá?

R: Tak kulturních akcí se pořádá tak akorát, je to takový rodinější a je to takový pěkný, protože jsme malý město. Jsou tady Hrnce, svátky hudby, hodně divadel, plesy a tak. Na ty divadla chodím, je to na menším městě, takže se tam dá jít podívat, není to tam přeplněný lidma.

T: A loutkový divadlo?

R: No loutkový divadlo, tak to jsem už dlouho nenavštívila. Ale asi zase začneme.

T: Pokud to ještě vydrží, ale to asi jo

R: Tak loutkový divadlo je taková stálice. A já ani nevím, jestli se tam něco změnilo, uvidím pak.

T: A jak moc je pro vás důležitý to kulturní vyžití?

R: Jo tak je to lepší takhle vyrazit tady v rámci města, než někam dojíždět za nějakou jinou akcí. Takže je dobrý, že člověk může vyrazit tady ve Smiřicích?

T: Dobře. Tak teď volný čas. Jak jste spokojená s nabídkou volnočasových aktivit, které pořádá město? A jak je pro vás tato nabídka aktivit důležitá?

R: No jako volnočasové aktivity ve městě jako úplně nevyužívám, ani na to nemám čas. Teď už vůbec. V rámci pracovních aktivit se to nedalo stíhat. Ale chtěla bych třeba cvičení s dětma, pokud tu bude.

T: Jo, kdysi tady bývalo.

R: Je tady dost novepečených maminek, tak by snad mohlo.

T: Teď jak hodnotíte nabídku sportovních aktivit a sportovišť ve městě? Nějaké výhody a nevýhody?

R: Jo jako hřiště, smiřickej fotbal, umělka a tohleto. Já si myslím, že se tady dá sportovně vyžít. Já jsem hrála i volejbal tady. Ten jsme teda hráli na učilišti. Dá se tady vlastně... Je tady toho hodně a to je super! To se mi líbí.

T: To jsou teda výhody a nějaký nevýhody?

R: To asi... Žádný nevýhody nevím. Dá se tady všechno domluvit, všechno zajednat. Prostě nic není problém. I smiřický kurty se daj třeba vypůjčit, akorát je člověk musel dát do původního stavu. A je to hojně využíváno.

T: Dobře. Jaký máte názor na cyklostezku a písák? Chodíte na ně?

R: Cyklostezku jo, tu využívám hodně. Jak na brusle, tak na kolo, běhání, s kočárkem a mám ji za barákem. A co se týče písáku, tak tam je hnusná voda a nuda. No, a takže spíš když už, tak na starej. No ale tam není možnost žádnýho jako ležení, takže spíš jen tak na smočení. Ale tam ta voda nesmrdí. Má lepší kvalitu. Ale co jsem slyšela, tak snad by měl bejt přístupnej ten písák, jak se tam teď těží písek.

T: Jo tadyten kousek od vás?

R: Jo, přesně ten. Má tam být i pláž a kiosek.

T: A kdy?

R: No mělo by to být teď někdy, ale záleží, kdy se vytěží ten písek. A blbý je, že spousta lidí to bude mít hodně daleko a navíc to bude přes Zderaz.

T: Dobře, teď úplně poslední celková spokojenost. Je tady ve městě něco, co vám chybí?

R: Co mi chybí... tyjo, tak asi ta restaurace nebo to nekuřácký posezení. A ten písák by taky mohl být blíž, to by bylo fajn, nebo prostě místo na koupání.

T: Nic víc? Jen takhle?

R: Jo, takhle asi to stačí. Když tak si dojedu do Jaroměře a taky je lepší, že tady nejsou třeba obchodáky, protože by tady pak bylo moc aut asi.

T: Dobře. Cítíte se ve Smiřicích jako doma?

R: No jsem tady jako odjakživa, takže jo.

T: Dobře, teď poslední a to je celková spokojenost s městem. Jak byste to shrnula? Pár slovy?

R: Asi dobrý, kladně.

T: Dobře, děkuju za rozhovor.

R: Není zač.

Respondent 4

T: Dobře, tak jelikož se známe, tak se nemusím představovat. Jenom teda na začátek chci říct, že tohle je rozhovor pro mou bakalářskou práci na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Souhlasíš s nahráváním?

R: Ano.

T: Je to teda anonymní a ještě bych potřebovala vědět tvůj věk.

R: Je mi 33 let.

T: Teď na úvod obecná otázka. Mohla bys mi říct, jak se ti žije ve Smiřicích? Nějak to shrnout?

R: No shrnu to takhle. I kdybych vyhrála x milionů, tak bych odsud stejně neodešla.

T: Vážně? Až tak moc se ti tu líbí?

R: Moc, moc. Nikdy bych odsud neodešla.

T: Tak to myslím, že to shrnuje úplně ideálně. Dobře, mám tady teď 8 takovejch částí.

R: Jasně.

T: Od bydlení, přes bezpečnost a tak.

R: Jasně.

T: Takže bych začala bydlením. Mohla bys mi popsat tvoji spokojenost s bytem nebo domem, ve kterém bydlíš? A o věcech, které ti tam vyhovují nebo naopak které ti tam vadí? Ohledně toho bydlení?

R: Tak jelikož bydlíme v docela klidný části, tak dobrý. Akorát přes léto tady jsou akce a to tam jsou koncerty, on si to tam koupil a dělá tam akce. A kolikrát ještě ve dvě to slyšíme. Jako když hraje živá kapela, tak je to mazec.

T: Jak často to je?

R: O víkendech, ne každéj víkend. Má tam často tyhle akce, živý kapely a to není dobrý.

T: A nějaký věci, které ti vyhovují ohledně tvého bydlení?

R: Vyhovuje mi, že bydlím v rodinným domku, zařídila jsem si ho podle sebe...

T: Jo, to jsem si všimla. Máš úžasný vkus. Hrozně se mi to líbí.

R: Děkuju. Jinak celkově se mi ta poloha líbí, Smiřice jsou super. Za barákem mám cyklostezku, Labe, kousek do krámu, školy, prostě paráda.

T: Dobře. Hodláš ve městě zůstat, nebo se plánuješ vystěhovat? Popřípadě proč? Předpokládám teda, že chceš zůstat.

R: Ano, přesně tak.

T: A proč?

R: No jsem tady doma a hlavně tady je všechno dostupný, kousek do Hradce, do fakultky, když se něco stane, kousek do Jaroměře.

T: Dobře. Mohla by ses zamyslet nad tím, co by zlepšilo tvoji spokojenost s bydlením? Jestli teda něco takovýho je? Nebo tady fakt nic není? Tomu se mi totiž až nechce věřit.

R: Vždycky něco je...

T: Prostě něco v okolí tvého domu, Je tu něco určitýho?

R: Ty jo asi ne.

T: Vůbec nic ti nechybí?

R: Ty jo jako fakt ne. Nevím, co by mně mělo jako chybět. Kousek do přírody, ne, prostě ne.

T: Dobře. Sociální vztahy. Mohla bys mi popsat tvoje vztahy se sousedy? Kolik jich znáš, s kolika udržuješ pravidelný kontakt?

R: Tak známe se se všema sousedama. Je tu pár novejš, ale všichni se známe. A třeba konkrétně moji sousedi teda tady v létě opravujou motorku, což je fajn, protože ji opravujou celý dva měsíce a ještě mám prosit, že 24 hodin denně.

T: Jsou hlasitý? Si to neumím představit.

R: No hrozně. Prostě oni to nastartujou, chcípnu, nastarujou, chcípnu.

T: Tihle hnedka vedle?

R: Jo, oni. Je to děs.

T: Tak to musí bejt záhul. To se s nima nedá domluvit?

R: Já jsem jim to už říkala a nic. Asi na ně musíš vlítnout prostě. Víš co furt prostě. Jejich děda je s mým dědou velkej kamarád, tak nemůžeš na něj prostě hnedka takhle jakoby to, ale už to letos asi prubnu.

T: To chápu. To už by mohli ale opravit, ne?

R: No oni to maj rádi, když to řve a tak.

T: A to je každý léto nebo jen tohle léto?

R: Každý léto. Minimálně tak 3 roky, co se nastěhovali.

T: To je dost hrůza. Jak moc je pro tebe důležité znát lidi z tvýho okolí?

R: Hodně.

T: Jo? Máš větší okruh přátel tady nebo někde jinde?

R: Hele tady a hlavně tady to je tak, že si tady sedneme tamhle v hospodě všichni z ulice, z naší čtvrti...

T: A kam chodíte?

R: Ke Kabuďovejmu.

T: Jo, jasný.

R: Tady z tý naší čtvrti prostě, sednem si a všichni se známe, ať to jsou mladí nebo starý, všichni. Je to super. A hlavně cokoliv potřebuješ, tak vždycky někdo něco sežene. Je to super.

T: To je tak spokojenej člověk tohle. S kým trávíš volný čas? Kromě těchlech z ulice nebo i s někým jiným?

R: No určitě s dcerou nejvíc, s rodičema a přítelem ještě. No a pak ti lidi. Okruh mých přátel jsou tihlencti.

T: A stýkáš se s někým i mimo Smiřice?

R: No určitě, moje nejlepší kámoška je z Jaroměře třeba.

T: Dobře. Můžeš mi popsat tvoje vztahy s nově přistěhovanými obyvateli?

R: No tohleto jsou ti, co se sem přistěhovali, to jsou asi 3 roky. Pak takový starší lidi, se kterýma se pobavíš. Ale s tou paní někdy i třeba o vážných věcech, jo. Nemá to nehký a prostě to ze sebe potřebuje dostat. A potom jsou tady naproti lidi, se kterýma se pozdravím. Ale ti vlastě nejsou noví, sorry.

T: A znáš nějaký lidi z... My tomu říkáme staročeská vesnice, tam u Holohlav.

R: Ne vůbec, vůbec. Zním tam lidi třeba ze Smiřic, co si tam postavili. Ale ty, co se přistěhovali, vůbec.

T: A potkáváš je třeba někde? Já třeba vůbec.

R: No tak já nevím, odkad jsou, když je potkám. Ale asi je potkávám. Nevím.

T: Dobře, jak moc je pro tebe důležité seznamování se s novými lidmi a seznamuješ se ráda a jde ti seznamování samo?

R: Asi mně jde seznamování samo. Asi s tím nemám problém. Ale jako asi mi ten člověk musí hodně sednout, abych si ho pustila k tělu.

T: Dobře, tak teď bezpečnost. Zkus se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích, cítíš se tady bezpečně?

R: Tak jelikož nejčastěji jen projedu autem, tak jo. Ale třeba městská policie mi absolutně nevyhovuje a vůbec je neuznávám. Jako jak jsem spokojená se vším, tak s tímhle fakt ne. Vůbec ve mně nevyvolávají žádný respekt, podle mě to je prostě úplně k ničemu naprosto. Naprosto. Jsou k ničemu. A ještě se tady prezentují. Hruža prostě.

T: Takže když tady mám další otázku přímo na policejní stanici, jak seš s ní spokojená a jaké jsou její výhody a nevýhody, tak co řekneš?

R: Jo takhle, ale to jsou státní.

T: Aha.

R: Tak co, to jsou policajti. Ale jako městská policie, která má tady řešit pořádek... To bych radši dala peníze na útulek jako.

T: Aha.

R: Nic nedělej, dávaj před školkou pokuty maminkám za to, že tam parkujou a nechat tady sedět ožraly. Ale státní jsou v poho.

T: A který tam ráno choděj...?

R: Městský, to je tak jediná výhoda. Ale to by tam mohla stát cvičená opice, že jo. No a ne?

T: Jsou ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíš chodit a co bys v takovýchto částech změnila?

R: Asi bych nešla dozadu na Zderaz, hlavně v noci. Tam bych určitě nešla.

T: Co třeba park?

R: Jo, tam bych šla. Oni se slejzaj na náměstí.

T: A co bys tam zlepšila?

R: Asi víc hlídek a prostě udělat, aby se tam nescházeli.

T: A to se dá nějak udělat?

R: Proč by nešlo? Vždyť oni jsou ožralí, voni jsou prostě... tady nemaj co dělat. Lidi se jich bojejí. Ale třeba když ti policajti okolo nich projedou, tak prostě absolutně nic. Ty tady projedou autem, jakože aby byli vidět, a tím to hasne. Oni nedělaj absolutně nic. A teď jsem četla ve zpravodaji, že stojej město ročně asi 900 000, to jsou jen dva policajti.

T: Dobře, co by ve městě zlepšilo tvůj celkový pocit bezpečí?

R: Kdyby tam neseděli tihlencti, o ničem jiným to není.

T: Dobře, doprava. Jak hodnotíš dopravu ve městě?

R: Úplně v klidu. Ani bouračky tady v podstatě nemáme.

T: Co třeba kamiony?

R: No oni prostě musej jezdit, maj kampaň. Tak prostě jezděj.

T: Nepřijde ti to nebezpečný?

R: No jo, ale to bys nemohla nikam vylízt.

T: Jasně. Který dopravní prostředky využíváš nejčastěji?

R: Auto a kolo.

T: Co třeba vlak a autobus?

R: Vůbec, to jsem nejela snad 20 let. Ani jedním.

T: Ty jo, takovýho člověka ani neznám. Seš jedna z mála.

R: S dcerou jsem tehdy šla na nádro, aby věděla, co to je vlak.

T: Takže otázka na četnost spojení je bezvýznamná.

R: To ne no.

T: Dobře. Je ve městě dostatek míst k parkování a pokud ne, kam bys je umístila? Nebo nějaká kritika?

R: Heleď když chceš zaparkovat, vždycky zaparkuješ. Lidi si budou vždycky stěžovat. Ale od té doby, co udělali pěti metrový chodníky a 2 metrový místa, tak neparkuju před Brožem. Protože tam nevyjedeš. Nebo asi vyjedeš, ale musíš bejt jako asi prostě zručná.

T: Dobře. Můžeš mi říct, jak seš spokojená s průjezdností města? I když jsme to vlastě už řekli, že jo. Takže čistota města, jak hodnotíš čistotu města?

R: No já si myslím, že super teda. Námko mě přijde naprosto čistý, co teď udělali. A nikdy jsem se jako nesetkala, že by byl někde odpad nebo nepořádek.

T: A to náměstí?

R: Hrozně se mi líbí! Minimalistický, krásný, čistý, pár laviček, fontána. Krásný. Super.

T: A stará se město o čistotu dostatečně?

R: Jo určitě, vídám třeba v zimě zametače ve 3 ráno.

T: A ještě spokojenost s čistotou ovzduší?

R: Hele čistička tady často smrdí. Ale jinak v pohodě.

T: Dobře. Teď obchody, služby a občanská vybavenost. Jak hodnotíš obchody a služby ve městě? Jejich množství, dostupnost a podobně?

R: Tak jídlo, základní potraviny si tady nakoupím. Zbytek v Jaroměři.

T: Jo? To ani nemůžu říct panoj Brožoj. A jiný věci kromě jídla?

R: Když chci... No doktor tady je, ale je hroznej, ale je tady lékárna, všechno máš po ruce. A hlavně je to třeba čtvrt hodky do Jaráku. A do Hradce taky kousek vlastně.

T: Zkus se zamyslet nad možnostmi vzdělání. Jak jsi spokojená s nabídkou škol od mateřský, přes základní, střední a uměleckou?

R: No mateřská je hrozná, nic se s dětma nedělá. Základka standart a ostatní... S těma nemám zkušenost. Takže tak.

T: Jak hodnotíš lékařskou péči ve Smiřicích? Navštěvuješ lékaře zde nebo dojíždíš jinam?

R: K obvodňákoj chodím sem, ale víš jak. On je to takovej údržbář. Když si stanovíš diagnózu, tak tě i někam pošle. Jako určitě to není, že bych jim 100% věřila.

T: Jasný, to chápu. Co třeba veterinář?

R: Veterinář super. Ochotnej, milej a příjemnej. I po telefonu prostě, je lidskej, je to takovej psí brácha.

T: Využíváš nabídky kulturních akcí od města? Dvoranu a loutkové divadlo,

R: Loutkový divadlo jsem navštěvovala s dcerou, to je jako fakt skvost. Super prostě. A ve Dvoraně chodím jen na výstavy. I když asi ani tam už chodit nebudeme, protože jsme minule museli platit vstupný 80 korun. Hrozný, ostuda. Jinak vůbec. Nějak mě to tam netáhne.

T: Vůbec?

R: Vůbec.

T: Ještě jak moc je pro tebe důležité kulturní vyžití? Asi moc ne, předpokládám.

R: Vůbec.

T: Dobře, volný čas. Popiš mně prosím tvoji spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit ve městě? Které z nich využíváš a jak moc je pro tebe tahle nabídka důležitá?

R: Není pro mě důležitá vůbec, přijedu z práce, jsem s dcerou a jako nechce se mi nic dělat. Nevyužívám to. V létě si jdu ráda někam sednout.

T: Jak hodnotíš nabídku sportovních aktivit a sportovišť ve městě? Zase výhody a nevýhody?

R: Hele děti maj kam jít, ale já nikam. Dcera chodí, třeba na umělku a tak, ale já ne. Mě třeba nebavěj takový ty ženský věci, aerobik a tak. To nesnáším, nechci se tam bavit s cizíma ženskejma. Už tohle mě odpuzuje, tyhle aktivní holky.

T: A ještě, jak jsi spokojená s cyklostezkou a písákem?

R: Super a písák? Tam jsme byli loni, tam se dcera kompletně osypala, takže. A doktor mi říkal: „No to jste letos asi šestá.“ Tak říkám, že to je bezva. Nikdo tam nedal ani ceduli. Měla takový velký, červený pupeny. Já jsem se tentokrát nekoupala, tak to bylo super. Ale já ho teda vůbec nenavštěvu sama.

T: Teď celková spokojenost. Řekla bys mi, co ti tady chybí?

R: No tak asi nic, fakt. Já tady mám všechno, když něco potřebuju, tak si dojedu. Nic bych tady neměnila. Všechno mi vyhovuje, Smiřice jsou ideálně položený prostě.

T: Jasně a cítíš se tady jako doma?

R: No to určitě. Na 100%. Jinam nechci.

T: Ještě teda jak bys zhodnotila svou celkovou spokojenost s městem? Nějak to shrnout?

R: No jsem tady maximálně spokojená.

T: Dobře, děkuju za rozhovor.

R: Není zač.

Respondent 5

T: Dobře. Tak jelikož se známe, tak se nemusím představovat, ale chci teda říct, že tohleto je rozhovor k mé bakalářské práci na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Na začátek teda chci říct, že je to celý anonymní a chci se taky zeptat, jestli souhlasíš s nahráváním?

R: Ano.

T: Díky. První otázka je, kolik ti je let? Teda jestli ti to nevadí zveřejnit.

R: Je mi 37.

T: Dík. Úplně na začátek, mohla bys mi popsat, jak se ti žije ve Smiřicích?

R: Ale v celku tak jako jo, dobře.

T: Jo?

R: Mohlo by to bejt lepší.

T: To vždycky no.

R: Ale jo dobrý no.

T: Jo, tak teďka tady mám 8 sekcí a začaly bychom teda bydlením. Mohla bys mi popsat tvoji spokojenost s bytem nebo domem, ve kterém žiješ? Řekneš mi... Teda, můžeš mi říct o věcech, které ti tam vyhovují nebo naopak, které ti tam vadí?

R: No můžu. Tak s bytem jsem v celku spokojená. A bydlím vlastně v paneláku, s rodinou. Nejsem spokojená, co se týče společných prostor a zajištění. Zámky tu furt nefungují, špatně se tady uklízí, protože máme úklidovou firmu...

T: Máte úklidovou firmu? O tom tady ve Smiřicích slyším poprvý.

R: Ano. Jednou za tejdnu sem přijde setřít a jako to je málo.

T: A vy už nemáte takový ty služby? Když jsem bydlela kdysi v paneláku, každý byt měl po tejdnu službu.

R: Služby už nemáme. Ne, máme teď tu úklidovou firmu. Dělá to jedna paní a chodí jednou tejdně. A to je málo.

T: To věřím. A ještě co jsi říkala ohledně těch společných prostor?

R: Společný prostory...

T: Co ti vadí na společných prostorách?

R: No protože zaprvé tady není sušárna, je zrušená, kolárna je tady jen pro některý, jen pro majitele bytů.

T: Docela diskriminace.

R: To jo. Vadí mně taky to, že když si necháš něco na chodbě, tak ti to ukradnou

T: To je kvůli těm zámkům, jak jsi říkala?

R: Jo, protože tady nefungují zámky, nejdou zamknout vchody. Nejdou nám zamknout vchody, odemkneš, to jo. Už se na to upozorňovalo.

T: Tak, hodláš ve městě zůstat nebo plánuješ přestěhovat se jinam? Popřípadě proč?

R: No chtěli bysmě si koupit baráček, kdyžbysme sehnali něco tady a nebo někde v blízkým okolí, protože Pepíček má rád grilování a to se v paneláku nedá.

T: Víím, že některý lidi grilují na balkonech. Ale tak to grilování chápu. Dobře. Takže baráček, panelák byste asi už nezkoušeli.

R: No.

T: A tady ve Smiřicích.

R: Jo anebo okolí. Máme tady rodiče, dcera tady má kamarády a školu, tak hlavně kvůli ní, já tady mám práci a co se týče tohodle, tak je tady dost dobrá doprava.

T: Dobře. Zkus se teď zamyslet nad tím, co by zlepšilo tvoji spokojenost s bydlením? Tys teda říkala něco...

R: Spravit zámky, udělat sušárnu, protože v zimě se nedá kam pověsit prádlo.

T: A je kam?

R: Jo prostory jsou tady jako, oni teď chtěj udělat schůzi a chtěj ty společný prostory... Chtěj těm lidem, co maj 1 + 1, jako my, nechat jen nudličku a rozdělit sklepy a společný prostory podle toho, jak máš velkej byt. A když se to nerozdělí, tak to chtěj pronajímat jiným cizejm lidem.

T: Cože? To nemá vůbec žádnou logiku.

R: No a ty lidi ti sem pak polezou.

T: Hrozný. Teď teda sociální vztahy. Zkus mně popsat tvoje vztahy se sousedy? Kolik jich znáš a s kolika udržuješ pravidelný kontakt?

R: No na patře co mám sousedi, tak se pozdravíme a vedle, co maj malý děti, tak se bavíme dost.

T: A jinak nic?

R: Jako znám je, pozdravíme se, ale to je tak vše.

T: A znáš třeba lidi z vedlejších vchodů?

R: Jo tam má dcera třeba spolužačku a ve druhým vchodu zas tam známe jednoho pána.

T: Jak moc je pro tebe znát lidi z tvého okolí? Myslím tím, jestli se třeba ráda seznamuješ s lidma jinde a tak. Nebo jestli máš víc kamarádů jinde než tady.

R: Mám kamarády všude. Tady ve Smiřicích i jinde, třeba v Lípě. Prostě všude. Máme kamarádi tady ve Smiřicích, ale to už je celkem rodina. Manžel s ním vyrůstal.

T: Dobře. Zkus se zamyslet nad tím, s kým trávíš volný čas. Jsou to právě lidi z okolí? Nebo s někým jiným?

R: Jo tyhle lidi z okolí, děti a vnoučata.

T: Jasně. Popiš mně prosím tvoje vztahy s nově přistěhovalýma obyvatelema. Tím myslím třeba... Jestli znáš někoho třeba z těch novejších baráků.

R: Jo ty myslíš ty směrem na Černožice. Jo tam znám, tam znám pár lidí. Jejich dcera chodily na roztleskávačky.

T: No, to jsem potřebovala vědět. Seznamuješ se ráda s novými lidmi? Je tohle seznamování pro tebe důležité?

R: Já se ráda seznámím, nevidím v tom žádný problém.

T: Dobře. Teď bezpečnost. Zkus se zamyslet nad bezpečností tady ve Smiřicích. Cítíš se tady bezpečně?

R: No. Tak jako ve dne jo, přes noc ne. Protože bohužel tady jsou lidi a nevíš, co od nich očekávat. Takže já když večer nemusím, tak nevylejzám a děti taky nepouštím.

T: Já si myslím.

R: No já se bojím. Nejhorší je, když přijdou ti z hodpody a navíc je to holka. A bohužel městskou policii tady za celý večer neuvidíš.

T: Tak tý policie se týká moje další otázka. Jaký máš názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města? Někaké výhody nebo nevýhody?

R: Že je úplně jedno. Je to jakoby tady ani nebyla. Kdyby ti šlo o život, tak je to jedno. Když je člověk potřebuje, tak tady ani nejsou. Mám zkušenost, že kolegyně volala sem na stanici, její sousedka dělala vyrvál. Volala sem na stanici 3x, nedovolala se, takže pak volala na 158 a ty jim to museli zavolat vysílačkou a oni se teprve uráčili.

T: Tak aspoň, že se teda uráčili.

R: No takže jako vůbec ne.

T: A nějaká výhoda?

R: Ne, vůbec ne. Já v tom nevidím nic výhodnýho.

T: Dobře, jsou ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíš chodit a co bys v takovýchto lokalitách změnila?

R: No to třeba kolem hospod, tam to chce kamery, jsou tam hodně agresivní typy. Ještě na Govorovce, jak je dětský hřiště, tak tam se večír slejzaj romští obyvatelé a není bezpečný tam chodit. Oni jsou schopný napadnout malý děti.

T: S tím jsem se teda nesetkala, naštěstí.

R: Takže jako proto se i jako bojím dceru pouštět ven.

T: Co by ve městě zlepšilo tvůj celkový pocit bezpečí?

R: Hodně kamer, a aby policie alespoň jednou za hodinu dělali kompletní obchůzku.

T: To by bylo super.

R: Jinak výhoda. Teda jediná výhoda, jak ráno jsou na přechodech. Ale co se kvůli tomu muselo stát, že porazili hodně dětí na přechodech, než to konečně začli řešit. Tak ano, to je jedna výhoda.

T: Dobře. Tak další je doprava. Jak hodnotíš dopravu ve městě.

R: Jo, tady je dobrá doprava. Vlak, autobus, perfektní. To jako bez problémů.

T: S tím se teda pojí i moje další otázka, jaký dopravní prostředek využíváš nejčastěji?

R: Vlak nebo auto.

T: Autobus vůbec ne?

R: Autobus ne.

T: Dobře. Vyhovuje ti četnost spojení vlaků a autobusů?

R: No, teď to nějak pozrušili, ty vlaky, tak moc ne. Teď to jezdí tak jednou za dvě hodiny nebo jak. Teď je to nějak to horší. Dřív to bylo lepší.

T: Je ve městě dostatek míst k parkování?

R: Není.

T: Kam bys je umístila?

R: Na Govorovce za panelákem, tam by bylo tolika parkovacích míst.

T: To je dobrej nápad, dej někde nějaký návrh. Popiš mi prosím, jak seš spokojená s průjezdností města.

R: Ale to jako není problém. Tady jako nejsou žádný kolony, aby člověk nemohl přejít přes přechod. Jo, v pohodě.

T: Dobře, tak dál je čistota města. Jak hodnotíš čistotu města ve Smiřicích? Stará se o to město dostatečně?

R: No nic moc.

T: Co ti tady vadí?

R: Asi takhle. Když je někde diskotéka, tak druhý den ten bordel a druhý den, než se ti měšťáci urácej uklidit ten bordel, to je neštěstí. Taky by mohli zlepšit v zimě údržbu města. Neprohrnutý chodníky, jo. Když to náhodou prohrnou, tak to posolej, nebo to jenom posolej a nebo to shrnou na parkoviště anebo před auta. Hrozný. Tím pak ubývají místa na parkování.

T: Jasný. Popiš mně prosím, jak seš spokojená s čistotou ovzduší tady ve Smiřicích.

R: No jako nic moc, ale vzhledem k tomu, že tady jezděj auta, tak nic moc. Ale v Hradci je to určitě horší.

T: Tak, obchody, služby a občanská vybavenost. Jak hodnotíš obchody a služby ve městě? Jejich množství, dostupnost a dále?

R: Já si myslím, že co se týče obchodů a vůbec takhle to je... Jsou tady doktoři, obchody a tak. Je tady úplně všechno, teda až na tu spořitelnu, která mi teda taky chybí, jo. Teď člověk musí jezdit až do Jaroměře. Taky Apač je skvělá věc, tam chodíme rádi v létě.

T: Jasný. Teď jestli by ses mohla zamyslet nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích. Popiš mně prosím, jak jsi spokojená s nabídkou škol od mateřské, přes základní, střední a základní uměleckou?

R: No jako jsou lepší, mohli by se učitelé k těm žákům chovat líp. Celkově by tu školu mohli zlepšit, přístup k dětem, výuku a to, aby tam děti netahaly nějaký drogy a tak. Jinde na školách jsou... Jinde jsou lepší školy.

T: Dobře. Střední škola?

R: Tam chodil kluk, velice spokojenej.

T: Dobře, jak hodnotíš lékařskou péči ve Smiřicích? Navštěvuješ lékaře tady nebo jezdíš někam jinam?

R: Jako dětskej dobrý, ale obvod'ák strašný. Takže chodím jinam. Protože jako kdysi, když jsem dělala v Černožicích, tak ho znám.

T: Využíváš nabídky kulturních akcí ve městě? Jak často navštěvuješ Dvoranu... Nebo teda městské kulturní středisko? Nebo loutkové divadlo?

R: Tak využívám Dvoranu na divadla, anebo když tam je nějaký ples, jo. Naposledy tam v divadle byla jedna herečka z Ordinace. To bylo úžasný, to jsme se nasmáli.

T: Jasný. Jak moc je pro tebe kulturní vyžití důležité?

R: No dost. Přece nebudu trávit čas v paneláku. Hlavně přes léto, to je v paneláku hrozný vedro, takže chodíme.

T: Dobře. Volný čas. Popiš mi prosím, jak jsi spokojená s nabídkou volnočasových aktivit ve městě? Které z nich využíváš a jak moc je pro tebe nabídka těchto aktivit důležitá?

R: No takže, využíváme toho Apače kvůli dětem a vnoučatům, využíváme hodně cyklostezku na kolech, protože po ní jezdíme s holkou.

T: Na jakou stranu jezdíte?

R: Byli jsme na Jaroměř i na Hradec. Je to výborný, nemusíš mít strach po silnicích a taky na procházky se psem. A taky u Runda na koncerty.

T: Dobře. Jak hodnotíš nabídku sportovních aktivit a sportovišť? Někaké výhody a nevýhody?

R: Jo, já tohle beru. To je super, ale já tam posílám hlavně děti, jo. Nevýhoda je, že to není v zimě. Jako pro dospělé, jógu a aerobik dělat nemůžu. Přes zimu jen ty plesy.

T: To je pravda.

R: A ty plesy taky nejsou často, jo.

T: No to by docela stálo za to.

R: Jo.

T: A co třeba písák, chodíte na něj?

R: No to vůbec. Na písák nechodíme, protože tam právě choděj romští spoluobčané. Byla jsem svědkem, že do tý vody i čůrali. Takže tam nechodíme a jezdíme do Jaroměře na bazén. Což kdyby z toho písáku udělali třeba bazén krytej, bylo by to ideální řešení.

T: Tam by bylo narváno, si myslím. Dobře a tak úplně poslední blok se týká celkové spokojenosti. Mohla bys mně říct, co ti tady ve městě chybí?

R: No tak ta spořitelna, teď jak jsem říkala ten bazén místo písáku, nějaký ty akce v zimě pro starší lidi, jo, to by byla výhoda. A lepší zabezpečení, co se týče policie.

T: Dobře. Cítíš se ve Smiřicích jako doma?

R: Jo i ne. V některých věcech ne, v některých jo. Ale vlastně jo, cítím. I když jak jsem bydlela předtím jinde, tak tam to bylo lepší. Když to mám teda porovnat. Tam odkud pocházím, se k sobě lidi chovali slušně. Tady se spíš dívaj na to, jaký máš auto, kolik máš peněz a tak. A co bych na tom změnila, vyházela bych všechny romský spoluobčany, ty co se neuměj chovat. Cigáni jsou rozdělení na dvě skupiny, na hovada a na ty, který normálně pracujou. Pro ty první bych postavila nějakou osadu a hodila je tam. Fakt.

T: Dobře a tak teď úplně na závěr, jak bys zhodnotila svou celkovou spokojenost s městem? Nějak pár slovy jenom?

R: No až na nějaký nedostatky je to tady v podstatě hezký, snažej se teď tady o úpravu náměstí, což se jim moc nedaří. Kdyby to nechali tak, jak to bylo a jen to upravili, bylo by to lepší, že teď z toho tady udělali akorát betonovou džungli a ta fontána je úplně katastrofální. Že kdyby tam dali radši kytky a zeleň, tak by to bylo lepší. Jináč jako...

T: Dobře. Děkuju za rozhovor.

Respondent 6

T: Dobrý den, děkuju, že jste souhlasila s rozhovorem, je to k mé bakalářské práci na téma rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Souhlasíte s nahráváním?

R: Ano.

T: Děkuji. Bude to teda anonymní, takže se nemusíte bát, že by se informace dostaly někam ven. Na začátek, mohla byste mi říct nebo popsat, jak se vám žije ve Smiřicích?

R: Ve Smiřicích se mi žije dobře, jsem tu už 27 let, je to malé klidné město, jediný, co mě občas v noci budí a to je, když hodně prší nebo taje sníh na horách, tak se zvyšuje hladina náhona Jordánu, který nám teče kousek za zahradou a to riziko, že by voda stoupla tak, že by nám zatopila sklep, mi občas nedá spát.

T: Dobře, a už se vám někdy stalo, že by vás to zatopilo?

R: Nestalo se, ale podle povodňových map, kdyby se Labe vylilo z břehů, tak se k nám vrátí druhou stranou a město by zatopilo.

T: No tak to by s tím chtělo něco dělat.

R: Ano, Labe přehradit nebo ....

T: Já myslela spíš se přestěhovat nebo tak.

R: Až budou finance.

T: Dobře, teďka bydlení. Mohla byste mně popsat spokojenost s bytem nebo domem, ve kterém bydlíte? A jestli byste mi mohla říct o věcech, které vám vyhovují a naopak, které vám tam vadí?

R: Tak bydlíme v řadovém domku, jelikož jsme větší rodina, tak když jsme ještě byli všichni s dětma pohromadě, tak domeček praskal ve švech, teď když už někteří synové jsou mimo a jezdí třeba jenom na víkendy, tak je to dobrý.

T: Dobře děkuji. A teďka teda, v podstatě pohoda.

R: Protože domeček jsme kupovali už postavený, nemohli jsme na něm nic ovlivnit, tak bych spoustu věcí ráda změnila, ale bohužel to nejde, nemůžu barák rozšířit, nemůžu odstranit balkónky, atd., ale jinak jsme rádi, že máme kde bydlet.

T: Dobře, děkuju. Hodláte ve městě zůstat nebo plánujete stěhování jinam?

R: Stěhování neplánujeme, jediné kdybych vyhrála v nějaký loterii aspoň tak deset miliónů, tak bych si vybrala jiné město. Mám říct jaké?

T: Ano.

R: Líbilo by se mně v Hradci Králové. Chcete vědět proč?

T: No jo.

R: Protože tím jak chlapci...

T: Vy máte jenom samé chlapce?

R: Ne, mám i dceru, ale synové častěji vyjíždějí, vyrážejí z města dál než do Hradce Králové, tak vidím jako docela náročné to, že se z těch větších dálek domů hůř dostávají, protože z Hradce Králové k nám to spojení trochu vázne. A v Hradci, Hradec je pěkný město, se spoustou zeleně, se spoustou možností jak využít volný čas. Tam by se mi asi líbilo žít na kraji.

T: Dobře, ještě teda mohla byste se zamyslet nad tím, co by zlepšilo vaši spokojenost, vy jste řekla, jinou dispozici baráčku, ještě něco jiného? Jestli ne, tak nám to stačí.

R: Teď teda zrovna mě nic nenapadá.

T: Dobře, teďka sociální vztahy. Mohla byste mně popsat vaše vztahy se sousedy, kolik jich znáte a s kolika udržujete pravidelný kontakt?

R: Tak sousedy v naší mini ulici, kde nás je devět řadovek za sebou, znám všechny i jejich děti, se všemi se zdravím, se dvěma si vysloveně, když se potkáme, tak si povídáme. Pak máme sousedy naproti přes ulici, s těmi, tam bydlí dvě rodiny, tak s tou jednou rodinou si taky, když se potkáme, tak si povídáme.

T: Supr, a jak moc je pro vás důležité znát lidi z vašeho okolí. Nemyslím jenom sousedy, ale celkově lidi ve Smiřicích, nebo jestli třeba upřednostňujete vztahy v nákyh jiných městech?

R: Já ve Smiřicích bydlím 27 let, takže když jsem se sem přistěhovala, tak jsem znala pouze jednu rodinu, s jejichž babičkou jsme kdysi bydleli v Jaroměři na stejném patře, takže pro mě to byl velký šok jít úplně do neznámého města, ale tím, jak se mi rodily děti, tak díky těm dětem jsem se skamarádila se spoustou lidma.

T: Klasika. Dobře. S kým trávíte volný čas? Jsou to právě takhle lidí z okolí nebo dojíždíte někam za někým jiným a trávíte čas s nimi?

R: Netrávím volný čas s lidmi z okolí, ani za nikým nedojíždím, volný čas trávím nejlépe sama, protože mám víc dětí, tak jsme spoustu let věnovali hlavně jim a jejich koníčku, kterým je sport, kluci hrají basket, a i do dneška ještě téměř každý víkend jezdíme jim fandit do tělocvičny, tak když mám jiný volný čas, tak ho trávím ráda sama nebo s rodinou nebo s manželem, nebo zajedu k rodičům, kteří bydlí 60 km od nás...

T: To je docela daleko.

R: Tam nejezdím každý den.

T: Znáte nějaké nově přistěhovalé lidi, jestli jo, máte s nimi nějaký bližší vztah?

R: Vím o nové výstavbě, která se rozrůstá nedaleko od nás, ale ty nové lidi osobně neznám, pokud se tam přestěhoval někdo třeba ze sídliště, tak samozřejmě vím, kde bydlej, znám je, ale nikoho nového v této lokalitě neznám.

T: Ještě jak moc je pro vás důležité seznamování se s novými lidmi a jestli byste se mohla zamyslet i nad tím, zda se ráda seznamujete a jestli vám jde seznamování samo.

R: Seznamování mi jde dobře, ale za ty roky už znám tolik lidí, že pak občas se mi stane, že někoho vidím i třeba v jiném městě, zase právě je to díky tomu sportu, kdy se schází rodiče každého tam znám a vídáme se během roku několikrát a pak už nevím, kam kdo patří, takže nevyhledávám už nové známosti a nemám potřebu se seznamovat, ač jsem, myslím si, velmi společenský typ a nemám problém se s kdekým kdekoliv bavit.

T: Dobře, děkuju, teďka přejdeme na bezpečnost. Zkuste se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích, cítíte se tady bezpečně?

R: Ve Smiřicích se necítím moc bezpečně.

T: Tak to asi stačí nebo něco k bezpečnosti, co byste mi mohla říct?

R: Mě jediný co asi napadne, že se to asi už zlepšilo.

T: K bezpečnosti, ke které se pojí i moje další otázka, bych chtěla vědět váš názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města, její výhody nevýhody a jestli se díky ní cítíte bezpečněji? Vy jste teda říkala, že policisté stojí na přechodech, takže to je určitě nějaká výhoda. Ještě něco dalšího?

R: Akorát nevím, jestli to není městská policie, protože u nás je sídlo jak státní tak městské, a domnívám se, že tuto službu dělají městští strážníci. Během posledního roku bylo nainstalováno spousta kamer, takže předpokládám, že určitě nějaký kamerový záznamy v případě nějakého přestupku, který se týká krádeže nebo...

T: ...boursáčky.

R: ...tak, že by snad byli schopni odhalit...

T: ...viníka. Dobře, teďka, jsou ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíte chodit, co byste v takovýchto lokalitách změnila?

R: Tak během dne se nebojím jít asi nikam, ve Smiřicích jako v tom centru tak tam vůbec nejsou žádné domy hrůzy, pak máme takovou lokalitu, které se říká Zderaz, kde bydleli sociálně slabí a nepřizpůsobiví občané, tak tam už část toho je vyklizena a zdemolována, takže si myslím, že i na tu Zderaz bych se asi sama nebála dojít a projít, kdyby to mělo být pozdě večer, tak to bych asi zvažovala, jestli bych tam šla sama. Ale já večer nikam nechodím.

T: Dobře, ale kdybyste na tu Zderaz šla, večer, tak co byste tam změnila, abyste se tam cítila bezpečně?

R: Já jsem tam večer nikdy nebyla, takže ani nevím, jestli tam večer svítí lampy, spíš si myslím, že možná mám strach z toho, že když ti obyvatelé budou venku posedávat s flaškou, cigaretou, jestli nebudou agresivní, ale jak to tam vypadá v noci za tmy nevím.

T: Co by zlepšilo váš celkový pocit bezpečí ve městě, jestli teda něco takového je?

R: Přemýšlím, asi lepší osvětlení v zapadlých uličkách. I jsem si všimla, že městští strážníci chodí po městě, takže... Já nemám potřebu něco měnit.

T: Teďka doprava, jak hodnotíte dopravu ve městě?

R: Automobilová doprava je celkem v pořádku, kromě té řepné kampaně. Autobusovou dopravu moc nevyužívám, ale autobusy jezdí na oba směry, jak na Jaroměř, tak na Hradec. Vlakovou dopravu, tu využíváme hodně, teda děti ji využívají, tak tam nám některé spoje chybí, o víkendu to je už bída, téměř, protože není možnost dostat se k rychlíku do Hradce, tak aby to navazovalo.

T: Dobře.

R: A metro nemáme.

T: Zatím. Jaké dopravní prostředky nejčastěji využíváte, jste řekla, četnost spojení taky, je ve městě dostatek míst k parkování? Pokud ne, kam byste je umístila?

R: Dostatek míst je, teď i vymysleli a rozšiřují parkovací místa kolem mateřské školky, kde využili toho, že je obrovská nevyužitá zahrada, takže městský úřad se snaží ta místa ještě navyšovat, protože největší problém určitě je na sídlišti, kde každá bytová jednotka má minimálně jedno auto a na to nejsou parkoviště dimenzovaná.

T: Dobře. Popište mi, prosím, jak jste spokojena s průjezdností města? S průjezdností když jedete autem, jestli tam jsou nějaké překážky, výluky, ne výluky...

R: S průjezdností jsem spokojena, jezdí se plynule, možná stav vozovky při výjezdu ze Smiřic na Rodov je trošku tristní, samá díra.

T: Dobře. Čistota města. Jak hodnotíte čistotu města, ulic a jestli se o to město stará dostatečně?

R: Myslím, že se město stará dostatečně, často vidím zaměstnance městského úřadu, i o prázdninách město nabízí studentům brigádu na úklid chodníků a takže je to v pořádku. Město se stará. Město je čisté.

T: Ještě jak jste spokojená s čistotou ovzduší? Dýchá se vám tady dobře?

R: Mně se dýchá dobře, ale nevím jestli se to takhle dá poznat, říká se, že spad z opatovické elektrárny padá i na Smiřice a my že jsme v takovém dolíčku, tak se tam drží nečistoty z komínů.

T: Jak hodnotíte obchody a služby ve městě? Jejich množství, dostupnost apod.?

R: To základní, co člověk k životu potřebuje, co si potřebuje nakoupit, tady dostane. Je tu lékař, zubař, dětský lékař, ženský lékař, internista, všechno si tady může člověk zařídit, pošta plus obchody s potravinami.

T: Takže tu není nic, co by vám chybělo?

R: Asi ne, protože člověk, když si chce koupit nějaký oblečení, tak obchází víc krámů, takže aby tady byl jeden obchod s oděvy, by bylo zbytečný a v podstatě tady oděvy máme, s našimi vietnamskými spoluobčany.

T: Dobře, děkuji. Zkuste se zamyslet nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích. Popište mi, prosím, jak jste spokojena s nabídkou škol od mateřské, přes základní, střední až k základní umělecké škole.

R: Děti prošly třemi stupni vzdělávání ve Smiřicích, v mateřské, základní i lidové škole, takže s tím jsem naprosto spokojena. Máme tady i střední odborné učiliště.

T: Dobře. Jak hodnotíte lékařskou péči, navštěvujete lékaře zde nebo chodíte jinam?

R: Obvodního lékaře a zubaře navštěvujeme ve Smiřicích, a pokud potřebuji jiného specialistu, tak jezdím do Hradce.

T: Dobře. Využíváte nabídky kulturních akcí ve městě, jak často navštěvujete Dvoranu nebo loutkové divadlo?

R: Loutkové divadlo již nenavštěvuji vůbec, před 15 lety jsme byli jeho stálými hosty, do Dvorany také moc nechodím, byla jsem tam na několika představeních nebo na trzích, vánočních.

T: Ještě jak moc je pro vás důležité kulturní vyžití ve městě, jestli vyhledáváte nějaké kulturní akce nebo spíš trávíte čas doma.

R: Ani moc nevyhledávám kulturní akce...

T: Dobře. Volný čas. Popište mi vaši spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit ve městě, které z nich využíváte a jak moc je nabídka těchto aktivit důležitá.

R: Co se týká mě osobně, tak nevyužívám nic, co město nabízí, tím myslím cvičení od Sokola v místní tělocvičně, ani nevím, jestli tady jsou nějaké jiné zájmové kroužky pro dospělé, i když jsou, myslím, že tady probíhají taneční pro pokročilé.

T: Jak hodnotíte nabídku sportovních aktivit a sportovišť? Výhody nevýhody.

R: Jelikož nevyhledávám organizované sportovní aktivity, tak mě to ani moc nezajímá, když to vezmu z pohledu dětí, tak tady vyžití mají krásné sportovní hřiště před základní školou, které je volně a veřejně přístupné všem. Jediný problém je, že ho v létě zavírají moc brzy, což když je do půl desáté vidět a teprve po osmé se dá venku dýchat a hřiště je zavřené, tak to se trochu děckám nelíbí. Pak tady mají myslím nějaký skate park, nový, tam jsem snad ani, jednou jsem se tam byla podívat, tak tam asi mládež smiřická chodí.

T: Jak jste spokojena s cyklostezkou a písákem? Jestli teda využíváte některé z nich?

R: Na písák se koupat nechodím a cyklostezku využívám ráda a hodně. Cyklostezka je tedy obecně velmi, velmi využívaná, velmi frekventovaná, místy i nebezpečná, protože se tam potkává opravdu spoustu cyklistů, s malými dětmi, chodci s pejskama a o nějakou tu kolizi není nouze.

T: Dobře děkuji. Teda poslední blok, což je celková spokojenost. Mohla byste mi popsat věci, které vám ve městě chybí? Tak je něco. Co by vám chybělo?

R: Nic mi tu chybí, a když potřebuju, tak si dojedu tam, kde to je.

T: Dobře děkuji. Cítíte se ve Smiřicích jako doma? Nebo vaše srdce tíhne někam jinam?

R: Do Broumova, protože tam jsem měla druhé dětství, protože tam jsem měla babičku a byla jsem tam každý víkend, takže to je pro mě domov. A teď tam bydlí moji rodiče, proto to je pro mě domov.

T: Ještě mohla byste mi shrnout, jak jste celkově spokojena se Smiřicema?

R: Se Smiřicema jsem velmi spokojena.

T: Dobře, děkuji za rozhovor.

R: Není zač.

Respondent 7

T: Dobrý den, já se jmenuju Veronika Mrázová a chtěla bych vám nejdřív poděkovat za rozhovor.

R: Není zač.

T: Je to teda k mé bakalářské práci na téma rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Souhlasíte s nahráváním?

R: Ano, souhlasím.

T: Děkuji. Na začátek se teda zeptám, jestli souhlasíte s nahráváním?

R: Jistě.

T: A je to teda plně anonymní. Na začátek, mohl byste mi popsat, jak se vám žije ve Smiřicích?

R: No tak jako bydlím tady de facto celej život a jak se mi tady žije... No je tady dost věcí, se kterejma člověk fakt nespokojenej je, jo, když se veme třeba jenom v potaz, jak se tady přerozdělujou peníze, jezděj tady řepáci, město za to shrábne peníze a ty silnice jsou číl dál horší a horší.

T: Jo s tím souhlasím.

R: A není to jenom, co se týče tohodle. Člověk tady bydlí a má tady nějaký zázemí, ale že bych měl tady k tomu nějaký pouto, to ne.

T: Takže vám nikdy nepřiřostlo k srdci?

R: To vůbec.

T: A kdybyste měl možnost, tak byste šel někam jinam?

R: No město už nechci měnit, protože tu je dcera s manželkou spokojená, ale kdyby jich nebylo, tak asi jo. To je ale nereálná věc, takže asi tak.

T: Dobře. Teďka teda bydlení. Můžete mi popsat vaši spokojenost s bytem nebo domem, ve kterém bydlíte? Někaké výhody nebo nevýhody?

R: No. Takhle, jako byt jako takovej mi vyhovuje, ale jak bych to řekl, vyhovuje.

T: Nebo takhle, bydlíte teda v bytě?

R: Ano.

T: A jste spokojenej třeba s jeho velikostí? Umístěním, polohou?

R: No tak umístění. Je to byt kterej... Tam se nikdy neohřejete. Prostě bydlím až nahoře ve třetím patře, takže seshora žádná izolace, z boku taky ne. Prostě tam už je jenom pole, nikde nic. To je tak promrzlej byt, že si musím často brát bačkory a deku, abych se vůbec nějak zahřál. Někdy i kabát.

T: To je jak anglickej styl. Kde si udržujou doma nějakých 17 – 18 stupňů.

R: Přesně tak.

T: Dobře. Děkuji. Hodláte ve městě zůstat, nebo se plánujete přestěhovat někam jinam? A proč? Vy jste tady to téma teda už nakousl.

R: No tak jako jak jsem říkal. Spíš větší by bylo lepší. Ale co se týče peněz, tak mi to vyhovuje. Aby dal člověk celou výplatu za bydlení, to je taky blbost.

T: Jasný. A kdybyste se mohl zamyslet, co by zlepšilo vaši spokojenost s bytem. Co by to bylo?

R: Moji spokojenost?

T: Co by vás v tom bytě udělalo šťastnější?

R: No tak moji spokojenost s bydlením, co by mohlo... Tak možná to teplo. Protože teda jako je fakt, že to není zateplený a nedá se to. Taky bych byt ho asi zrekonstruoval. Ale to by chtělo fakt hodně peněz, který teď ale nemám. Takže asi tak no. Ale jako tam se furt říkalo, jak se ušetří, až se zateplí, tak uvidíme. Moje teta si bere do postele i ponožky. A to se tam platí do fondu oprav nemalé peníze a kde nic, tu nic. Ono se opravuje jen to, co oni chtěj. A ti, jak se jim říká, předsedové představenstva, když jim

řeknete, že vám zatejká střechou, tak vám řeknou, tak tu místnost zavřete a nepoužívejte ji.

T: Cože? To si snad ani nemůžou dovolit. Kdo to kdy slyšel.

R: Jo, to se stalo. A nám dokonce. Ze tři jedna se nám stalo dva jedna. Takže my jsme si ten byt koupili a za stejnou cenu bychom měli využívat o jednu místnost míň? Tak jsem se naštvál a domluvil se s kamarádem, kterej umí střechy tak nějak opravit, a že si to opravím sám. Když jsem šel za paní, ať mi podepíše opravu, tak mi to odmítla podepsat, že kdyby tam začalo hořet a tak. Tak jsem jí řekl, že já to teda dělat nebudu a ať zavolaj firmu a ať to udělaj. Ne, jo. Pak se udělaly takový nesmyslný věci, dělali opravy kanalizace, barák smrděl, to se dělalo asi 3x.

T: Jasně, to je hrozný.

R: Skutečně supr.

T: Takže hlavně to teplo.

R: No to bych to musel ale zapálit.

T: No aspoň by tam bylo nějaký teplo. Dobře, teďka sociální vztahy. Mohl byste mně popsat vaše vztahy se sousedy? Kolik jich znáte a s kolika udržujete pravidelný kontakt?

R: Zním je všechny, teda podle vidění. Ale žádněj kontakt s nima neudržuju. Teda možná s pár, ale to jsou tak 3.

T: Dobře. Jak důležité je pro vás znát lidi z vašeho okolí? Tak jako celkově ve Smiřicích?

R: Takhle, důležitý to pro mě je, ale musím těm lidem fakt věřit. Nemám moc dobré zkušenosti s lidma tady. Mám tady pár přátel, kterým fakt věřím, ale jako to je fakt málo. Nemusím znát někoho, kdo se o mě zajímá nekladným způsobem.

T: Dobře, to mi stačí. S kým trávíte volný čas? Jsou to lidi z okolí nebo třeba odněkud jinud?

R: S manželkou a s dcerou.

T: Jenom s rodinou?

R: Ale i s kamarádama. Jako já bych s nima čas trávil, ale já mám kamarády takový, že jsou víc v práci, než doma. Ale se dvěma vlastně trávím času dost, to jsou jako mí bratři. Takže rodina a přátelé.

T: Aha, dobře. Znáte tady nějaký nový obyvatele? Máte s nima nějaký vztah? Znáte je?

R: Nový obyvatele...

T: Jestli znáte nějaký lidi, co se sem přistěhovali?

R: ...

T: Jestli ne, tak to můžeme přeskočit.

R: Ne, neznám. Víím o nich, ale jako že bych se s nima bavil, to určitě ne.

T: Dobře, to stačí. A ještě poslední otázka k sociálním vztahům je, jak moc je pro vás důležité seznamování se s novými lidmi, jestli se rád seznamujete a jestli vám jde seznamování samo?

R: No tak jako s kladnejma osobama si popovídám, ale jako neseznamuju se moc rád. Jo, jako nejsem jako člověk, kterej by to chtěl. Dobrý známý mám v práci a tam s nima i dobře vycházím.

T: A seznamujete se teda s nějakýma novýma lidma? Nebo fakt vůbec? S těma kladnejma myslím.

R: No znám akorát pár no.

T: Dobře, teďka bezpečnost. Zkuste se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích. Cítíte se zde bezpečně?

R: No jako asi spíš jo. Teda určitě. Ale na druhou stranu, já jsem chlap. Takže manželku a ani dceru bych jako ven třeba v noci nepustil. V žádným případě.

T: Proč?

R: Protože jak bych to řekl, člověk že tady jen bydlí, ale jako v dnešní době pustit holku ven večír za tmy, nepovažuju za bezpečný. Těch bezdomovců je tady hodně, ne že bych se s nima znal, ale jsou tady a vím o nich. Takže prostě lidi bez domova jsou schopný všeho, nevšichni ale. A policii tady máme asi takovou, že když ji nebudem potřebovat, tak je to v pořádku. Víme, že tady jsou. Když ji začnete potřebovat, tak si říkáte, kam se ztratili.

T: S tím teda souvisí další otázka a to, jaký máte názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města? Cítíte se tady díky ní bezpečněji?

R: No výhoda je taková, že je využitěj barák a nevýhoda taková, že když je potřebujete, tak tam nejsou. Jako opravili pěkně starý dům, to nemůžu říct. Ale to je tak vše. Já sám jsem se k nim několikrát zkusil dostat, ale to jsem si tam akorát tak mohl rozbít ruku o kliku. Pak jsem se dozvěděl, že tam pouze zvedá telefony a že posádka je na výjezdu.

T: No jasný.

R: Anebo že zrovna jedou na výjezd.

T: Jasný, to by byla docela náhoda. A to je holá pravda.

R: To je docela hrozný. A když mě teď naboural traktorista a ujížděl, tak mi pomohla až jaroměřská policie. Takže jsou pánové docela k ničemu.

T: Dobře. Teď, jsou tady ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíte chodit? A pokud jo, tak co byste v takovýchto lokalitách změnil?

R: Bojím chodit...

T: Jestli teda náký... třeba pro vás žádný takový místa nejsou. Nevím.

R: Tak to by bylo asi nádraží. Z toho mám večer respekt. Tam bejt ženská a jít sama čekat na vlak, to je o zdraví. Ale jako jinak se nikam chodit nebojím.

T: A co byste tam změnil? Aby to teda nebylo tak nebezpečný?

R: No určitě bych to tam líp osvětlil. Nebo třeba víc kamer, který jsou jen podél hlavní. Jako na nádraží jedna je, ale nefunguje. Taky hlídka by se šikla. Jakože policejní. Ale jelikož tam nic nedělaj, tak se toho asi nedočkám.

T: A co by zlepšilo váš celkový pocit bezpečí ve městě?

R: Asi to samý, co jsem už říkal.

T: Jo, ty kamery, osvětlení a hlídky. Jasně.

R: Jinak dnešní policisti byli pochůzkáři, tak teď jsou spíš svačinkáři. Na ulici je teďka není vidět.

T: Dobře. Teď teda doprava. Jak hodnotíte dopravu ve městě?

R: Dopravu...

T: Tak jezdíte autem?

R: No autem nejvíc.

T: A vlakem a autobusem?

R: Vůbec. Já bych si ani už asi nebyl schopnej koupit jízdenku.

T: Dobře, já můžu teda otázky na vlak a autobus přeskočit. Co průjezdnost?

R: Jo, průjezdnost dobrý. Není problém.

T: Parkovací místa? Je jich tu dostatek?

R: No parkovací místa, to je katastrofa. Od té doby, co zabralo parkoviště Danisco, tak kolikrát přijedu večír a nemám si to auto kam dát.

T: Takže jako místa u paneláků vám chyběj?

R: Jo, takže člověk parkuje pomalu tam, kde zrovna chytí místo. Kdyby tady byla ta možnost a měl bych tu jistotu, tak jsem ochoten si to místo i koupit. A budu vědět, že přijdu večír z práce a budu mít místo volný.

T: Dobře. A ještě třeba jakej máte názor na kamiony a ty řepáky?

R: Jo řepáci. To je moje oblíbený téma. To je první věc, kterou bych odsud vyprávěl, protože ty tak hrozně ničí silnice. I kamiony celkově. Je tady značka, že zákaz vjezdu nad 3 a půl tuny. Ale oni mají ty kamery asi jako seriál na pokračování, protože to už fakt není možný.

T: Já myslím, že na to třeba někdy ani nekoukaj nebo že neběžej.

R: Ale jo, běžej.

T: Tak aspoň, že běžej.

R: Jo viděl jsem, jak paní stará spadl a šli ji sbírat hned 4 lidí. Jakoby to jeden nezvládl. Přitom to byla asi paní mého věku. Asi aby bylo vidět na kameře, že jako něco dělaj.

T: Dobře. Teďka čistota města. Jak jste spokojen s čistotou města? Stará se o to město dostatečně?

R: Čistotu města... Tak to zas jako co se tohle týče, tak to musím pochválit. Ti lidi jako věděj, co dělaj. Ale furt je co zlepšovat.

T: A stará se teda město dostatečně? O ty ulice?

R: Dobrý jako. Proti čistotě města nemůžu říct křivý slovo.

T: A jak jste spokojen s čistotou ovzduší?

R: S čistotou ovzduší... tak na to bych si asi nestěžoval.

T: Ne? Tak dobře. Teď se přesuneme na obchody, služby a občanskou vybavenost. Jak hodnotíte obchody a služby ve městě. Jejich množství, dostupnost a podobně?

R: Tak to by bylo asi taky kladný. Krámů je tu víc než dost. Když si vzpomenu večír a chci něco koupit, není problém. Když si vzpomenu ráno, není problém. Koupíte vše, co je potřeba. Když si vzpomenu večír něco koupit, není problém. Když si vzpomenu ráno jít do krámu, není problém. Seženete a koupíte všechno. Takže v tomhle ohledu asi si myslí, že dobrý.

T: Dobře. Teďka jestli byste se mohl zamyslet nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích. Jak hodnotíte nabídku škol od mateřské, přes základní, střední a základní uměleckou?

R: No tak ty nabídky tady jsou a jako co se týče hudební školy, ale taky mi to tam je takový záhadný, protože si myslím, že každý dítě, který projeví o to, že chce hrát na hudební nástroj, by mělo dostat šanci a zkusit si to. Má na to právo a nemůže ho učitel odmítnout.

T: No to by neměl.

R: A to se nám stalo. Holka nám chtěla hrát na piano a bylo jí řečeno, že ne, že nemá dost talentu.

T: Aha. Tak no.

R: Ale jako ona měla zájem, ona dostala papír ve škole, aby vyplnila kroužek. Ona měla velkou chuť hrát na hudební nástroj. Tak jsme řekli fajn. Je astmatik, tak říkám, že flétnu neudejchá, tak jsme řekli fajn, piano, kytara. Tak chtěla piano a řekli jí, že ne. To tady manželka může potvrdit, že mám pravdu. Že prý nemá hudební sluch. Já jsem na to odpověděl, co to je za blbost. Když se chce učit hrát na piano.

T: A další školy? Základka?

R: No tady je základní škola, je i co se týče dostupnosti, kousek. Je v podstatě uprostřed města, což je pro Smiřičáky stejně daleko. Ale nelíbí se mi tam přístup k žákům. To se mi jako fakt nelíbí.

T: A střední?

R: Střední nevím. Je tady, tak aspoň něco. Já jsem byl spokojenější, když holka chodila do Holohlav. Tam byl přístup fakt jak k malým dětem, ale tady v té smiřický škole... Jako maj tam děti, o který se staraj. Ale je to o tom jinším přístupu, ale to může bejt jenom můj osobní názor.

T: Dobře, to stačí. Jak hodnotíte lékařskou péči? A navštěvujete lékaře zde nebo jezdíte nějak jinam?

R: Lékaře, co se týče, to vůbec. Já dojíždím tady dva kilometry do Černožic k doktoroj. Takže jako tady ne. Tady jsem kdysi u doktorů byl, ale spokojenost tady bal tak nějak... Když tam člověk přišel a řekl, co by po nich chtěl, tak to udělali. Ale to mě jako docela

zarází, když se zeptá, co byste potřeboval. A jako co se týče zubaře, tak jsem tady jednu chvíli chodil. Jsou tady lidi, co ho chválejí, ale já s ním teda nemám dobrou zkušenost.

T: Já teda musím říct, že s ním mám jen dobrou zkušenost. Dobře. Teďka, využíváte nabídky kulturních akcí ve městě a je pro vás tahle nabídka důležitá? Taky ještě jestli navštívíte Dvoranu nebo loutkové divadlo?

R: No, tak jako do té Dvorany občas jdeme na ples, ale jako jinak ne. Loutkový divadlo už dneska ne, holka je už větší. To divadlo tady má svou tradici, dlouholetou.

T: A jsou pro vás tyhle akce důležité?

R: No upřímně vůbec ne. Občas mě manželka vezme na ples, ale to mě spíš musí nutit.

T: Dobře. Teďka volný čas. Popište mi prosím vaši spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit ve městě? Které z nich využíváte a jak je pro vás tahle nabídka důležitá.

R: Volný čas... Volný čas já nemám pomalu žádný.

T: Tak jestli ho nemáte, tak...

R: Tak já chodím k Apačoj, občas na hřiště. U Apače sedíme často, když to je otevřený. Občas na tom hřišti blbnu s holkou.

T: Dobře.

R: Ale jinak fakt tady posedět, to určitě. Je tady určitě velice příjemný posezení

T: A jaký máte názor na nabídku sportovních aktivit a sportovišť ve městě?

R: No určitě je toho tady hodně, to nemůžu nic říct. Vím, že tam děti hodně choděj.

T: Dobře. A ještě. Jste spokojený s cyklostezkou a písákem?

R: Cyklostezka... Výborná věc. To využíváme, jo. To jako pravidelně. A písák teda určitě ne, to je už taková záležitost pro doktory, to jako opravdu ne. Obora dobrý se na to dívat, dokud nevezete do vody.

T: Dobře. Teďka teda poslední blok. Celková spokojenost. Mohl byste mi říct nějaké věci, které vám tady chybí?

R: ...

T: Je něco, co vám tady prostě vyloženě chybí?

R: No, co mně tady chybí. Tak třeba před panelákem prostor na grilování. To jo. Jsem člověk, kterej hodně rád griluje a tady není kde. A je fakt, že jsme jednu dobu i chtěli si pronajmout zahrádku. Ale taky by se hodila nějaká restaurace, pořádná ale. Nebo kluziště na zimu, to by bylo super. Rád bruslím. Vůbec se mi nelíbí to šílený náměstí, to peníze spadly hodně hluboko do kanálu. Taky by se mohlo udělat místo pro dospělý, kam by mohli chodit v zimě. Jinak teda ty silnice jsou hrozné od těch kamionů. Tak by se mohly opravit.

T: Dobře. A cítíte se ve Smiřicích jako doma?

R: No, jako doma. Bydlím tady celej život, tak jako určitě jako doma jo.

T: Díky. Ještě úplně na konec. Jak byste zhodnotil svou celkovou spokojenost? Nějak to shrnout.

R: No město má svoje klady, ale spíš zápory. Žiju tady, protože musím. Takže asi tak.

T: Dobře, děkuju za rozhovor.

R: Není zač.

Respondent 8

T: Děkuju, že jsi souhlasil s rozhovorem, je to k mé bakalářské na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích, úplně na úvod, souhlasíš s nahráváním?

R: Ano.

T: Chci se nejdřív zeptat kolik je ti let?

R: 49.

T: Dobře, teďka obecná otázka, mohl bys mně popsat, jak se ti žije ve Smiřicích?

R: Ve Smiřicích se mi žije dobře, je tady klidné prostředí, blízko do velkého města Hradec Králové, blízko do mého rodného města Jaroměř, je tady všude blízko. Dostupnost dopravní výborná, občanská vybavenost taky výborná. Takže spokojenost.

T: Dobře děkuji. Teďka mám tady asi osm sekcí, začínáme bydlením. Mohl bys mně popsat tvoji spokojenost s domem nebo bytem. Ve kterém bydlíš, a jestli bys mi mohl říct o věcech, které ti tam vyhovují a naopak, které ti vadí?

R: Takže spokojenost s domem s domem, kde bydlím, víceméně plná spokojenost, které věci se mi líbí?

T: Třeba velikost domu, lokalita.

R: Tak umístění domu je výborné, ve slepé ulici, tudíž zde neprobíhá žádný dopravní provoz, je tady klid, ticho. Co se týče velikosti domu, mohl by být o něco větší vzhledem k sedmičlenné rodině. Jinak mě nenapadá nic zásadního. Možná pořádná úprava a basketbalový koš mi tady chybí.

T: Jo, to stačí.

R: Takže převažuje spokojenost.

T: Hodláš ve městě zůstat nebo se plánuješ přestěhovat někam jinam a popřípadě proč zůstat nebo proč se přestěhovat?

R: Proč bych se stěhoval? Je tu klid a navíc jsou Smiřice kousek od Hradce.

T: Nikdy?

R: Nikdy neříkej nikdy. Takže určitě třeba někdy jo. Mám tu rodinu, zázemí.

T: Nebo takhle, kdyby ses přestěhoval, tak z jakýho důvodu by to bylo? Jestli třeba, že chceš mít dům na okraji nebo jiná lokalita nebo kvůli práci nebo kvůli...

R: Na druhou stranu je pravda, že existují určitě lepší místa na bydlení, takže si dokážu představit, že bych se přestěhoval někam do lesa, do přírody...

T: Někam do srubu nebo tak?

R: Nebo i stěhování kvůli práci si dokážu představit.

T: Dobře. Zkus se zamyslet nad tím, co by zlepšilo tvoji spokojenost s bydlením, kdybys ses nepřestěhoval, ale tady by sis mohl něco vylepšit. Co by to bylo nebo by to zůstalo tak jak to je?

R: Vylepšení stávajícího domu. Tak...

T: Jestli ti tady něco chybí. Není tady nic, co bys chtěl změnit? Seš úplně spokojenej?

R: Takže, jak jsem už říkal, víc místností, rád bych si tady pořídil větší knihovnu a pracovnu a dílnu. Dílna nám tady chybí.

T: Jestli to je všechno...

R: Co se týče zahrady, tak bysme rádi realizovali nějaký zahradní domek na nářadí a plus nějaký prostor pro umístění kol a zahradní techniky.

T: Dobře. Teďka sociální vztahy. Mohl bys mě popsat tvoje vztahy se sousedy, kolik jich znáš, s kolika udržuješ pravidelný kontakt?

R: Vztahy se sousedy jsou dané mojí velkou pracovní vyčerpáním,...

T: Což znamená...

R: Která vlastně ovlivňuje celý týden včetně víkendu, plus angažovaností v basketbalovém hnutí takže člověk doma netráví moc času, tudíž samozřejmě sousedy znám...

T: Tady v ulici?

R: Obecně určitě, podrobněji především přímé sousedy.

T: S kolika udržuješ pravidelný kontakt, bližší kontakt?

R: Bližší kontakt jenom s jedněmi.

T: Jak moc je pro tebe důležité znát lidi z tvýho okolí. Tím nemyslím jenom tady v ulice, ale celkově ve Smiřicích. Jestli znáš ještě někoho jinýho kromě sousedů?

R: Samozřejmě znám i jiné obyvatele Smiřic.

T: Nebo takhle, máš třeba víc známých tady nebo někde mimo.

R: Tak určitě hodně známých mám ve svém rodném městě Jaroměři, myslím si, že kdybych to měl nějak vyjádřit, tak asi těch známých bližších mám víc v Jaroměři nebo v okolí Jaroměře.

T: Dobře, takhle to stačí. Mohl by ses teďka zamyslet nad tím, s kým trávíš volný čas? Jsou to tady lidi z ulice, nebo právě ti z Jaroměře nebo odněkud jinud? Pokud teda máš nějaký volný čas.

R: Volného času moc nemám, pokud s nimi trávím čas, tak jsou to spíš lidi z Jaroměře nebo z pracovního prostředí, z pracovních vztahů a basketbalu.

T: Dobře. Znáš tady nějaké nově přistěhované obyvatele? Ti, kteří se sem nastěhovali v nedávné době. Třeba ty v jihočeské vesnici?

R: Ne, nikoho neznám.

T: Ještě teďka poslední tady v tom bloku. Jak moc je pro tebe důležité seznamování se s novými lidmi, nemyslím jako s nově přistěhovanými lidmi, ale celkově a jestli se rád seznamuješ a jestli ti to seznamování jde se samo.

R: Nemám problém se seznamovat s novými lidmi, docela rád je poznám.

T: Teďka bezpečnost. Zkus se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích. Cítíš se tady bezpečně?

R: Ano.

T: To stačí. Jaký máš názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města, nějaké výhody, nevýhody, a jestli se díky ní cítíš bezpečněji.

R: Vezmu to odzadu. Takže cítím se bezpečněji, jednoznačně chválím její umístění v centru Smiřic, rozhodně to přispívá k zvýšení bezpečnosti a jistotě a jsou tady teď kamery.

T: Všiml sis někdy něčeho jiného, bezpečnostní prvky, který s tím přišly?

R: Myslíš kamerový systém?

T: Hlídky?

R: Všimnul, hlídky...

T: Policajti jsou ráno na přechodech.

R: Tam chodí hlídat přechod zaměstnanci úřadu. Takže jednoznačně kladný přínos.

T: Jsou ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíš chodit. Co bys v takovýchto lokalitách změnil, nemyslím třeba jenom ty sám, ale jestli třeba bys tam nepustil svoje děti, když byly malý.

R: V současnosti nevidím nějak extrémně nebezpečné lokality.

T: Doprava. Jak hodnotíš dopravu ve městě?

R: Doprava ve městě.

T: Kdybys to mohl nejdřív shrnout, pak budu mít podotázky.

R: Je daná umístěním města Smiřice blízko hlavní silnice, hlavního tahu na Polsku a tranzitem přes Smiřice. Shrnu to spíš takhle. Dopravní situace odpovídá menšímu městu s tím, že negativní tady je tranzitní trasa do cukrovaru Velké Meziříčí, tudíž vždycky na podzim je extrémní provoz kamionů a nákladních automobilů, což samozřejmě obtěžuje obyvatele a zvyšuje riziko dopravních nehod a ohrožení chodců.

T: Dobře.

R: No a stav komunikací není moc dobrý, hlavní komunikace ve Smiřicích je ve špatném stavu. Ale jinak hodnotím kladně.

T: Jaké dopravní prostředky nejčastěji používáš?

R: Nejčastěji používám osobní automobil, vlak a autobus vůbec.

T: Takže když tady mám otázku, jestli ti vyhovuje četnost spojení vlaků a autobusů, tak to můžu přeskočit.

R: Ale já se k tomu vyjádřím. Víím, že moje jezdí, využívají hodně hromadnou dopravu, víím, že četnost vlakové dopravy je vyhovující, autobusovou dopravu tolik nedokážu posoudit, ale myslím si, že by mohla být čtenější.

T: Teďka jelikož jsi řidič, tak jestli je ve městě dostatek míst k parkování, pokud ne, kam bys je umístil?

R: Takže dostatek míst k parkování tady je, stavím hlavně u nás v ulici.

T: A průjezdnost?

R: Mám pocit, že se to v posledních letech i zlepšilo. Až na ty kamiony občas no.

T: Jak hodnotíš čistotu města. Stará se o to město dostatečně?

R: Nevšimnul jsem si nějakého většího znečištění, předpokládám, že se město stará, jestli dostatečně, to nevím. Ale jinak si myslím, že tady ve městě Smiřice je celkem pořádek.

T: Vídáš tady třeba nějaký pracovníky, jak uklízejí?

R: Ano.

T: Třeba i brigádníky.

R: Brigádníci jsou vidění.

T: Dobře. Jestli bys mi mohl říct, jak jsi spokojen s čistotou ovzduší? Dýchá se ti tady dobře?

R: Myslím si, že se tady dýchá relativně dobře, ale vzhledem k velkému znečištění přírodního prostředí v celých České republice a blízkosti hlavního silničního tahu a značného stupně dopravy, automobilové dopravy, Smiřicemi, tak si myslím, že až tak úplně čistý vzduch tady není teda. Dýchá se mi dobře subjektivně, ale objektivně musím říct, že tady prostě čistý vzduch není, čistý životní prostředí taky ne. Spíš si myslím, že to tady je negativní ovzduší. Je tady ovzduší znečištěné. V létě mi vadí, když sousedi pálí plasty. Okno si kvůli tomu ani nemůžu otevřít.

T: Dobře děkuju.

R: Úplně ideální není.

T: Teď se přesuneme na obchody, služba a občanskou vybavenost. Jak hodnotíš obchody a služby ve městě, jejich množství, dostupnost a apod.

R: Dostupnost obchodů tady je dost. Potraviny, večerky, pošta, cukrárna, kavárna. Co se týče počtu obchodů tak...

T: Chybí ti tady něco?

R: Já to dopovím. Počet obchodů je pravděpodobně dostačující vzhledem k blízkosti velkých měst a supermarketů a hypermarketů. Skladba obchodů, jsou tady převážně potraviny. Co se týče nějakého průmyslového zboží, tak to tady je slabší. Asi mně tady nic nechybí. Možná víc bankomatů, obchod s knihami, to je moje vášeň a místo na pouť s pizzerie.

T: Máme tady zmrzlinu, výbornou Opočenskou, teď tam maj nově točenou, na náměstí.

R: Tam někdy musím vyrazit. Nicméně mi chybí cukrárna, stejně. Chybí mně tady klasická restaurace. Není tady žádná klasická restaurace, vidím to jako velké minus, není tady žádná hospoda, kde vaří obědy, večere, nabídka širšího sortimentu jídel. Vidím to jako velký negativum města Smiřice.

T: Teďka, zkus se zamyslet nad možnostmi vzdělání, popiš mně, prosím, jak seš spokojen s nabídkou škol od mateřských, přes základní, střední a základní uměleckou.

R: Nabídka vzdělávání ve městě Smiřice je daná velikostí města a myslím, že je dostačující. Je tady mateřská škola, základní škola, je tady střední škola a vzhledem k blízkosti větších měst není problém dojíždět za vzděláním. Chybí mi tady jesle. Já sám jsem do školy nikdy nechodil.

T: Ty už tady teďka taky jsou, nově otevřeny.

R: Tak v tom případě to беру zpět. Kdybych si chtěl ještě pořídit nějakého potomka, tak konečně vím, že ho budu moct umístit do jeslí.

T: Jak hodnotíte lékařskou péči, navštěvuješ lékaře tady nebo dojíždíte někam jinam?

R: Tak lékařskou péčí, vzhledem k tomu, že jsem celkem zdravý, nevyužívám. Lékaře mám v Jaroměři.

T: Teďka kulturní život. Využíváš nabídky kulturních akcí ve městě, jak často navštěvuješ Dvoranu nebo loutkové divadlo? A jestli je pro tebe tady to kulturní vyžití důležité.

R: Kulturní vyžití je pro mě důležité, bohužel vzhledem k pracovnímu vytížení na tohle vůbec nemám čas. Ale kdybych měl zhodnotit kulturní nabídku, tak asi to je lepší než v minulosti. Loutkové divadlo hodnotím kladně, což nemaj v každém městě, nabídka kulturního domu Dvorana, o něm zas takový velký přehled nemám, ale vím, že je...

T: Plesy, divadla.

R: Což samozřejmě je pozitivní pro společenský a kulturní život ve městě Smiřice, že tady ta Dvorana je. Velkým plusem, hodnotím Smiřické svátky hudby v kapli, což je minimálně 10 dní, jezdím sem z celé Evropy, dá se říct, umělci, ti vystupující. A samozřejmě je asi co zlepšovat. Rád vzpomínám na časy, kdy tady bylo kino, ve Smiřicích. Bohužel je už zavřeno a už se asi neobnoví.

T: To asi ne, teď volný čas. Jelikož jsi sice říkal, že ho nemáš, ale přesto, mohl bys mě říct, jak seš spokojenej s nabídkou volnočasových aktivit ve městě? A které z nich využíváš?

R: Tak kladně hodnotím přítomnost sportovního areálu před základní školou, není tady bazén, koupání. Obyčejné Všešary mají na příklad bazén.

T: Aha.

R: A nejčastěji trávím čas s rodinou doma nebo na hřišti na basketu se syny.

T: Jak moc seš spokojenej s cyklostezkou a písákem? Jestli je teda využíváš?

R: Cyklostezku využívám, jednoznačně hodnotím kladně. Písák, to je to koupání, co jsem krtitizoval.

T: Jo, tak to tak stačí. Teď tu mám celkovou spokojenost. Cítíš se ve Smiřicích jako doma?

R: Ano, ale cítím se jako doma i v Jaroměři.

T: Dobře, děkuju za rozhovor.

R: Není zač.